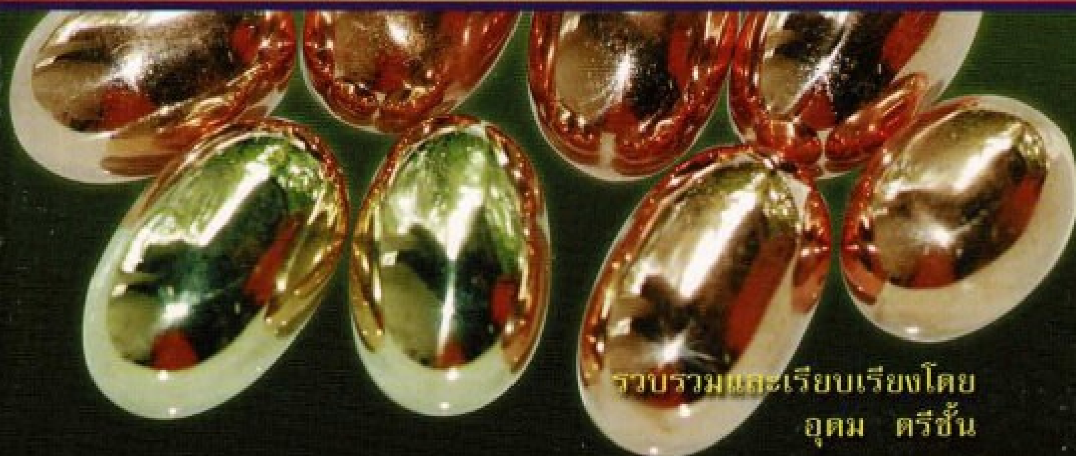
การเกิดและอานุภาพ ธาตุกายสิทธิ์ และประสบการณ์พระตระกูลวัดปากน้ำ

การเกิดและอานุภาพ ธาตุกายสิทธิ์

และประสบการณ์พระตระกูลวัดปากน้ำ

รวบรวมและเรียบเรียงโดย
อุดม ศรีชื้น

ธมฺโม หเว รกฺขติ ธมฺมจาริ

ธรรมแล ย่อมรักษาบุคคลผู้ประพฤติธรรม

(ขุ.ชา.ทสก. ๒๗/๑๔๒๑/๒๙๐)

คำนำ

หนังสือ "**การเกิดและอานุภาพธาตุกายสิทธิ์ และประสบการณ์พระตระกูลวัดปากน้ำ**" ที่ข้าพเจ้าได้กราบขออนุญาตพระเดชพระคุณ พระเทพญาณมงคล (เสริมชัย ชยมงฺคโล) เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม เมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ รวบรวมและเรียบเรียง จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อการศึกษา ความรู้ เกี่ยวกับธาตุกายสิทธิ์ พร้อมทั้งถ่ายทอดประสบการณ์อานุภาพของพระตระกูลวัดปากน้ำ เพื่อเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา และสังฆบูชา ให้ศิษยานุศิษย์ สาธุชนผู้ประพฤติธรรม ได้ศึกษาและเรียนรู้ข้อมูลจากหนังสือเล่มนี้

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้ จักเป็นประโยชน์แก่สาธุชนผู้ประพฤติปฏิบัติธรรม ทั้งทางโลกและทางธรรม ได้เข้าใจข้อมูลที่ถูกต้องตามครรลองคลองธรรม

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ พระเดชพระคุณ พระเทพญาณมงคล (เสริมชัย ชยมงฺคโล) ขอขอบคุณผู้มีส่วนร่วมในการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้เป็นอย่างยิ่ง ขออานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย จงดลบันดาลอภิบาลคุ้มครองทุกท่าน จงมีแต่ความสุข ความเจริญ เจริญรุ่งเรืองในพระสัทธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตลอดกาลนานเทอญ.

อุดม ตรีชั้น

๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๑

การเกิด และอานุภาพ ธาตุกายสิทธิ์ ที่ข้าพเจ้าได้ยินได้ฟังมา และได้สัมผัส

โดย พระอาจารย์มงคลบุตร

เรื่องอานุภาพเหล็กไหล หรือพญาสมิงเหล็ก เท่าที่ข้าพเจ้าได้ยินได้ฟังมาแต่โบราณกาล จนเป็นที่ฝังจิตฝังใจกันอยู่ทั่วไปว่า มีอานุภาพในทาง “มหาอุด” คือ ปืนยิงไม่ออก ๑ “คงกระพัน” คือ อาวุธแหลมคมทุกชนิดทำอันตรายไม่ได้ ๑ และ “แคล้วคลาด” คือ ปลอดภัยจากสรรพอันตราย ๑ อานุภาพทั้ง ๓ ประการนี้ “มหาอุด” คือว่าปืนยิงไม่ออกดูจะเป็นอานุภาพที่ฝังใจผู้สนใจมีไว้ในครอบครองมากที่สุด และโดยเหตุที่วัตถุธาตุนี้หายาก ได้มาด้วยยากที่สุด จึงมีราคาแพงที่สุด

ตั้งแต่สมัยยังเป็นคฤหัสถ์ และถึงได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุแล้ว (เมื่ออายุ ๕๗ ปี) ข้าพเจ้าเองก็เคยได้ยินได้ฟังมาทำนองนี้เหมือนกัน แต่ก็ไม่ได้คิดตั้งใจที่จะแสวงหามาไว้ในครอบครองอย่างจริงจังอะไร เพราะทั้งไม่เคยเห็นของจริง

เสียที และก็ไม่ได้นึกว่าจะสามารถมีได้ ต่อมาเมื่อปี ๒๕๓๙ ก็ได้มีโอกาสได้เห็นและได้สัมผัสกับโลหะที่อยู่ในตระกูลเหล็กไหลบ้าง โลหะที่เขาทำเทียมโลหะตระกูลเหล็กไหลเช่นนั้นบ้าง และทั้งวัตถุธาตุที่เขาเชิญออกมาหรือเรียกออกมาด้วยเวทมนตร์ (จากข้อมูลที่เชื่อถือได้) ที่เขาเรียกว่า "เหล็กไหลตัด" จริงๆ บ้าง และภายหลังก็ได้เห็นและได้สัมผัสเหล็กไหลหรือพญาสมิงเหล็กที่หลุดตัวออกมาจากรังเองโดยธรรมชาติ และวิวัฒนาการเป็นเหล็กไหลที่มีลักษณะและชื่อต่างๆ เช่น พระธาตุเหล็กไหล, เหล็กไหลตาน้ำบ้าง และได้เห็นมีฝังอยู่กับพระกรุที่เชื่อกันว่าฤาษีเป็นผู้สร้างบ้าง ฯลฯ ตลอดทั้งได้ความรู้เรื่องเหล็กไหลจากผู้รู้ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากผู้อัญเชิญหรือตัดเหล็กไหลสำนักต่างๆ และจากหนังสือเรื่องจักรวาลและการเกิดของเหล็กไหลที่เขียนโดย "อริยะ" บ้าง และทั้งได้อาศัยวิชาธรรมกายตรวจสอบบ้าง การประมวลข้อมูลจากหลายแหล่งที่เชื่อถือได้ดังกล่าว จึงได้ความรู้เรื่องวัตถุธาตุ ที่ชื่อว่าเหล็กไหลบ้างพอสมควร แต่ข้าพเจ้าก็ยังไม่ใช่เป็นผู้รู้แจ้งเจนจบหรือผู้ชำนาญในเรื่องนี้ เพียงแต่พอรู้เรื่อง มีความเข้าใจจากการประมวลข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ที่เชื่อถือได้ดังกล่าว และจากประสบการณ์ที่ได้เคยเห็น ได้เคยสัมผัสมาแล้วบ้างจึงใคร่จะเล่าสู่ท่านผู้อ่านที่ไม่เคยได้รู้หรือยังไม่เคยได้มีประสบการณ์ได้รู้บ้าง เพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้นกว่าที่จะฝังจิตฝังใจหรือผูกใจอยู่กับความเชื่ออยู่แต่เพียงว่า "เหล็กไหลจะต้องยิงไม่ออก" ซึ่งเท่าที่ข้าพเจ้า

ทราบวัตถุธาตุที่ชื่อว่า "เหล็กไหล" มิได้มีอานุภาพอื่นที่น่าสนใจยิ่งกว่าอานุภาพเพียงเท่านั้น เพราะแท้ที่จริงวัตถุธาตุที่ชื่อว่า "เหล็กไหลหรือพญาสมิงเหล็ก" นั้น เป็นวัตถุธาตุที่มีกายสิทธิ์กับทั้งจิตวิญญาณของผู้สร้างขึ้นด้วยฤทธิ์ที่ได้พัฒนาจากอณูธาตุที่สร้างขึ้นแต่เดิมมาจนเป็นวัตถุธาตุกายสิทธิ์ในปัจจุบันนี้เป็นเวลาช้านานนับประมาณไม่ได้ อีกทั้งเทพเทวาที่ติดตามเฝ้าปกปักรักษาอยู่ ซึ่งมีผลให้จิตวิญญาณของผู้สร้างขึ้นด้วยฤทธิ์แต่เดิมและกายสิทธิ์ที่สถิตอยู่กับวัตถุธาตุนั้นเปลี่ยนแปลงไปตามกฎเกณฑ์ธรรมชาติเป็น อนิจฺจํ ทุกฺขํ และอนตฺตา ครั้นเมื่อมาถึงยุคปัจจุบันนี้ จึงอาจมีอานุภาพตามคุณลักษณะของธาตุธรรมที่จะเป็นฝ่ายพระ (ฝ่ายบุญกุศล) ล้วนๆ ที่จะให้สุขสมบัติแก่ผู้มีอยู่ในครอบครองแต่ถ่ายเดียว หรือว่าจะมีอานุภาพตามลักษณะของธาตุธรรมที่เป็นฝ่ายมาร (ฝ่ายบาปอกุศล) ล้วนๆ ที่จะให้ทุกข์สมบัติแก่ผู้มีไว้ในครอบครองแต่ฝ่ายเดียว และ/หรือจะมีลักษณะของธาตุธรรม ๒ ฝ่ายปะปนกัน ที่อาจให้ทั้งสุขสมบัติแก่ผู้ประพฤติดีมีศีลมีธรรมและที่ให้ทั้งทุกข์สมบัติแก่ผู้ประพฤติชั่ว ทุศีลขาดหิริโอตตัปปะและไร้คุณธรรม ได้ตามส่วนของเขาและตามระดับคุณธรรมของผู้มีไว้ในครอบครอง

ก่อนที่จะได้เล่าถึงอานุภาพของวัตถุธาตุกายสิทธิ์นี้ ก็จะขอเล่าย่อๆ ความเป็นมาของวัตถุธาตุเหล็กไหลหรือ

พญาสมิงเหล็กเท่าที่ได้ยินได้ฟังมาจากผู้รู้บ้าง ดังที่ได้กล่าวข้างต้นและจากการอาศัยวิชชาธรรมกายตรวจสอบดูบ้าง พอเป็นความรู้พื้นฐานก่อนว่า วัตถุธาตุกายสิทธิ์นี้เกิดมีขึ้นด้วยฤทธิ์อำนาจของพวกฤาษีผู้มีฌาน (สมาธิระดับสูง) และอภิญญา (ความสามารถพิเศษ) แก่กล้า ในระหว่างอันตรกัป คือ ในระหว่างที่ว่างจากพระพุทธศาสนาเป็นระยะเวลายาวนานนั้น บรรดามนุษย์ผู้มีบุญ คือคุณธรรมจากการที่ได้เคยรักษาศีลและเจริญภาวนาสมาธิมาก่อนที่ได้มาเกิดเป็นมนุษย์ในยุคนั้นได้ออกบำเพ็ญพรต (ถือศีล) พรหมจรรย์ (การออกบวชเว้นเมถุน-คือเว้นชีวิตคู่) ด้วยมุ่งหวัง "อมตธรรม" ก็คือ ปรารถนาพระนิพพานที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ และที่เป็นบรมสุขนั้นแหละ แต่ไม่รู้จักทางสายกลาง (มัชฌิมาปฏิปทา) ให้ถึงอมตมหานฤพานได้ เพราะยังไม่มีพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ จึงได้แต่เจริญสมาธิภาวนาจนได้ฌานและอภิญญาแก่กล้า แต่ก็ว่าตนเองนั้นยังไม่อาจพ้นความตายได้ ยังไม่เห็นทางที่จะถึงอมตธรรมที่ไม่ตายได้ ก็ปรารถนาที่จะมีชีวิตที่ยั่งยืนที่สุด ดุจว่าเป็นอมตธรรมเพื่อรอผู้ตรัสรู้ (พระพุทธเจ้า) มาตรัสสอนทางปฏิบัติให้ได้บรรลุถึงอมตธรรม เพื่อจักได้เข้าสู่กระแสธรรมนำไปให้ถึงอมตธรรมตามที่ได้มุ่งหวังจึงค้นหาวิธีสร้างวัตถุธาตุอันเป็นที่สถิตแห่ง

จิตวิญญาณของตน ให้คงทนยั่งยืนที่สุด ดุจว่าเป็นอมตธรรมนั้นด้วยฤทธิ์อำนาจของตน ก่อนเบญจขันธ์ของตนจะแตกทำลาย (ก่อนทำกาละ/ตาย) ครั้นพากันทำวัตถุธาตุนั้นขึ้นด้วยฤทธิ์อำนาจของพวกตนที่แก่กล้ารุนแรงจนเกินอำนาจการควบคุมให้อยู่ในสภาวะพอเหมาะตามต้องการได้ วัตถุธาตุที่ปรุงขึ้นด้วยฤทธิ์อำนาจนั้นก็จะระเบิดเป็นจุณวิจุณ เป็นอณูธาตุเป็นที่สถิตอยู่ของจิตวิญญาณฤาษีนั้นเองด้วย และกายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยงด้วยและแม้เทพเทวาที่รู้คุณวิเศษของวัตถุธาตุเช่นนั้น ก็ติดตามครอบครองยึดถือเป็นเจ้าของอณูธาตุเหล่านั้น มีทั้งที่กระจัดกระจายออกนอกแนวแรงดึงดูดของโลก คือหลุดออกไปนอกโลก และทั้งที่กระจัดกระจายไปในบรรยากาศของโลก แล้วตกลงสู่พื้นดิน และวิวัฒนาการไปตามธรรมชาติ ตลอดระยะเวลายาวนานหลายกัปหลายกัลป์ มาจนถึงปัจจุบันนี้ จึงมีสภาพลักษณะ และอานุภาพที่แตกต่างกันไปตามธรรมชาติที่แวดล้อมอยู่ และเปลี่ยนแปลงไปตามกฎเกณฑ์ธรรมชาติ คือ ความเป็นสภาพไม่เที่ยง (อนิจฺจํ) ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามเหตุปัจจัยเป็นทุกข์(ทุกฺขํ) คือทนอยู่ในสภาพเดิมไม่ได้นานจนถึงเป็นอนตฺตา ได้ในที่สุด

วิวัฒนาการของอณูธาตุกายสิทธิ์
เป็นวัตถุธาตุกายสิทธิ์ ชื่อว่า "เหล็กไหล"

ที่ปรากฏมีอยู่เองตามธรรมชาติ และที่พระหรืออาจารย์ทรงคุณธรรมประกอบพิธีอัญเชิญให้มาบังเกิดในบาตร

๑. ที่ปรากฏมีอยู่เองโดยธรรมชาติ

ความต้องการ (ภวตัณหา) ที่จะให้อณูธาตุอันเป็นที่สถิตอยู่ของจิตวิญญาณธาตุ ซึ่งความจริงก็หมดทั้งเบญจขันธ์ของพรหมที่เมื่อก่อนตายยังไม่เสื่อมจากฌาน จึงอุบัติเป็นพรหมครบทั้งรูปขันธ์ และนามขันธ์ (เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ) ของตน ดำรงคงทนยั่งยืนที่สุดดุจอมตธรรม จึงต้องเสพหรือดูดซึมสิ่งที่อยู่แวดล้อมเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงอณูธาตุนั้นให้ดำรงคงอยู่คู่กับเบญจขันธ์ของตน อณูธาตุที่เล็ก ๆ นั้น จึงได้วิวัฒนาการออกไปตามสิ่งแวดล้อมจนกลายเป็นวัตถุธาตุที่มีลักษณะต่าง ๆ กันตามสภาพแวดล้อมของธรรมชาติ เช่น บริเวณพื้นที่ใดมีแร่ธาตุประเภท เหล็ก เงิน ทอง ตะกั่ว สังกะสี ดีบุก ฯลฯ ปะปนกันอยู่มาก อณูธาตุนั้นก็จะค่อย ๆ วิวัฒนาการเป็นวัตถุธาตุที่ดูดเหล็กหรือดูดกันเองได้ ในบริเวณบางแห่งที่มีแร่ธาตุประเภทอัญมณีมาก ก็จะวิวัฒนาการเป็นวัตถุธาตุที่เหมือนอัญมณีสีต่าง ๆ ได้ บริเวณที่มีทั้งแร่ธาตุ ดินกากยายักษ์ หินและทั้งว่านยาสมุนไพรที่วิเศษต่าง ๆ ที่เหมาะแก่การรักษาธาตุขันธ์ของเขา ก็จะเสพหรือดูดซึมเข้าไปปรุง หล่อเลี้ยงธาตุขันธ์ของเขา จึงวิวัฒนาการมาเป็นวัตถุธาตุกึ่งอัญมณี-หิน-เหล็กรวมกัน แต่ไม่ดูดเหล็ก กล่าวโดยส่วนใหญ่แล้ว มีส่วนผสมของแร่เหล็ก เป็นตัวยืนที่เมื่อถูกเชิญหรือถูกบังคับเรียกออกมาจากรังด้วยเวทมนตร์ของผู้ทรงวิทยาคม ก็จะไหลหรือย้อยหยดลงมาในสภาพเป็นของเหลวหรือยืดออกมาในสภาพเป็นของอ่อนนิ่มก่อน จึงชื่อว่า "เหล็กไหล" เมื่อมากระทบกับอากาศเย็น หรือ

น้ำพระพุทธมนต์ที่รองรับไว้ ก็จะกลับแข็งตัวเหมือนโลหะเหล็ก หรืออัญมณีที่แข็งเหมือนเหล็ก

นอกจากนั้น วัตถุธาตุกายสิทธิ์นี้ยังขยายขนาดและขยายเผ่าพันธุ์ มีสมาชิกทั้งแก่และอ่อนสถิตอยู่ร่วมกันในรังดุจดังว่าเป็นอาณาจักรของเขา เรียกว่า "รังเหล็กไหล" หรือ "โคตรเหล็กไหล" กรณีที่ธาตุกายสิทธิ์ถูกผู้มีอำนาจสิทธิเหนือกว่า เช่น ผู้เป็นพระอริยเจ้าเชิญเขาออกมา หรือผู้ทรงวิทยาคมเรียกบังคับให้ออกมาจากรังจนหมดทั้งรัง รังหรือโคตรเหล็กไหลนั้น บางท่านเรียกว่า "มูลหรือขี้เหล็กไหล" แต่มูลหรือขี้เหล็กไหลจริงๆ มีอยู่อีกต่างหาก ธาตุกายสิทธิ์ที่ถูกเชิญหรือเรียกบังคับออกมานี้ชื่อว่า "เหล็กไหลตัด" เหล็กไหลประเภทนี้มีกัมมันตภาพรังสีอยู่ด้วยมาก ประเภทนี้มีฤทธิ์อำนาจมาก มีอานุภาพร้อนแรง จึงมีทั้งคุณอนันต์แก่คนดีมีศีลมีธรรม และเป็นโทษมหันต์แก่ผู้ทุศีล หรือขาดคุณธรรมได้

รังหรือโคตรเหล็กไหลที่มีสมาชิกธาตุกายสิทธิ์ สถิตอยู่มากมายนั้น นานปีนับร้อย-พัน-หมื่น-แสน-ล้าน-โกฏิปี ย่อมได้รับความกระทบกระเทือนจากปัจจัยแวดล้อมตามธรรมชาติ ได้แก่ แดด ลม ฝน แผ่นดินไหว น้ำไหลเซาะ ฯลฯ เป็นต้น บางส่วนก็แตกหลุดออกจากรังเดิมไปตามธรรมชาติ ถูกกระแสน้ำกระแสลมซัดพัดพาไปติดอยู่ ณ ที่ใดที่เหมาะสม ก็ขยายเผ่าพันธุ์ ณ ที่นั้น ต่อๆ ไปอีก ชื่อว่า "พญาสมิง

เหล็ก” ก็มี “เหล็กไหลเจ้าป่า” ก็มี “เหล็กไหลโกฏิปี” ก็มี และสมาชิกที่วิวัฒนาการเป็นธาตุกายสิทธิ์ที่เคยอาศัยอยู่ในรังน้อยใหญ่ก็หลุดจากรังเดิมต่อๆ ไปอีก ถูกกระแสน้ำพัดพาไปอยู่ตามถ้ำ ตามแอ่งน้ำบนภูเขา หรือออกจากถ้ำ/ภูเขาไปอยู่ตามเชิงเขาและตามพื้นดินภายนอกก็มี ที่อยู่ตามแอ่งน้ำเรียกว่า “เหล็กไหลตาน้ำ” หรือ “เหล็กหลบ” ก็มี และที่อยู่ตามพื้นดินภายนอก ถูกแดดแผดเผาจนเป็นสีน้ำตาลอมส้ม เรียกว่า “เหล็กไหลเพลิง” ก็มี ที่วิวัฒนาการเป็นดุจพระธาตุ เรียกว่า “พระธาตุเหล็กไหล” ก็มี ที่พัฒนาสูงขึ้นไปเป็นธาตุกายสิทธิ์ที่บริสุทธิ์ ชื่อว่า “หยดน้ำฟ้าทวารวดี” และสูงสุดขึ้นไปเป็น “วัชรธาตุ” ก็มีที่ฝังลึกอยู่ในพื้นพิภพแล้วถูกความร้อนจากพื้นพิภพเผาไหม้กลายเป็นลาวาไหลออกมาสู่ภายนอกแล้วกระทบกับอุณหภูมิที่เย็นขึ้นก็ค่อยๆ แข็งตัวอยู่ตามซอกหินภูเขา หรือซอกถ้ำต่างๆ เช่นประเภทที่เรียกว่า “เหล็กยืด” ก็มี ที่ผู้มีโอกาสหรือมีสิทธิ์ที่จะได้ไว้ในครอบครอง จะต้องอาศัยบุญบารมีธรรมที่ตนเองได้เคยสร้างสมอบรมมาแต่อดีตชาติถึงปัจจุบัน เมื่ออธิษฐานจิตปรารถนาจะได้ไว้เพื่อเป็นอุปการะในการศึกษาปฏิบัติธรรมเอง และ/หรือเพื่อเผยแผ่พระสัทธรรมของพระพุทธเจ้า เหล่าเทพเทวาที่ปกปักรักษาธาตุกายสิทธิ์เหล่านี้ก็จะเปิดบารมีให้แก่ผู้ที่มีความเหมาะสม ได้แก่ ผู้ที่กำลังบำเพ็ญตนเป็นทนาย

แก้ต่างพระพุทธศาสนา ที่มีบุญบารมีจริงๆ เป็นต้น เท่านั้นที่มีโอกาสได้ครอบครองเป็นเจ้าของ วัตถุธาตุกายสิทธิ์ที่ตัดเอง (หลุดออกมาเอง) โดยธรรมชาติ ทั้งหมดเหล่านี้จึงรวมเรียกว่า "เหล็กไหลบารมี"

อนึ่ง ลาวาที่ไหลออกมาภายนอก ยังมีที่ผสมปนเปไปกับแร่ธาตุอื่น จนกลายเป็นเพียงวัตถุธาตุกึ่งเหล็กไหล หรือแร่ธาตุในตระกูลเหล็กไหลต่างๆ เช่น "เหล็กเปียก" "เพชรหน้าทั่ง" "ข้าวตอกพระร่วง" "สังฆวานร" เป็นต้นก็มี หรือที่ไหลซึมเข้าไปในซากต้นไม้หรือซากสัตว์ (Fossil) ที่เก่าแก่ดึกดำบรรพ์จนเป็นดุจหินไปก็มี ที่เป็น "คดไม้" ต่างๆ ก็มีที่เคลือบอยู่กับวัตถุธาตุอื่นๆ ได้แก่ หินผลึก Rock Crystal หรือหิน Quartz ก็มีที่เป็น "อุกกามณี หรืออุกกาบาต" จากต่างดาวก็มี แต่ละประเภทเหล่านี้บางอย่างไม่ค่อยมีฤทธิ์อำนาจที่รุนแรงเท่าใดนัก จึงต้องอาศัยการเจริญภาวนาของพระอริยเจ้าหรือผู้ทรงวิทยาคุณอธิษฐานจิตบรรจุพลังเพิ่มเติมจึงจะมีฤทธิ์อำนาจศักดิ์สิทธิ์ตามระดับภูมิธรรมและอธิษฐานจิตของผู้เจริญภาวนานั้น

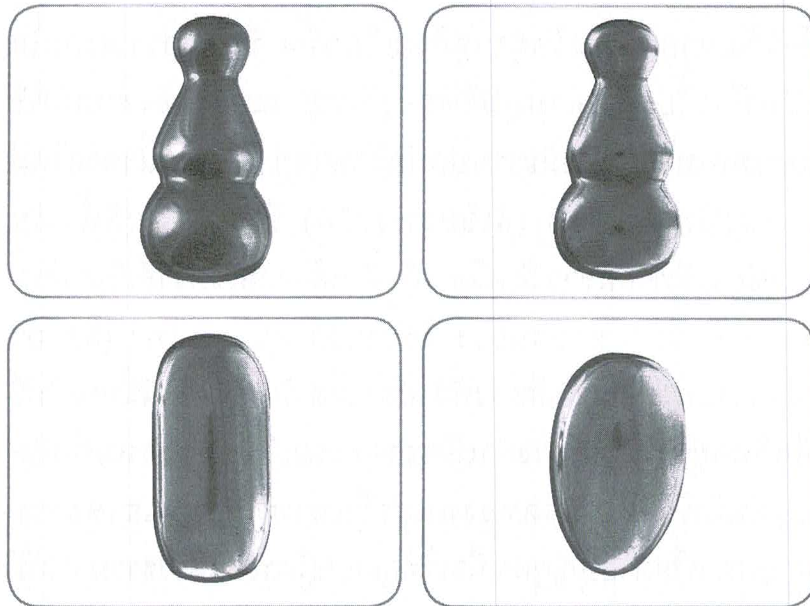
กล่าวโดยสรุป อณูธาตุ อันเป็นที่สถิตอยู่ของจิตวิญญาณธาตุของฤาษีผู้ทรงฌาน ทรงอภิญญาผู้สร้างขึ้นแล้วทำกาละ (ตาย) ขณะทรงฌานอยู่ จึงอุบัติเป็นพรหม โดยมีกายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยงสถิตอยู่ตรงกลางกำเนิดธาตุธรรมเดิมและเป็นที่ยึดครองปกปักรักษาของเหล่าเทพเทวาต่างๆ แต่เดิมนั้น

ได้วิวัฒนาการเป็นวัตถุธาตุในรูปแบบต่างๆ ไปตามเหตุปัจจัย คือกาลเวลาและธรรมชาติแวดล้อมที่อณูธาตุนั้นที่มาตกอยู่บนพื้นพิภพต้องเสพดูดซึมเข้าไว้เพื่อรักษาธาตุขันธ์ของจิตวิญญาณที่เป็นพรหมให้นานที่สุดดุจอมตธรรม

ที่ว่าอณูธาตุที่ค่อยๆ วิวัฒนาการเป็นวัตถุธาตุที่สถิตอยู่ของจิตวิญญาณธาตุของพรหม ก็เพราะก่อนที่เบญจขันธ์ฤาษีผู้สร้างธาตุกายสิทธิ์เหล่านี้จะแตกทำลาย ยังไม่เสื่อมจากฌาน จึงเปลี่ยนภพภูมิเป็น “พรหม” นี้จะเห็นได้ด้วยตาหรือญาณของธรรมกาย และยังมีกายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยงสถิตอยู่ในท่ามกลางกายพรหมนั้นแหละ ผู้ปฏิบัติที่ถึงธรรมกายจึงเห็นมีรูปลักษณะเหมือนกายทิพย์ (เทวดา) อยู่ด้วย เป็นกายซ้อนกายภพซ้อนภพ อีกโสดหนึ่ง และถ้าผู้ปฏิบัติธรรมถึงธรรมกายจะพิจารณากายในกายของพรหมนั้นย้อนหลังไปในอดีต ก็จะเห็นเป็นฤาษี เป็นกายมนุษย์ผู้บำเพ็ญพรตพรหมจรรย์ ผู้สร้างวัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้นเองอีก

วิวัฒนาการของจิตวิญญาณธาตุและกายสิทธิ์ที่สถิตอยู่กับวัตถุธาตุกายสิทธิ์ และอานุภาพที่น่าสนใจ

๒. ธาตุกายสิทธิ์ที่พระหรืออาจารย์ทรงคุณธรรมอัญเชิญให้มาเกิด/ปรากฏในบาตร

โดยสภาวะดั้งเดิมของพื้นพิภพที่อณูธาตุกายสิทธิ์เหล่านี้มาตกอยู่นั้นจะมีสีดำหรือสีเทาดำเสียโดยมาก อณูธาตุเหล่านั้นจึงเสพหรือดูดซึมดิน-หิน-พืชพันธุ์ และแร่ธาตุต่างๆ บนพื้นพิภพนั้นไปหล่อเลี้ยงธาตุขันธ์ของตน และวิวัฒนาการเป็นวัตถุกายสิทธิ์สีดำหรือสีเทาดำ

ต่อเมื่อจิตวิญญาณธาตุของฤาษีผู้สร้าง ที่เมื่อเบญจขันธ์เดิมแตกทำลายแล้ว จึงได้เปลี่ยนภพภูมิเป็นพรหม และมีเทพเทวาที่มีศีลมีธรรมปกปักรักษาอยู่นั้นได้พัฒนาภูมิจิตของตนสูงขึ้น อณูธาตุนั้นจึงเสพหรือดูดซึมแร่ธาตุดินและพืชพันธุ์หรือสิ่งที่มีคุณวิเศษที่ละเอียดประณีตยิ่งขึ้นไปหล่อเลี้ยงธาตุขันธ์ของตนให้ดำรงคงอยู่นานเท่านาน จึงวิวัฒนาการเป็นวัตถุธาตุที่ละเอียดขึ้น มีสีสันวรรณะสดใสเป็นมันเลื่อมขึ้นตามภูมิจิตของวิญญาณธาตุและกายสิทธิ์และเทพเทวาผู้มีศีลมีธรรมปกปักรักษาอยู่ ได้แก่ สีน้ำตาลไหม้ สีเขียวปีกแมลงทับ (สีเขียวหัวเป็ด) สีเมฆพัด (สีน้ำเงินอมเขียว) สีฟ้าอมขาว สีเหลืองหรือสีเหลืองอมเขียว (สีเขียวส่อง) สีขาว ซึ่งมีทั้งสีขาวเงินยวง สีขาวนวล สีขาวอมเทา (สีตะกั่วลูกแห/ตะกั่วตัด) หรือสีทองท้องปลาไหล เป็นต้น กรณีนี้กายสิทธิ์ที่สถิตอยู่ในท่ามกลางกำเนิดธาตุธรรมเดิมของพรหมที่สถิตอยู่นั้นก็พัฒนาภูมิจิตของตนสูงขึ้นตามด้วยเป็นธาตุธรรมฝ่ายพระหรือฝ่ายบุญกุศล ที่จะให้คุณแก่ผู้ทรงศีลทรงธรรม ที่ได้มี

วัตถุธาตุเช่นนี้ไว้ในครอบครอง กล่าวคือ จะช่วยชักนำและช่วยคุ้มครองป้องกันอุปสรรคและอุปัทวันตรายกลายเป็นอุปการะคุณแก่ผู้มีพื้นฐานอุปนิสัยในทางธรรม ปฏิบัติตนอยู่ในศีลในธรรม (ทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล) ได้ดีขึ้น และมีพลังช่วยให้ผู้มีไว้ในครอบครองเจริญด้วยมนุษย์สมบัติ (ทรัพย์สมบัติ รูปสมบัติ/บุคลิกภาพที่ดี บริวารสมบัติและคุณสมบัติ) สวรรค์สมบัติต่อๆ ไป ถึงนิพพานสมบัติได้สะดวก เป็น "สุขสมบัติ" ตามระดับภูมิธรรมหรือคุณความดีที่ปฏิบัติได้และที่ได้ทรงคุณธรรมนั้นอยู่ เพราะจิตวิญญาณของพรหมที่สถิตอยู่กับวัตถุธาตุ โดยมีเทพเทวาที่ปกปักรักษาอยู่นั้น เขามีโอกาสได้บำเพ็ญบารมีธรรม และอนุโมทนาบุญไปพร้อมกับผู้เป็นเจ้าของ ผู้ประพฤติธรรมนั้นแหละด้วยและในทางกลับกัน ถ้าผู้มีวัตถุธาตุกายสิทธิ์ที่พัฒนาคุณธรรมสูงขึ้น เป็นฝ่ายพระหรือฝ่ายบุญกุศลอย่างนี้ไว้ในครอบครอง แต่ตนเอง (ผู้ครอบครอง) กลับเป็นผู้มีระดับจิตต่ำทรามมักประพฤติผิดศีล ขาดหิริโอตตัปปะ และ/หรือไร้คุณธรรม มากด้วยอภิชฌา (โลภจัด) ตัณหาราคะจัด มักมาก สำส่อนในกาม มากด้วยความโกรธพยาบาท ขาดความเมตตาปราณี และเป็นมิจฉาทิฐิ หลงมัวเมาไม่รู้บาป-บุญ-คุณ-โทษ วัตถุธาตุประเภทนี้ก็จะอยู่ด้วยไม่ได้นาน เพราะจิตวิญญาณของพรหมที่สถิตอยู่ และเทพเทวาผู้ทรงศีลทรงธรรมที่ปกปักรักษาอยู่ ย่อมไม่ประสงค์อยู่ร่วมกับผู้ทุศีลหรือผู้ไร้คุณธรรม เป็นธรรมดา

ส่วนกรณีที่จิตวิญญาณของพรหมที่สถิตอยู่กับอณูธาตุนั้น มิได้พัฒนาบารมีธรรมให้สูงขึ้น และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ชักนำให้ภูมิจิตตกต่ำ ก็จุติจากภพภูมิของพรหมลงมาเป็นเทพชั้นต่ำเป็นลำดับถึงระดับภูมิจิตของเสือ สิงห์ กระทิง แรด ฯลฯ ก็สามารถจำแลงกายเป็นเช่นนั้นได้ อณูธาตุนั้นเสพและดูดซึมสภาวะแวดล้อมภายนอกที่หยาบกระด้างไปหล่อเลี้ยงธาตุขันธ์ให้กลายเป็นวัตถุธาตุที่หยาบกระด้าง ก็ยังคงดำรงอยู่ในวรรณะเดิม คือ สีดำ หรือวิวัฒนาการเป็นสีดำสนิทยิ่งขึ้น กายสิทธิ์ที่สถิตอยู่ ก็วิวัฒนาการภูมิธรรมต่ำลงเป็นส่วนของภาคมาร หรือฝ่ายบาปอกุศล ลงไปด้วยตามลำดับ จึงเป็นวัตถุธาตุที่เทพชั้นต่ำที่เป็นมิจฉาทิฐิ ปกปักรักษาอยู่ด้วยความหวงแหน เช่น ประเภทที่ชื่อว่า "พญาสมิงเหล็ก" "เหล็กไหลเจ้าป่า" และ "เหล็กทรหด" เป็นต้น วัตถุธาตุกายสิทธิ์เช่นนี้ ถ้าอยู่กับคนดีมีศีลมีธรรม หรือผู้เป็นพระอริยเจ้าที่สามารถครอบงำ ชักนำไปสู่กระแสธรรมได้ด้วยคุณความดี (ทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล) ของผู้มีไว้ในครอบครอง ก็จะพัฒนาทั้งจิตวิญญาณธาตุและกายสิทธิ์ที่สถิตอยู่นั้นและทั้งเทพเทวาที่ปกปักรักษาอยู่ ให้กลับเป็นสัมมาทิฐิ และให้วัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้นพัฒนาขึ้นเป็นฝ่ายพระ หรือฝ่ายบุญกุศลที่ให้คุณแก่ผู้มีไว้ในครอบครองผู้มีศีลมีธรรมนั้นให้เจริญรุ่งเรืองและสันติสุข เป็นสุขสมบัติได้ แต่ถ้าไปตกอยู่กับคนที่มีอัธยาศัยชั่วร้ายมักประพฤติผิดศีลขาดหิริโอตตัปปะ ไร้คุณธรรม ด้วยอำนาจของกิเลส ตัณหา อุปาทาน ที่หนาแน่นก็จะชักนำกันไป (ทั้งธาตุกายสิทธิ์และผู้มีไว้ในครอบครอง) ในทางชั่วร้าย

ให้ได้รับผลที่เป็นโทษเป็นอันตราย เป็นความทุกข์เดือดร้อน เป็นทุกข์สมบัติไปได้

กล่าวโดยสรุป ก็คือว่า

(๑) ธาตุกายสิทธิ์-เหล็กไหล/พญาสมิงเหล็กนั้น ได้มีวิวัฒนาการมาตลอดระยะเวลาเป็นกัปเป็นกัลป์ จึงมีทั้งวิวัฒนาการที่ดีตามสิ่งแวดล้อมที่ดี และดียิ่งขึ้นเมื่อได้เข้าสู่กระแสธรรมตามพระสัทธรรมของพระพุทธเจ้า ตามเจตนาและวัตถุประสงค์สำคัญแต่เดิมของฤาษีผู้สร้างขึ้นและที่มีทั้งวิวัฒนาการที่ไม่ดีตามสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี แต่กลับดีขึ้นได้อีกถ้ามีโอกาสได้อยู่กับคนดีมีศีลมีธรรม และได้มีโอกาสเข้าสู่กระแสธรรมตามที่ฤาษีผู้สร้างได้เคยมีความปรารถนาไว้แต่เดิม

(๒) ช่วยให้ความคุ้มครอง ป้องกันสรรพอันตรายแก่ผู้มีไว้ในครอบครอง ผู้ทรงศีลทรงธรรมตามสมควรแก่บุญบารมี

(๓) ทำหน้าที่เป็นภาคผู้เลี้ยง ช่วยให้ผู้มีไว้ในครอบครองเจริญด้วยมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ เป็นอุปการะแก่การบำเพ็ญบารมีธรรมให้ถึงนิพพานสมบัติแก่ผู้มีไว้ในครอบครองผู้ประกอบคุณธรรม เพิ่มพูนบารมีธรรมได้เป็นอย่างดี

(๔) ธาตุกายสิทธิ์ประเภทดี มีคุณธรรม จะช่วยชักนำให้ผู้มีอยู่ในครอบครอง ปฏิบัติธรรมอยู่ในคุณความดี คือ ทานกุศล ศีลกุศล และภาวนากุศล เป็นต้น ยิ่งๆ ขึ้นไป เพื่อที่เขาจะได้อนุโมทนาบุญ และได้มีโอกาสบำเพ็ญบารมีธรรมด้วย

จึงให้แต่คุณแก่ผู้มีไว้ในครอบครอง ผู้เป็นคนดีมีศีลมีธรรม ส่วนธาตุกายสิทธิ์ประเภทที่ด้อยคุณธรรม ก็ปรารถนาอยู่ว่า ผู้ที่ได้ครอบครองเป็นเจ้าของจะปฏิบัติอยู่ในคุณธรรมดีเพื่อที่เขาจะได้ร่วมอนุโมทนาและได้มีโอกาสบำเพ็ญบารมีธรรมด้วย เพื่อเลื่อนภูมิจิตให้สูงขึ้น แต่ถ้าเจ้าของเป็นคนชั่วช้า ลุแก่อำนาจกิเลส (โลภะ/ราคะ โทสะ โมหะ) ธาตุกายสิทธิ์ประเภทนี้ กลับจะให้โทษแก่ผู้ครอบครองได้ง่ายและรุนแรงด้วย

(๕) ฉะนั้น ของดีต้องอยู่กับคนดีจึงดีเลิศ คนไม่ดีถึงจะได้ครอบครองของดี ก็มีอยู่ได้ไม่นาน ส่วนคนดีได้ครอบครองของที่มีอานุภาพที่ทั้งดีและไม่ดีก็จะมีแต่ดี ไม่มีโทษ แต่คนไม่ดีที่ได้ครอบครองของที่มีอานุภาพทั้งดีและไม่ดีย่อมไม่ได้ผลดี และยังจะชักนำกันไปในทางที่ไม่ดีอันมีโทษได้ เพราะฉะนั้น ผู้มีของดีหรือมีของที่มีอานุภาพทั้งดีและไม่ดี จึงต้องประพฤติปฏิบัติตนอยู่แต่ในคุณความดีโดยส่วนเดียวจะประมาทมิได้ จึงจะมีแต่ดีกับดีโดยตลอด

วิธีรักษาธาตุกายสิทธิ์ให้ดีตลอด และวิธีพัฒนาธาตุกายสิทธิ์ที่ร้ายให้กลายเป็นดี

พึงเข้าใจว่า เจตนาดั้งเดิมของบรรดาฤาษีผู้สร้างธาตุกายสิทธิ์เหล่านี้ขึ้นมา ก็ด้วยวัตถุประสงค์สำคัญ ๒ ประการ คือ

(๑) เพื่อเป็นที่สถิตอยู่ของวิญญาณธาตุของเขาตลอดกาลนาน ดุจว่าเป็นอมตธรรม (๒) เพื่อบ่มบารมีธรรมรอเข้าสู่กระแสธรรมที่จะนำไปสู่อมตธรรมที่แท้จริงได้ คือรอการเสด็จ

อุบัติขึ้นของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ตรัสรู้เองโดยชอบ แล้วทรงประกาศสัจธรรมแก่สัตว์โลกให้ปฏิบัติพระสัทธรรม เพื่อความเข้าถึง-รู้-เห็น และเป็นอมตธรรม คือ พระมหาอมตนฤพานนั่นเอง

เพราะฉะนั้น ไม่ว่าอณูธาตุกายสิทธิ์เหล่านั้นจะได้วิวัฒนาการไปเช่นไร เป็นระยะเวลายาวนานเป็นกัปเป็นกัลป์เพียงไร เจตนาและวัตถุประสงค์แต่ดั้งเดิมของเขาก็ยังมั่นคงอยู่ ข้าพเจ้าเคยได้ทราบตัวอย่างในข้อนี้ อย่างนี้

ตัวอย่างที่ ๑ เมื่อประมาณต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๐ คุณทวีวัฒน์ เติมฤทธิ์ บุตรเขยของข้าพเจ้าเองได้นำธาตุกายสิทธิ์ประเภท "เหล็กไหลตัดสด" คือ เหล็กไหลที่พระอาจารย์ผู้เป็นศิษย์ของศิษย์หลวงพ่อเดิม (จ.นครสวรรค์) เชิญให้มากินน้ำผึ้ง โดยใช้น้ำผึ้งทาล่อที่ผนังถ้ำตรงที่ตรวจพบว่ามีเหล็กไหล ครั้นเหล็กไหลถูกเชิญให้ออกมากินน้ำผึ้งแล้ว ก็ไหลลงตามด้วยสายสิญจน์เข้ามายังกรวย (ทำด้วยขี้ผึ้งบริสุทธิ์) ที่เจาะรูให้ด้ายสายสิญจน์ลอดผ่านไปยังบาตรน้ำมนต์ ก็หยดเข้าไปในบาตรน้ำมนต์ และแข็งตัวเป็นชิ้นเล็ก ขนาดโตเท่าไม้จิ้มฟัน ยาวประมาณ ๑.๕ เซนติเมตร สีเมฆพัด (สีน้ำเงินอมเขียว) มันเลื่อมไปถวายข้าพเจ้า ๒ ชิ้น ผู้ปฏิบัติภาวนาธรรมได้ผลดีท่านหนึ่ง (ผู้ไม่ประสงค์จะให้ออกนาม) ได้เห็นกายทิพย์ เป็นเด็กน่ารัก ลักษณะซนๆ ๒ ตน ได้ไปกราบแทบเท้าข้าพเจ้า อ้อนวอนขอมาอยู่ด้วยบอกว่า

อยากจะบวชเป็นสามเณรอยู่ปฏิบัติธรรมกับหลวงตา (ข้าพเจ้า) ข้าพเจ้ารับทราบและรับธาตุกายสิทธิ์ทั้ง ๒ นั้นไว้ด้วยความรักและเมตตา เขาทั้งสองดีใจมาก ข้าพเจ้าจึงนำไปร่วมพิธีบวชสามเณรที่วัดด้วย เขาได้แสดงให้ทราบว่าอยากติดตามไปฟังธรรมและปฏิบัติธรรมด้วยตลอด จะได้ช่วยดูแลปรนนิบัติหลวงตาด้วย และจะได้ไปรู้ไปเห็นสิ่งใหม่ๆ ต่างๆ ที่เขายังไม่เคยได้รู้ได้เห็นด้วย เหมือนกับเด็กๆ ที่อยากจะอยู่ใกล้ชิดกับพ่อแม่ และถ้าพ่อแม่ไปไหนก็จะได้ไปเที่ยวด้วย อย่างนั้นแหละที่สำคัญคืออยากอยู่ฟังธรรมและปฏิบัติภาวนาธรรมด้วย

บางท่านอาจสงสัยว่า "ทำไมจึงมีประเภทกายทิพย์ที่เป็นเด็กด้วย?" จึงโปรดเข้าใจว่า นี่เป็นประเภท "เหล็กไหลตัดสด" (ไม่มีการหุง) ซึ่งเมื่อมีพิธีเชิญให้ออกมาจากรังหรือโคตรเหล็กไหลอันเป็นอาณาจักรของเขาให้มากินน้ำผึ้ง จึงมีธาตุกายสิทธิ์ที่เป็นสมาชิกรุ่นเยาว์ที่ขยายเผ่าพันธุ์ต่อมาในภายหลังๆ ติดตามออกมาด้วย ธาตุกายสิทธิ์ประเภท "รุ่นเยาว์" หรือ "เด็กๆ" อย่างนี้แหละที่เรียกว่า "จิ๋วแต่แจ๋ว" คือเมื่อมีเหตุเภทภัยใดๆ แล้ว เขาจะแสดงอานุภาพที่ฉับไว (Active) และเต็มพลัง (Powerful) อุปมาดั่งเด็กวัยรุ่นที่ว่องไวใจร้อน และพลังสูงฉันใด ฉันนั้น เพราะฉะนั้น ผู้มีไว้ในครอบครองถ้าจะจัดการให้เขาได้บวชเณร หรือให้ถือศีล ๘ หรืออย่างน้อยศีล ๕ ก็จะดีมาก แต่ผู้ครอบครองนั้นเองจะต้องเป็นผู้ทรงศีล

ทรงธรรมสูงกว่าเขา หรือเสมอกับเขาจึงจะอยู่ดีมีความเจริญและสันติสุข ด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย

ตัวอย่างที่ ๒ เมื่อก่อนเข้าพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๔๐ หลังจากที่ได้เจ้าหนูน้อย ๒ ตนนั้นแล้ว ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ธาตุกายสิทธิ์ประเภทเดียวกันนี้อีกจากสำนักอาจารย์เดียวกันข้าพเจ้าได้ทำบุญร่วมเป็นเจ้าภาพก่อสร้างมณฑปในวัดของท่าน ท่านจึงได้เมตตามอบให้แก่ข้าพเจ้า ๒๑๖ ชิ้น คราวนี้ได้สัณฐานคล้ายเมล็ดข้าวสาร ข้าพเจ้าจึงมาได้ความคิดว่าถ้าจะนำมาสร้างพระขนาดเล็กสำหรับพกติดตัวไว้ให้ผู้มีบุญบารมี ผู้มีจิตศรัทธาทำบุญสร้างหอฉันของวัดหลวงพ่อสดฯ ที่กำลังก่อสร้างอยู่ เพื่อให้ผู้มีไว้ในครอบครองได้มีความเจริญและสันติสุขในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะเวลาระหว่างที่สภาวะเศรษฐกิจกำลังตกต่ำอยู่ในขณะนี้ ให้เขาตั้งใจประพฤติปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่ในกรอบแห่งศีลธรรมแล้วอธิษฐานจิตกับพระพุทธรูปนี้ตามความปรารถนาใดๆ ที่ชอบก็จะช่วยเขา (ผู้มีไว้ในครอบครอง) ได้ดีจากความที่เศรษฐกิจตกต่ำที่กระทบกระเทือนที่หนักให้เป็นเบาที่เบาก็ให้ฟื้นตัวได้เร็วขึ้น ที่พอทรงอยู่ได้ด้วยดีก็ให้เจริญรุ่งเรืองยิ่งๆ ขึ้นไป

จึงได้สร้างพระสมเด็จธรรมกาย รุ่นสร้างหอฉันขึ้นเป็นรุ่นพิเศษ จำนวน ๒๐๗ องค์ ชื่อว่า รุ่นสร้างหอฉัน “พิเศษ ๒๐๗” เป็นพระผงพิมพ์เหรียญกลม (พิมพ์จันทร์ลอย) ประกอบด้วยมวลสารพิเศษ คือ

(๑) ผงวิเศษของพระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ ซึ่งหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร อดีตรองเจ้าอาวาสและอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำภาษีเจริญ ผู้เป็นลัทธิวิหาริกของพระเดชพระคุณ หลวงพ่อวัดปากน้ำ และเป็นผู้ช่วยหลวงพ่อวัดปากน้ำ ทำพระของขวัญรุ่น ๑-๒-๓ เมื่อพระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ ท่านมรณภาพแล้ว ท่านก็ได้ใช้ทำพระผงธรรมขันธ์ วัดปากน้ำเป็นรุ่นที่ ๔-๕ แล้วยังมีผงมวลสารที่เหลืออยู่จากการทำพระผงธรรมขันธ์ จึงได้มอบไว้ให้ข้าพเจ้าทำพระ เพื่อช่วยให้การก่อสร้างวัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามตั้งแต่เริ่มสร้างวัดนี้ ยังเหลืออยู่ และเก็บไว้ในตู้เซฟ วัดหลวงพ่อสดฯ จึงได้นำมาใช้ผสมสร้างพระรุ่นสร้างหอฉันนี้ด้วย

(๒) ผงธาตุกายสิทธิ์ (เหล็กไหล) ที่อาจารย์วินแคล้วคลาด (จ.กระบี่) ผู้ทรงวิทยาคุณตัดเหล็กไหลและว่าน ๑๐๘ ของท่านที่ได้มอบไว้ให้กับคุณส่วน พนมวัฒนากุล เจ้าของ "อุทยานหินล้านปีและฟาร์มจระเข้" ต.หนองปลาไหล อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ผู้เป็นศิษย์ที่ท่านอาจารย์วินไว้วางใจแล้ว คุณส่วนก็ได้มอบถวายมาส่วนหนึ่ง เพื่อให้ข้าพเจ้าสร้างพระไว้มอบให้แก่คนทำบุญแก่วัดหลวงพ่อสดฯ เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้ท่านอาจารย์วิน ซึ่งล่วงลับไปแล้วและ

(๓) ผงเกสรดอกบัว ดอกมะลิ และดอกพิกุล (ส่วนน้อย) ที่ใช้บูชาพระแล้ว

(๔) เส้นเกศาหลวงพ่อ พระราชพรหมเถร วิ. (วีระ คณุตฺตโม) สมัยเป็นที่พระภาวนาโกศลเถร และของข้าพเจ้า มาผสมกับปูนเปลือกหอย/ปูนภูเขา สร้างเป็นพระสมเด็จธรรมกาย (พิมพ์เหรียญกลม หรือ "พิมพ์จันทร์ลอย") ด้านหน้าเป็นพระธรรมกาย ครองจีวรพริ้ว ด้านหลังเป็นธาตุละเอียดทั้ง ๖ คือ (ส่วนหน้า) ธาตุน้ำ (ขวา) ธาตุดิน (หลัง) ธาตุไฟ (ซ้าย) ธาตุลม (ตรงกลาง) อากาศธาตุ (กลางอากาศธาตุ) เป็นวิญญาณธาตุ ธาตุทั้ง ๖ นี้ ตั้งอยู่กลางดวงปฐมมรรค หรือดวงธรรมที่ทำให้เป็นกาย (มนุษย์) ตรงกลางกำเนิดธาตุธรรมเดิมมีอักขระขอม ว่า "สัมมาอรหัง"

โดยเอาธาตุกายสิทธิ์ขนาดเท่าและมีสัณฐานคล้ายเมล็ดข้าวสาร สีเมฆพัด (สีน้ำเงินอมเขียว) นี้ ฝังอยู่ ๑ องค์ด้วย เฉพาะพิมพ์ "จันทร์ลอย" รุ่นนี้ ได้สร้างเป็นจำนวนเพียง ๒๐๗ องค์ แล้วให้พระสงฆ์-สามเณร วัดหลวงพ่อสดฯ ผู้ได้ผ่านการฝึกปฏิบัติภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูงแล้ว เจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง โดยมี หลวงพ่อ พระราชพรหมเถร สมัยเป็นที่พระภาวนาโกศลเถร เป็นประธาน ในวันเริ่มพิธีเจริญภาวนา และพระสงฆ์-สามเณรวัดหลวงพ่อสดฯ ได้เจริญภาวนา ต่อมาจนตลอดพรรษา แล้วได้เริ่มแจกให้แก่ผู้ทำบุญและ/หรือผู้เป็นเจ้าภาพนำบุญกองผ้าป่า "วันนวกานุสรณ์ ๔๐" มาถึงปัจจุบันนี้หมดแล้ว

ข้าพเจ้าจึงยังคงมีธาตุกายสิทธิ์เหลือไว้พอเป็นตัวอย่าง ๙ ชิ้น และได้นำไปร่วมพิธีบวชสามเณรด้วยกัน ในจำนวน ๙ ชิ้นที่เหลือนี้ข้าพเจ้าได้เอา ๒ ชิ้น ใส่กรอบพลาสติกหุ้มรวมกันไว้ด้วย ตั้งใจว่าจะให้เป็นตัวแทนธาตุกายสิทธิ์อื่นๆ ไว้ติดตัวไปสอนธรรมที่ไหนๆ ด้วย เพื่อให้เขาได้มีโอกาสฟังธรรมและปฏิบัติธรรมในเวลาที่ข้าพเจ้าไปสอนธรรมประเดี๋ยวจะน้อยใจว่าข้าพเจ้าพาแต่เจ้าหนูน้อย ๒ ตนแรกนั้นไป ซึ่งความจริงก็ได้นำไปไหนๆ ด้วยบ้าง ไม่ได้นำไปบ้าง เพราะข้าพเจ้านั้นปกติมีกิจที่ต้องทำในทางด้านวิชาการและทางด้านการปกครองบริหารวัดมาก ในทางปฏิบัติประจำวันจึงลืมนำติดตัวไปเสียโดยมาก นานๆ พอนึกได้จึงได้นำติดตัวไปบ้าง

โดยปกติข้าพเจ้าจะเก็บเจ้าเด็ก ๒ ตนหลังนี้ (ใส่กรอบพลาสติก) ไว้ในถุงผ้าที่เขาใช้สำหรับใส่ทองรูปพรรณใส่รวมๆ ไว้กับถุงเปล่าอื่นอีก ๔-๕ ถุง เก็บไว้รวมกันในถุงพลาสติกอีกทีหนึ่งวางไว้บนโต๊ะ โดยมิได้ใส่ใจมากนัก อยู่มาวันหนึ่งพอนึกได้ว่าไม่ค่อยได้พาเขาไปไหนด้วย จึงไปค้นดูในถุงที่ใส่รวมกับถุงอื่นๆ ไว้ในถุงพลาสติก ค้นเท่าไรก็ไม่พบ จึงเทถุง ๔-๕ ชิ้น นั้นลงบนเตียงนอน แล้วทั้งเทออกดูและทั้งจับบี้ดูทีละถุงๆ จนหมดทุกถุง ก็ไม่พบหาจนอ่อนใจ ก็เลยนึกบ่นในใจด้วยความหงุดหงิดนิดหน่อยว่า

“พวกแกทั้ง ๒ หนีไปไกลระวังจะพากันกลับไม่ได้ (เพราะติดกรอบพลาสติก) ระวังจะพากันอดตายนะ”

ที่ข้าพเจ้านึกบ่นเช่นนั้น ก็เพราะว่า เมื่อได้รับเขามาอยู่ด้วยแล้ว ก็ได้เคยอธิษฐานบอกเขาไว้ว่า "เมื่อเวลาหลวงตาบูชาข้าวพระ และพิจารณาปัจจเวกขณ์ก่อนฉัน ทุกครั้งพวกเธอทั้ง ๒ จง เสสํ มงฺคลํ ยาจามิ เอาไปฉันได้เลยนะหลวงตาอนุญาต" ก็เลยนึกบ่นออกไปอย่างนั้น แล้วก็เดินหาดูที่อื่นอีกในห้องเผื่อจะลืมไว้ที่อื่น แล้วก็กลับไปดูๆ ที่ถุงผ้าเหล่านั้นอีกที ถ้าไม่พบก็จะเก็บถุงเหล่านั้นไว้ในถุงพลาสติกคืน ทีนี้ได้ผล เป็นราวกะปาฏิหาริย์ ครั้นไปจับที่ถุงใบนั้นก็ปรากฏว่าได้พบเขาทั้ง ๒ ที่อยู่ในกรอบพลาสติกนั้น อยู่ในถุงนั้นนั่นเอง! ก็เลยนึกบ่นในใจอีกทีว่า "ทีหลังอย่างอนหลวงตาอย่างนี้อีกนะ ทีนี้หลวงตาจะไม่ลืมพาพวกเธอไปด้วยบ่อยๆ"

ตั้งแต่นั้นมาก็ยังไม่เคยหายไปอีก ตัวอย่างนี้แสดงว่าเขาอยากติดตามหลวงตาไปฟังธรรม และปฏิบัติธรรมในเวลาที่ข้าพเจ้าไปสอนธรรมตามสถานที่ต่างๆ บ่อยๆ และจะได้มีโอกาสดูแลปรนนิบัติหลวงตา (ข้าพเจ้า) ด้วยและจะได้ไปรู้ไปเห็นสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ที่เขาไม่เคยได้รู้ได้เห็นด้วยนั่นเอง

ตัวอย่างที่ ๓ เมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๐ พระเกรียงศักดิ์ จิรสกฺโก ได้นำก้อนธาตุกายสิทธิ์เป็นลักษณะกึ่งหิน-กึ่งโลหะขนาดน้ำหนักประมาณ ๗-๘ กิโลกรัม ๑ ก้อน มาเสนอต่อข้าพเจ้าด้วยเห็นว่าเป็นของดี อยากจะให้ข้าพเจ้าบูชาไว้ (ประมาณ ๑ หมื่นบาท) แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ค่อยสนใจมากนัก

ดูแล้วก็แล้วกันไป ไม่ได้พูดอะไรอีก ท่านพระเกรียงศักดิ์ จึงเอาไปเก็บไว้บนหลังตู้ในกุฏิของท่าน วันหนึ่ง ถึงกำหนดที่ท่านเกรียงศักดิ์ จะต้องนำธาตุกายสิทธิ์นี้ไปคืนเจ้าของเขา (เพราะข้าพเจ้าไม่ได้สนใจ แม้จะสอบถามอะไรๆ ก็ไม่ได้สอบถาม) ข้าพเจ้าทราบจากพระกมลที่ไปเอาวัตถุธาตุนี้มาด้วยกัน ท่านเกรียงศักดิ์คงนึกหงุดหงิดคิดล่วงเกินข้าพเจ้าว่าที่อุตส่าห์นำของดีมาเสนอให้แล้ว แต่ข้าพเจ้าเฉยๆ ครั้นเดินไปหยุดยืนอยู่ใกล้ตู้ที่วางก้อนธาตุกายสิทธิ์ (กึ่งหิน-กึ่งโลหะ) นั้น ทั้งๆ ที่กุฏินั้นมั่นคง ไม่ได้ไหวกระเทือนแต่อย่างใด พลันก้อนธาตุกายสิทธิ์นั้นก็ลื่นหล่นลงมาจากหลังตู้ ตกลงมาบนหลังเท้าของท่านเกรียงศักดิ์ ทะลุเลือดไหลโกรก ต้องไปให้หมอที่โรงพยาบาลเย็บแผลให้ กว่าเลือดจะหยุดไหลก็หลายวัน

ท่านพระกมล กมโล จึงได้บ่นกับท่านเกรียงศักดิ์ว่า "ไม่ควรไปคิดไม่ดี ไปคิดล่วงเกินครูบาอาจารย์ (ข้าพเจ้า) ไม่รู้หรือว่าธาตุกายสิทธิ์รายนี้ดุมาก" แล้วท่านพระกมลกับท่านพระเกรียงศักดิ์ก็นำมาให้ข้าพเจ้าพิจารณาตัดสินใจอีกครั้งหนึ่งจนถ่องแท้ เห็นว่าพอจะแกะเป็นองค์พระพุทธรูปได้ขนาดหน้าตักประมาณ ๕ นิ้วได้ แล้วให้กายละเอียดเขาเข้าร่วมพิธีบวช เพื่อให้ได้เข้าสู่กระแสธรรม ก็คลายความดุร้ายลง ก็จะเป็นคุณแก่กายสิทธิ์ นั้น และจะได้เป็นกำลังแก่พระพุทธศาสนา ข้าพเจ้าจึงตกลงรับไว้ และอธิษฐานจิต

บอกเขาว่า "มาอยู่ปฏิบัติธรรมร่วมบำเพ็ญบารมีกับหลวงพ่อเถอะนะ จะได้เลื่อนภูมิจิตสูงขึ้น" ก็ได้ทราบว่าเขาก็ปรารถนาอย่างนั้น แล้วข้าพเจ้าจึงได้เอาก้อนธาตุกายสิทธิ์นั้นใส่พานไปวางไว้บนเก้าอี้สี่เหลี่ยมที่ตั้งอยู่ในห้องพระ แล้วอธิษฐานจิตบอกกับเขาอีกว่า "ต่อไปนี้เธอจงตั้งใจรับไตรสรณคมน์และถือศีล ๘ แล้วหลวงพ่อจะขอเอาวัตถุธาตุของเธอไปแกะเป็นพระพุทธรูปเพื่อให้เธอได้เข้าสู่กระแสธรรมและได้ปฏิบัติธรรมให้ยิ่งขึ้นไป พอขึ้นหุ่นพระก็จะให้เธอบวชสามเณรก่อน เมื่อเขาแกะตบแต่งขัด เป็นองค์พระพุทธรูปเรียบร้อยแล้วก็จะให้เธอบวชเป็นพระต่อไป"

ขณะที่ข้าพเจ้าอธิษฐานจิตอยู่นั้น ท่านผู้ปฏิบัติธรรมได้ผลดีท่านหนึ่ง (ผู้ไม่ประสงค์จะให้ออกนาม) ได้เห็นกายละเอียดของวัตถุธาตุกายสิทธิ์นี้เป็น "กายมนุษย์ (ละเอียด)" ที่เป็นฝ่ายทุคติ คือ เป็นกายมนุษย์ที่มีบุคลิกลักษณะดุร้ายร่างกายกำยำมีขนตามตัว และหนวดเครามาก ที่เท้าทั้ง ๒ มีลักษณะคล้ายเท้าเสือซ้อนอยู่ก็ได้ทราบว่า นี้นี่เองที่วิญญาณธาตุที่สถิตอยู่กับวัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้นได้วิวัฒนาการต่ำลงสู่ภูมิจิตที่เป็นทุคติที่เขาเรียกว่า "พญาสมิงเหล็ก" สามารถจำแลงกายเป็นกระทิงหรือเสือสมิงได้ และมียักษ์หรือกุมภัณฑ์วิทยาธร หรือคนธรรพ์หรือพญานาค ซึ่งเป็นเทพประเภทมิจฉาทิฐิเป็นผู้เฝ้าหวงแหนอยู่ หากผู้ไปเอาวัตถุธาตุเช่นนี้ไม่มีศีลธรรมและทั้งไม่มีวิชาอาคมแก่กล้าพอที่จะครอบงำเขาได้ ก็จะได้รับอันตรายมากตามส่วน

ถ้าถึงตาย ทั้งเทพผู้เป็นมิจฉาทิฐิและทั้งวิญญาณธาตุที่มีระดับภูมิจิตต่ำที่สถิตอยู่กับวัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้น ก็จะได้เสพเลือดเนื้อ (ในส่วนที่เป็นทิพย์) เป็นอาหารก็ยิ่งทำให้ระดับภูมิจิตเขาตกต่ำลงไปเรื่อยๆ

ด้วยบุญบารมีธรรมที่เขาได้เคยสั่งสมมา ได้กระตุ้นเตือนวิญญาณธาตุนี้ให้รีบมาสู่ผู้ทรงศีล ทรงธรรม เพื่อให้ได้มีโอกาสเข้าสู่กระแสธรรมเร็วๆ (แต่อาการกิริยาของเขายังมีบุคลิกลักษณะดุร้ายอยู่) ครั้นได้มาพบและได้มาอยู่กับข้าพเจ้าจึงแสดงความยินดีมาก ผู้รู้เห็นว่าเขาเปลี่ยนกิริยาอาการเป็นนอบน้อมทันที นั่งลงในท่ากระโหย่ง แล้วก้มลงกราบข้าพเจ้าพนมมือตั้งใจรับไตรสรณคมน์ และรับศีล ด้วยความเคารพ

ข้าพเจ้าได้ให้ไตรสรณคมน์และศีล พอเขารับไตรสรณคมน์ และศีล ๘ แล้ว ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายของเขาก็ใสบริสุทธิ์ขึ้น และกายมนุษย์ของเขาก็เปลี่ยนเป็นกายสุคติไม่เศร้าหมองเหมือนแต่เดิม กลับเป็นกายมนุษย์ละเอียดที่ผ่องใส ด้วยชุดแต่งกายที่เป็นสีขาวไปทันที แต่ชุดขาวที่ปรากฏมีแก่เขานั้นยังไม่สดใสนัก ครั้นวันหลังต่อมา ข้าพเจ้าจึงไปซื้อผ้าขาวพอตัดชุดแม่ชีมาให้แม่ชีประยูร ระฆังสมบูรณ์ ซึ่งอยู่ที่วัดหลวงพ่อสดฯ ให้ตัดชุดของแม่ชีใช้ชุดหนึ่ง แล้วอุทิศส่วนกุศลให้เขา เขาได้อนุโมทนาแล้ว ก็ปรากฏเครื่องแต่งกายชุดขาวของเขาก็สดใสขึ้น

เฉพาะในวันที่ข้าพเจ้าได้ให้ไตรสรณคมน์และให้ศีล ๘ แก่วิญญาณธาตุ (กายมนุษย์ละเอียด) นั้น ปรากฏ

ในขณะนั้นว่า เขาแสดงความปลื้มปีติยินดีเป็นอย่างยิ่ง ท่านผู้รู้เห็นได้ (ไม่ประสงค์จะออกนาม) ได้เห็นว่ากายมนุษย์ละเอียดนั้น ครั้นรับศีลแล้วก็ก้มลงกราบมาทางข้าพเจ้าด้วยความเคารพในพระรัตนตรัย แล้วลุกขึ้นเดินมาใกล้ข้าพเจ้า นั่งลงแล้วกราบแทบเท้าข้าพเจ้าอีกครั้งหนึ่ง ด้วยความเคารพและเทิดทูนในข้าพเจ้า และแสดงความเชื่อฟังอยู่ในโอวาทข้าพเจ้า ถามเขาว่า "เธอชื่ออะไร?" ก็ได้ทราบว่า ชื่อ "ประสิทธิ์"

ข้าพเจ้าได้ส่งก้อนธาตุกายสิทธิ์นั้น ให้ท่านพระกมล กมโล นำไปให้ช่างคงศักดิ์ วรรธนะศักดิ์ แกะเป็นองค์พระพุทธรูปตามที่อธิษฐานบอกไว้ ครั้นขึ้นหุ่นองค์พระพุทธรูป (ขนาดหน้าตัก ๔.๕ นิ้ว) เสร็จแล้ว ก็ได้นำไปร่วมในพิธีบวชสามเณรด้วย ครั้นผ่านพิธีบวชสามเณรร่วมกับสามเณรจริงๆ แล้วผู้รู้-เห็นได้เห็นว่ากายมนุษย์ละเอียดของเขาสำเร็จความเป็นสามเณร จึงได้ให้ท่านพระกมล นำไปให้ช่างคงศักดิ์แกะตบแต่งเป็นองค์พระ และทำการขัดเงาต่อไป และได้สั่งกำชับว่า เวลาจะรับประทานอาหารอย่าลืมอธิษฐานถวายภัตตาหารให้สามเณรประสิทธิ์ด้วย อยู่มาวันหนึ่ง ครั้นได้เวลาเพล ภรรยาช่างคงศักดิ์ได้ลืมยกสำรับกับข้าวมาอธิษฐานถวายตามที่เคยปฏิบัติมาทุกๆ วัน ช่างคงศักดิ์เองก็ทำงานแกะพระนี้ง่วนจนลืมไปด้วย พอนึกได้ ก็เลยเวลาเพลไปแล้ว จึงได้สั่งภรรยา (ชื่อ "นก") ให้ไปเอานมมาถวายแทน ส่วนภรรยาช่างคงศักดิ์ ก็กลับไป

เลี้ยงลูกที่บ้านพัก ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากโรงงานแกะพระนั้น ด้วยความเหนื่อยอ่อนก็เผลอหลับไปพร้อมกับลูก ช่างคงศักดิ์ทำงานไปได้ครู่หนึ่ง ก็ไม่เห็นภรรยาเอานมมาถวายสามเณรประสิทธิ์ (ธาตุกายสิทธิ์) ก็นึกในใจว่า "ทำไมป่านนี้ยังไม่มาอีก" สักครู่หนึ่งหลังจากนั้นภรรยาก็เดินหน้าตื่นๆ มาบอกว่า เมื่อกี้นี้ตนเองเผลอหลับไป แล้วได้ปรากฏมีเสียงเรียก (ภรรยา) ว่า "นก! นก!!" ครั้นตื่นลืมตาขึ้นยังได้ยินเสียงเรียกครั้งที่ ๓ ว่า "นก!" อีกตนเองจึงขานรับว่า "ขา!" และเห็น (มองผ่านมู่ลี่) เป็นพระรูปร่างใหญ่ยืนอยู่ข้างนอก จึงออกมาดู แต่พระก็เดินไปทางไหนแล้วก็ไม่รู้ ทั้งสองสามีภรรยาจึงพากันไปเดินหารอบๆ โรงงาน และบ้านพัก ก็ไม่เห็นมีใครอยู่บริเวณนั้น ก็นึกทราบว่า "ส.ณ.ประสิทธิ์" นี้เองถึงเวลาฉันเพลแล้วยังไม่ได้ฉัน จึงบอกภรรยาให้รีบนำนมมาให้ฉันเสีย แต่สองสามีภรรยานี้ก็มิได้ตื่นเต้นอะไรมาก เพราะตั้งแต่ได้รับวัตถุธาตุกายสิทธิ์นี้มาแกะเป็นพระพุทธรูป เขาก็ได้มีประสบการณ์ที่แปลกๆ จนเป็นเรื่องธรรมดาไป เขาพากันระวังแต่เรื่องไม่ประพฤติผิดศีล เพื่อให้การแกะพระพุทธรูปนี้สำเร็จด้วยดี และเขาไม่ขอรับค่าแรงแกะพระนี้ แต่ขอถวายค่าแกะพระนี้แก่พระพุทธศาสนาเพื่อให้เขาได้บุญบ้างเท่านั้น การแกะพระก็สำเร็จด้วยดี และเขาได้มาเล่าให้ฟังทีหลังว่า พระประสิทธิ์นี้ศักดิ์สิทธิ์มากเวลาที่เขาต้องเดินทางไปไหนๆ (ด้วยมอเตอร์ไซค์) ได้อธิษฐานขอให้พระประสิทธิ์คุ้มครอง

ก็จะปลอดภัยเสมอ และการเดินทางไปติดต่อธุรกิจใดๆ ก็สะดวกดีกว่าแต่ก่อนมาก มีอุปสรรคน้อย แม้แต่ไฟแดงก็ไม่ค่อยจะติด อย่างที่เคยเป็นมาก่อน ระยะที่กำลังแกะพระนี้อยู่นั้น เป็นฤดูมรสุมที่มีลมพายุและฝนเข้ามาในประเทศไทยถี่ๆ โดยปกติเขาต้องขับมอเตอร์ไซค์จากกรุงเทพฯ ไปติดต่องานระยะไกลๆ ถึงต่างจังหวัดใกล้เคียงบ่อยๆ ถ้าต้องถูกทั้งลมพายุและฝนตกกว่าจะถึงบ้านก็คงจะไม่ปลอดภัยและถึงเจ็บไข้เพราะหนาวเย็นจัดแน่นอน จึงได้อธิษฐานขอให้ปลอดภัยจากพายุฝนก่อนถึงบ้านด้วย เขาก็ได้รับผลจากการอธิษฐานเช่นนั้น คือพอกลับถึงบ้านฝนก็ตกลงมาพอดีทุกที มีบางครั้งเผอิญภรรยาใส่กลอนประตูไว้ พอกลับมาถึงบ้านฝนก็ตกพอดี แต่เข้าบ้านไม่ได้ เขาจึงต้องเปียกฝนที่หน้าบ้านนั้นเอง เมื่อแกะพระประสิทธิ์นี้เสร็จแล้ว ก็ได้นำส่งมอบถวายให้อาตมภาพเขาเก็บเศษหินที่เหลือจากแกะพระนี้ ขออนุญาตอาตมาแกะทำเป็นพระองค์เล็กๆ องค์หนึ่ง ไว้ติดตัวด้วยศรัทธาเวลาอธิษฐานขอสิ่งใดๆ ที่ชอบและไม่เกินวิสัยก็ได้ผลอย่างนี้ตามสมควรเช่นกัน

วัตถุธาตุนี้ เวลาขัดเงา โดยใช้น้ำฉีดเพื่อมิให้ร้อนจัดนั้น ปรากฏว่าเมื่อน้ำซึมเข้าไปในเนื้อวัตถุธาตุที่เป็นเหมือนกึ่งหิน-กึ่งโลหะ ที่มีรูพรุนที่มองแทบจะไม่เห็นแล้วไหลคืนออกมานั้น มีลักษณะเหมือนสีแดงช้ำๆ และมีกลิ่นคาวๆ เหมือนเลือด ซึ่งสันนิษฐานว่าได้เคยเสพดูดซึมเลือดเนื้อ

มาแล้วแต่อดีต จึงทำให้ระดับภูมิจิตของเขาตกต่ำลงถึงทุคติภูมิ ก่อนที่จะได้มาอยู่กับข้าพเจ้า และโชคดีด้วยบารมีธรรมของเขายังไม่ถึงถูกปิดโดยสิ้นเชิง ด้วยวิบากอกุศลกรรมจึงทำให้เขาได้มีโอกาสเข้าสู่กระแสธรรมตามเจตจำนงวัตถุประสงค์ดั้งเดิมตั้งแต่ครั้งยังเป็นฤาษี ผู้สร้างธาตุกายสิทธิ์นี้ไว้ เมื่อหลายกัปหลายกัลป์มาแล้ว และสามารถเลื่อนระดับภูมิจิตขึ้นเป็นบารมีธรรมระดับเทพ หรือพรหมต่อไปถึงเป็นพระอริยเจ้าได้

เมื่อได้แกะเป็นพระพุทธรูปเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้นำไปร่วมพิธีบวช ด้วยการบวชพระจริงๆ อีกทีหนึ่ง แล้วได้ประดิษฐานไว้ในอุโบสถเพื่อให้เขาได้มีโอกาสบำเพ็ญบารมีธรรม เลื่อนภูมิจิตของตนให้สูงขึ้น เป็นบารมีธรรมชั้นเทพ-พรหม และให้สามารถถึงเป็นพระอริยเจ้าได้ และให้กายสิทธิ์ที่สถิตอยู่ ณ ท่ามกลางธาตุขันธ์นั้น ได้ทำหน้าที่เป็นภาคผู้เลี้ยงวัด ต่อไปอีกด้วย และได้อธิษฐานขอผลธาตุขันธ์ของเขาจากที่ขัดวัตถุกายสิทธิ์นั้น เพื่อทำเป็นพระพุทธรูป “พระประสิทธิ์” นั้นไปใช้ผสมกับ (๑) ผงมวลสารวิเศษของหลวงพ่อวัดปากน้ำ (๒) เส้นเกศาหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร และของข้าพเจ้า (๓) ผงเกสรดอกบัว ดอกมะลิ และดอกพิกุลที่บูชาพระแล้ว (๔) ปูนเปลือกหอย/ปูนภูเขา) ทำพระผงสมเด็จธรรมกายพิมพ์เหรียญกลม (จันทร์ลอย) รวม ๙,๙๙๙ องค์ มี ๓ สีให้เลือก

คือ สีเหลืองอ่อน สีเทาอ่อน และสีแดงอ่อนเรื่อๆ ด้านหน้าทำเป็นรูปพระสมเด็จธรรมกายครองจีวรพริ้ว ด้านหลังเป็นธาตุ ๖ และมีอักขระขอมว่า "สัมมาอรหัง"

พระสมเด็จธรรมกาย รุ่นสร้างหอฉัน (พิเศษ ๙,๙๙๙) นี้มีจำนวนสร้างเพียง ๙,๙๙๙ องค์ และได้รับการเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูงจากคณะพระสงฆ์และสามเณรวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม (เช่นเดียวกันกับพระสมเด็จธรรมกาย รุ่น ๒๐๗) เพื่อไว้ให้แก่ผู้มีจิตศรัทธาทำบุญ ร่วมเป็นเจ้าภาพสร้างหอฉันบำรุงวัด และ/หรือช่วยอุปถัมภ์การเผยแผ่ธรรมปฏิบัติ และได้เริ่มแจกให้ผู้มีจิตศรัทธาทำบุญดังกล่าวมาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐ จนหมด ปัจจุบันนี้ไม่มีแล้ว และได้มีพระพุทธรูปที่ทางวัดฯ ได้สร้างไว้แจกให้แก่ผู้ทำบุญต่อมาถึงปัจจุบัน

สรุป วิธีรักษาธาตุกายสิทธิ์ให้ดีตลอด และ วิธีพัฒนาธาตุกายสิทธิ์ที่ร้ายให้กลายเป็นดี

(๑) ธาตุกายสิทธิ์-เหล็กไหล/พญาสมิงเหล็กเหล่านี้ ปรารถนาที่จะเข้าสู่กระแสธรรม มุ่งอยู่ที่การบำเพ็ญบารมีธรรม เพื่อเลื่อนภูมิจิตของตนเองเข้าสู่ความเป็นพระอริยเจ้า ถึงพระนิพพานอันเป็นอมตธรรมเป็นสำคัญ จึงต้องอยู่กับคนดีมีศีลมีธรรมเท่านั้นจึงดี และจะให้คุณเป็นความเจริญด้วยมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ และเป็นอุปการะแก่ผู้มีไว้ในครอบครองในการศึกษาอบรมกาย วาจา ใจ ของตนด้วย ทานกุศล ศีลสิกขา จิตตสิกขา และปัญญาสิกขา ให้ถึงอธิศีล อธิจิต อธิปัญญา อันมีนัยอยู่ในอริยมรรคมีองค์ ๘ ให้ถึงความบรรลุมรรค ผล นิพพาน ตามกระแสพระสัทธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้สะดวก

เพราะฉะนั้น ผู้มีโอกาสได้เป็นเจ้าของผู้ครอบครองธาตุกายสิทธิ์เหล่านี้ จักต้องดำรงตนอยู่แต่ในคุณความดีเพิ่มพูน

บารมีธรรม โดยปฏิบัติทานกุศล ศีลกุศล และภาวนากุศล เป็นต้นให้ยิ่งๆ ขึ้นไป และควรให้เขาได้รับไตรสรณคมน์ และรับรักษาศีล อย่างต่ำศีล ๕ ขึ้นไป ถ้าได้ให้เขารับศีล ๘ ขึ้นไป ถึงให้ร่วมพิธีบวชสามเณร-พระภิกษุ ในพระพุทธศาสนาได้ก็ยิ่งดี และให้เขามีโอกาสได้อนุโมทนาบุญ และร่วมบำเพ็ญบารมีธรรมไปกับเราด้วย โดยประการนั้นแหละ ถูกต้องความประสงค์ของเขานักและกายสิทธิ์ที่สถิตอยู่ก็จะได้ทำหน้าที่เป็นภาคผู้เลี้ยงพระได้อย่างสมบูรณ์

แต่มีหลักอยู่ว่าถ้าเราให้เขารับไตรสรณคมน์ และให้รับรักษาศีลขั้นใด ผู้มีไว้ในครอบครองควรจะต้องมีศีลขั้นพื้นฐานเท่ากับเขาหรือยิ่งกว่าเขา จึงจะดี และจะต้องเป็นผู้สำรวมในศีลและอินทรีย์ให้ดี ให้มีหิริโอตตัปปะ คือ ความละอายเกรงกลัวต่อบาปอกุศล เพราะวิญญาณธาตุกายสิทธิ์ เมื่อเขาเลื่อนภูมิจิตเป็นเทพหรือพรหมและเข้าสู่กระแสธรรมยิ่งๆ ขึ้นไปแล้ว เขากลายเป็นผู้มีศีลมีธรรมมั่นคง มีหิริโอตตัปปะ แน่นอน ไม่เหลาะแหละเหลวไหลเหมือนมนุษย์บางคน เพราะฉะนั้นจึงประมาทมิได้ ถ้าประมาท ประพฤติผิดศีลผิดธรรมโดยเจตนา ด้วยคิดว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยคงไม่เป็นไร ก็อาจจะมีโทษได้ง่าย และเขาก็จะไม่อยู่ด้วยนาน

(๒) ถ้าเป็นคฤหัสถ์ผู้ครองเรือน หรือแม้ผู้เป็นนักบวชผู้ยังไม่ชำนาญในการเจริญภาวนา ชำระธาตุธรรมได้เอง ควรมี

ธาตุกายสิทธิ์ประเภทที่ผู้รู้หรือผู้ทรงคุณวุฒิท่านได้นำมาสร้างเป็นพระ หรือได้ฝังอยู่ในองค์พระ และที่ผ่านการเจริญภาวนาชำระสะสางธาตุธรรม นำเข้าสู่กระแสธรรมแห่งสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าดีแล้วจึงจะดี และปลอดภัยที่สุด เพราะเรื่องของธาตุกายสิทธิ์ คือ เหล็กไหล/พญาสมิงเหล็กนั้นมีทั้งคุณสมบัติ และโทษสมบัติอยู่ในตัวมาก ที่น้อยคนนัก (นอกจากพระอริยเจ้าและ/หรือผู้ทรงคุณวิทยาที่ประสบการณ์และความชำนาญธรรมชาติของเขาดีมากแล้ว) ที่จะรู้จักธรรมชาติของเขาทั้งคุณและโทษได้ละเอียดลออครบถ้วน

แม้ผู้เขียนเองนี้ ก็ยังจัดว่ารู้เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ยังมีส่วนที่เราไม่รู้แจ้งอย่างละเอียดลอออีกมาก ที่ข้าพเจ้านำเสนอเรื่องนี้ เพียงเพื่อให้ท่านผู้อ่านที่ยังไม่ทราบคุณและโทษอย่างกว้างขวางของเขา จะได้ทราบเท่าที่ข้าพเจ้าพอทราบมาบ้าง จะได้ไม่ผูกใจติดอยู่กับ “อานุภาพของธาตุกายสิทธิ์คือเหล็กไหล” เหล่านี้ เพียงว่า “เป็นมหาอุด-คงกระพัน-แคล้วคลาด” เท่านั้น จะได้เข้าใจคุณและโทษของเขาให้กว้างขวางขึ้นตามธรรมชาติที่เป็นจริง จะได้ปฏิบัติตนได้ถูก เมื่อท่านมีโอกาสได้วัตถุธาตุกายสิทธิ์ที่มีอานุภาพเช่นนี้ไว้ในครอบครอง

(๓) เมื่อท่านพอทราบเจตนาอันเป็นวัตถุประสงค์หลักดั้งเดิมของฤาษีผู้สร้าง ว่าเพื่อสถิตอยู่ และเพื่อรอเวลา

เข้าสู่กระแสธรรมแล้วก็อย่าแปลกใจว่า ทำไมในยุคปัจจุบันนี้จึงได้ยินเรื่องธาตุกายสิทธิ์-เหล็กไหล นี้มากเหลือเกิน? แม้เห็นวางจำหน่ายอยู่ตามแผงพระก็มี จะเป็นของจริงหรือ? ขอตอบในเบื้องต้นว่า ที่จริงแท้ๆ ก็มี ที่จริงบ้างไม่จริงบ้างก็มี ที่ไม่จริงเลย คือเป็นของปลอมแท้ๆ ก็มีมาก ถ้าไม่สนใจไม่ศรัทธาก็ไม่เป็นไร แต่ถ้าสนใจก็จะต้องศึกษาทำความเข้าใจหรือไต่ถามผู้รู้ (จริงๆ) บ้าง อย่าเดาสุ่มด้วยความที่เขาฮือฮากันเอง เพราะของดีจริงนั้นมีอยู่ จึงมีของหลอกหรือของปลอม ที่คนโลภ/คนทุศีล ไม่มีหิริโอตตัปปะ ไม่มีคุณธรรม เอามาหลอกเพื่อหาเงินจากคนหลง และแม้ของจริง ยังมีทั้งคุณอนันต์แก่ผู้ทรงศีลทรงธรรม และผู้ตั้งใจปฏิบัติธรรมเพื่อเพิ่มพูนบารมีธรรม แต่เป็นโทษมหันต์สำหรับคนชั่วคนทุศีล คนไม่มีหิริโอตตัปปะ ไม่มีคุณธรรม ได้มากอีกด้วยจึงควรสังวรระวังให้มาก

เพราะเหตุนั้น สำหรับผู้สนใจพึงตั้งจิตอธิษฐานที่จะมีวัตถุธาตุกายสิทธิ์นี้ที่ดีจริง เพื่อเป็นอุปการะแก่การศึกษาและปฏิบัติธรรม มีทานกุศล ศีลกุศล และภาวนากุศล ให้ถึงอธิศีลอธิจิต อธิปัญญา เพิ่มพูนบุญ-บารมีธรรม ดำเนินชีวิตตนไปตามทางมัชฌิมาปฏิปทา คืออริยมรรคมีองค์ ๘ ให้ได้มากที่สุดมุ่งตรงสู่มรรค ผล นิพพาน อันเป็นอมตธรรมที่สิ้นสุดแห่ง

ทุกข์ทั้งปวง และที่เป็นบรมสุขตามแนวทางพระพุทธศาสนา เทพเทวาผู้สัมมาทิฐิ ผู้ดูแลรักษาธาตุกายสิทธิ์นี้ ก็จะเปิดบารมีให้แก่ท่านได้พบของดีจริงเอง

และมีหลักเบื้องต้นสำหรับพิจารณาวัตถุธาตุกายสิทธิ์ว่าเป็นของจริง-จริงบ้างไม่จริงบ้าง หรือไม่จริงเลย ดังนี้

(๓.๑) พิจารณาแหล่งที่มาของวัตถุธาตุกายสิทธิ์ว่าเป็นวัตถุธาตุที่มาจากสำนักที่เชื่อถือได้เพียงใด คือ จากสำนักที่ได้มีการปฏิบัติอธิศีล คือศีลยิ่ง อธิจิต คือจิตยิ่ง และอธิปัญญา คือปัญญายิ่ง ตามนัยแห่งอริยมรรคมีองค์ ๘ เพียงไร ก็เชื่อถือได้มากเพียงนั้น บุคคลภายนอกย่อมอ่านคุณธรรมของบุคคลในสำนักต่างๆ ได้ไม่ง่ายนัก แต่ก็พอดูได้จากเจตนาความคิด การพูด การกระทำว่าเป็นไปในลักษณะของผู้ทรงศีล ทรงธรรม มีเจตนาให้เป็นไปเพื่อให้เป็นอุปการะแก่การศึกษาและปฏิบัติธรรม เพิ่มพูนบารมี และเพื่อช่วยสืบบวรพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรือง และให้มั่นคง และเพื่อประโยชน์สุขแก่สาธุชนหมู่ใหญ่ เพียงไร หรือว่ามีเจตนาเพื่อลาภสักการะ เพื่อประโยชน์สุขส่วนตนและส่วนพวกพ้องหมู่คณะของตนอย่างนี้ ก็พอจะพิจารณาแหล่งที่มาของวัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้น ว่าจะพอสามารถเชื่อถือได้เพียงไรว่าวัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้น เป็นวัตถุธาตุกายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยงที่ดีจริงอันให้คุณแก่ผู้มีไว้ในครอบครอง เป็น

ความเจริญด้วยมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ และเป็นอุปการะแก่การบำเพ็ญบารมีธรรมถึงนิพพานสมบัติได้ดีจริง

(๓.๒) พิจารณาวัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้นโดยตรงจากลักษณะภายนอก และจากข้อมูลที่เชื่อถือได้ ว่าเป็นของที่ได้มาโดยวิธีใด คือ

อันดับที่ ๑ ธาตุเป็นวัตถุธาตุกายสิทธิ์ผสม ของ "เหล็กไหลบารมี และ/หรือ "เหล็กไหลตัด" ที่มีส่วนผสมของแร่ที่เป็นมงคล เช่น แร่ทองคำ เงิน ทองแดง แร่สังฆวานร เพชรหน้าทั่ง รังหรือโคตรเหล็กไหล ดินกากยายักษ์ (สีเทาดำ) ดินน้ำนมแม่ธรณี (สีขาวเหมือนน้ำนม) และว่านยาสมุนไพร และพันธุ์ไม้ที่เป็นมงคลต่างๆ เป็นต้น หล่อหลอมขึ้น หรือสร้างขึ้นเป็นพระพุทธรูป รูปเหมือนบูรพาจารย์ผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ และ/หรือ รูปเปรียบพระโพธิสัตว์ เป็นต้น ด้วยพิธีการเจริญภาวนาชำระธาตุธรรม ส่วนละเอียดของธาตุกายสิทธิ์ที่หลอมหรือสร้างขึ้นมานั้น แล้วนำเข้าสู่กระแสธรรม และบรรจุพลังพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ ตามวิธีที่บูรพาจารย์ได้เคยกระทำได้ผลดี มีอานุภาพสูงมาแล้ว

อันดับที่ ๒ เป็นธาตุกายสิทธิ์ประเภท "เหล็กไหลบารมี" คือ หลุด (ตัด) เองออกมาจากรังหรือโคตรเหล็กไหลตามธรรมชาติ แล้ววิวัฒนาการบารมีธรรมสูงขึ้นๆ ไปตามลำดับ ได้แก่ พญาสมิงเหล็ก เหล็กไหลตาน้ำ เหล็กไหลเพลิง และที่ได้

วิวัฒนาการสูงขึ้นไปเป็นพระธาตุเหล็กไหลและวัชรธาตุ เป็นต้น ที่ได้มาด้วยบารมีธรรมของตน และ/หรือด้วยเทพเทวา เขาเปิดบารมีให้แก่พระหรืออาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ/คุณธรรมตามสมควรแก่ธรรมปฏิบัติได้ประกอบพิธีอัญเชิญมา ชื่อว่า "ธาตุกายสิทธิ์เทพประทาน" หรือมาเกิดเป็น "คดขนุน ทองเทพประทาน" อย่างนี้ก็มี ประเภทนี้มีอานุภาพแก่ผู้มีไว้ในครอบครองที่ละเอียดและเยือกเย็น และยิ่งเป็นผู้มีศีล มีธรรมยิ่งเจริญดี ถ้าอยู่กับคนดีน้อย เขาจะพยายามชักนำให้ดีขึ้น ถ้าอยู่กับคนไม่ดีโดยสันดาน ก็จะอยู่ด้วยไม่ได้นาน

อันดับที่ ๓ เป็นธาตุกายสิทธิ์ ประเภทที่ "ตัดสด" จริงๆ โดยพระอริยเจ้า หรือผู้ทรงวิทยาคุณ ผู้เชิญเขาออกมาด้วยพระพุทธมนต์ หรือเรียกบังคับเขาออกมาจากรังหรือโคตรเหล็กไหลด้วยทั้งพระพุทธคุณ และทั้งเวทมนตร์ก็มี ประเภทนี้ มีอานุภาพรุนแรง ถ้าได้ผ่านการเจริญภาวนาชำระธาตุธรรมและให้เข้าอยู่ในกระแสธรรมแล้วจึงดี และถ้าอยู่กับคนดีมีศีลมีธรรม ปฏิบัติธรรมเพิ่มพูนบารมีธรรมอยู่เสมอแล้วก็จะยิ่งดี แต่ถ้าอยู่กับคนไม่ดี คนขาดศีลขาดธรรมแล้วมักมีโทษ และไม่อยู่ด้วยนาน

ธาตุกายสิทธิ์ประเภทนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่ผู้ทรงศีลทรงธรรมได้ประกอบพิธีอัญเชิญหรือได้สร้างขึ้นเป็นพระพุทธรูปก็ดี และ/หรือเป็นรูปเหมือนบูรพาจารย์ผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ

หรือรูปเปรียบพระโพธิสัตว์ก็ดี จึงเป็นธาตุกายสิทธิ์ และ/หรือ ปูชนียวัตถุที่มีอานุภาพที่ให้คุณมาก และปลอดภัยดีที่สุด แก่ผู้มีไว้ในครอบครอง เพราะเป็นวัตถุธาตุที่ผ่านกระแสธรรมดีแล้ว จึงมีแต่จะเป็นสิริมงคลแก่ผู้มีไว้ในครอบครองด้วยใจศรัทธาในพระรัตนตรัยแต่ส่วนเดียว

ประเภทที่ไม่จัดอยู่ในอันดับธาตุกายสิทธิ์/เหล็กไหล คือ ของเทียมธาตุกายสิทธิ์เหล็กไหล เช่น การนำเอาแร่ธาตุบางอย่าง ได้แก่ แร่ Haematite แร่ Pyrite สีขาวเงินยวงบ้าง สีดำเป็นมันบ้าง และ/หรือ แร่ Magnetite ที่มีกระแสแม่เหล็กดูดติดเหล็กได้ และแม้เอาแร่เหล็กธรรมดาชาร์จด้วยไฟฟ้าให้มีกระแสแม่เหล็ก ทำให้มีลักษณะคล้ายวัตถุธาตุกายสิทธิ์เหล็กไหล มาหลอมหรือมาขัด/เจียระไน เป็นวัตถุมงคลต่างๆ เช่น ทำเป็นลูกประคำบ้าง ทำเป็นรูปรีๆ เหมือนลูกรักบี้ หรือลูกหนำเลี้ยบบ้าง มีทั้งที่ได้ผ่านการเจริญภาวนาสมาธิ บรรจุพลัง และทั้งไม่ได้ผ่านการเจริญภาวนาบรรจุพลังใดๆ เลยก็มีมาก เหล่านี้มีวางขายเกลื่อนกลาดตามสถานที่ต่างๆ หรือเอามาเที่ยวหลอกจำหน่ายกับผู้ไม่รู้โดยเจตนาทุจริตคิดมิชอบก็มี

แต่มีหลักพิจารณาว่า ของดีจริงๆ ไม่มีวางจำหน่ายง่ายๆ ตามสถานที่อย่างนั้นหรอก มีอยู่แต่กับสำนักหรือบุคคลที่เชื่อถือได้ ตามที่กล่าวไว้ในข้อ ๓.๑ เท่านั้นแหละ

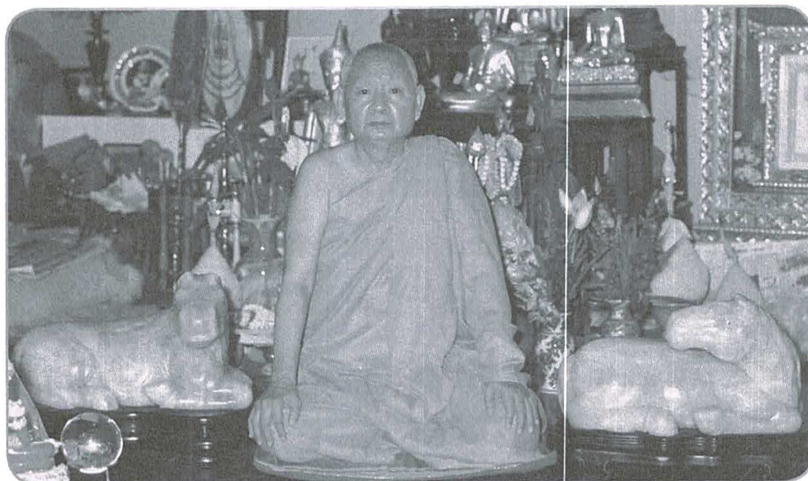
(๓.๓) เหตุที่มีข่าววัตถุธาตุกายสิทธิ์/เหล็กไหลในปัจจุบันนี้มาก เพราะเหตุสำคัญ ๒ ประการ คือ

ก. มีการทำของเทียมขึ้นจำหน่ายให้แก่ผู้รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ด้วยความโลภหรือด้วยความปรารถนาลามก

ข. ในยุคปัจจุบันนี้ ประเทศไทยเป็นที่ตั้งมั่นสำคัญของพระพุทธศาสนา เป็นบ่อเอกและที่สถิตอยู่ของผู้มีบุญบารมี ผู้บำเพ็ญบารมีธรรมเพื่อความบรรลุมรรคผลนิพพาน เป็นพระอรหันตสาวก พระปัจเจกพุทธเจ้า และพระสัพพัญญูพุทธเจ้า ตามระดับอธิษฐานบารมีที่ได้กระทำมาแล้ว เป็นจำนวนมาก เทพเทวาผู้สัมมาทิฐิ ผู้ดูแลรักษาธาตุกายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยง จึงเปิดบารมีธรรมแก่ผู้กำลังบำเพ็ญบุญบารมี ในระดับต่างๆ ให้ได้รับธาตุกายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยงที่มีอยู่ในโลก ในจักรวาล เพื่อเป็นอุปการะแก่การบำเพ็ญบารมีธรรมให้ยิ่งขึ้นไปได้สะดวก และเพื่อช่วยกันสืบบวรพระพุทธศาสนาในประเทศไทยนี้ให้เจริญรุ่งเรือง และมั่นคงยิ่งๆ ขึ้นไป เพื่ออำนวยประโยชน์สุขและความสันติสุขแก่สาธุชนหมู่ใหญ่ ทั้งแก่ชาวไทย และชาวโลก ให้ได้มากที่สุดเป็นสำคัญ

เหตุนั้น แท้ที่จริงแล้วธาตุกายสิทธิ์นี้จึงได้มีการใช้กันอยู่แล้วในหมู่ผู้ปฏิบัติธรรมและศิษยานุศิษย์ ตลอดทั้งผู้ปกครอง ผู้กอบกู้ และผู้รักษาประเทศชาติบ้านเมืองไทยเรามาแต่โบราณกาลแล้ว เพียงแต่ไม่มีสื่อมวลชนกระจายข่าวกันมาก และไม่มีการทำของเทียม (ปลอม) หลอกลวงจำหน่ายกันมากขึ้น ดังเช่นทุกวันนี้ เท่านั้น

การพยากรณ์ของพระเดชพระคุณ
หลวงพ่อพระราชพรหมเถร วิ.
รองเจ้าอาวาส และพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนา
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

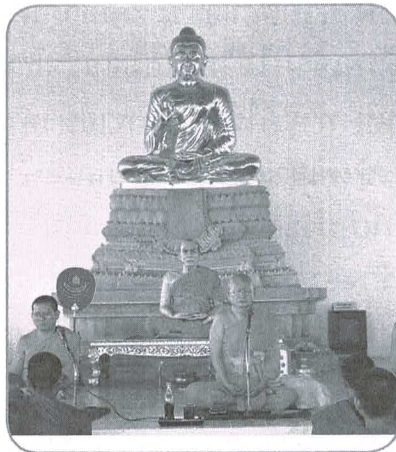
นับตั้งแต่ที่ได้มีการตั้งสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕ โดยมีเจ้าประคุณ หลวงพ่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ (อุปเสณ

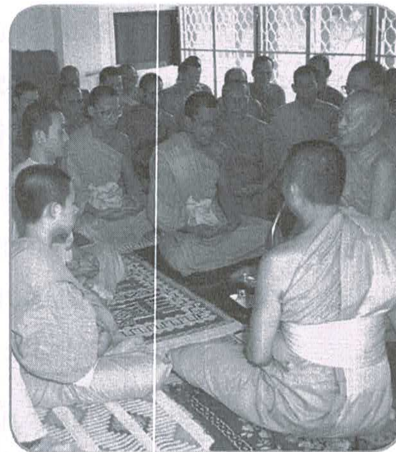
มหาเถระ) เป็นประธานและได้รับการพัฒนาขึ้นมาเป็นลำดับ และได้มีกิจกรรมการเผยแผ่ธรรมปฏิบัติตามที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ท่านได้สอนให้ปฏิบัติภาวนาถึงธรรมกายและพระนิพพานเจริญขึ้นมาตามลำดับนั้น ต่อมาเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๙ ข้าพเจ้าก็ได้รับการบรรพชาอุปสมบทเป็นพระภิกษุ ณ พัทธสีมา วัดปากน้ำภาษีเจริญ และในปีนั้นหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร (ปัจจุบันเป็นที่พระราชพรหมเถระ วิ.) รองเจ้าอาวาส และอาจารย์ใหญ่ ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำภาษีเจริญ ผู้เป็นอาจารย์ของข้าพเจ้าก็ได้ไปเยี่ยมและดูแลการพัฒนาสถาบันฯ เมื่อไปถึงที่นั่น ท่านก็ได้เดินสะพายบาตรนำหลวงพ่อสังเวียน อธิวฑฺโต และข้าพเจ้าเดินไปตามถนนหน้าสถาบันฯ มุ่งหน้าไปทางศาลาอเนกประสงค์ ขณะนั้นท่านได้มองไปทางบริเวณพื้นที่ที่จะสร้างอุโบสถ (อยู่ทางขวามือขณะเดินไปทางศาลาอเนกประสงค์) ท่านได้กล่าวว่า

"ต่อไปสถาบันที่แห่งนี้จะมีกายสิทธิ์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากที่สุดเป็นที่เข้าลักษณะ "ราชินีเลี้ยง" (เป็นที่อุดมสมบูรณ์ด้วยสตรีผู้สูงศักดิ์ สูงตระกูล หรือผู้ดีมีเงิน และ/หรือผู้ทรงคุณธรรมมาเลี้ยงดูอยู่เสมอ) และที่นี่ต่อไปจะคลาคล่ำด้วยผู้คนมาทำบุญและมาปฏิบัติธรรมกันมาก"

เหตุการณ์ที่หลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร ได้พยากรณ์ไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๙ ดูเหมือนจะค่อยๆ ปรากฏเป็นจริงยิ่งขึ้นทุกวัน

ความปรารถนาในการสร้างพระมหาเจดีย์
ไว้บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ

เคยดำริที่จะสร้างพระมหาเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุในปี พ.ศ. ๒๕๒๙ ที่ข้าพเจ้าเพิ่งบวชเป็นพระภิกษุนั้นเอง ข้าพเจ้าได้ปรารภกับ ผศ.ดร.ภิญโญ สุวรรณคีรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย (ศิลปินแห่งชาติ) ว่า อยากจะมีพระมหาเจดีย์เป็นที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ซึ่งข้าพเจ้าก็พอมีอยู่บ้าง ท่านอาจารย์

ดร.ภิญโญ ก็ได้สเก็ตช์ร่างแบบเจดีย์อันเป็นที่ประดิษฐาน พระธรรมกายองค์ใหญ่มาเสนอให้ดู มีลักษณะสวยงาม ตัวเจดีย์ทำเป็นชั้นๆ ประมาณ ๕-๖-๗ ชั้น เพื่อใช้เป็นสถานที่เรียน ที่ประชุม และสำนักงานของสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกายได้ และมีพระธรรมกายองค์ใหญ่ซึ่งจะประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุไว้ แต่ข้าพเจ้ายังมีภารกิจอื่นที่จะต้องทำอีกมากจึงยังมิได้ดำเนินเรื่องการที่จะก่อสร้างเจดีย์ จนกว่าภารกิจอื่นที่สำคัญๆ จะได้จัดทำเสร็จพอสมควรแล้วจึงค่อยคิด

การบำเพ็ญบารมีด้วยการเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง สะสางธาตุธรรม

สำหรับผู้ปฏิบัติภาวนาได้ถึงธรรมกายแล้ว ฝึกเจริญสติปัฏฐาน ๔ พอสมควรแล้ว จะได้รับการฝึกเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง เพื่อชำระสะสางธาตุธรรมของตนเองให้บริสุทธิ์ เพื่อความเข้าถึง-รู้-เห็นและเป็น ธาตุล้วนธรรมล้วน (วิราคธาตุ วิราคธรรม) อันเป็น "อมตธรรม" ได้ถึงพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรมใน "อายตนะนิพพานเป็น" ซึ่งจะได้ผลถึงสัตว์โลกทั้งหลายอื่นด้วย เพราะธาตุธรรมเกี่ยวเนื่องถึงกันหมดทั้งภพ ๓ คือ กามภพ-รูปภพ-อรูปภพ หมดทั้งจักรวาล

ผู้ที่มีบารมีธรรมแก่กล้าก็จะช่วยสะสางธาตุธรรมทั้งสัตว์โลกที่อยู่ในสายธาตุธรรมเดียวกัน ที่บารมีธรรมอ่อนกว่า โดยดึงดูดธาตุธรรมนั้นๆ เข้ามาสู่กระแสธรรม (ทานกุศล-ศีลกุศล-ภาวนากุศล, ศีล-สมาธิ-ปัญญา, อธิศีล-อธิจิต-อธิปัญญา, ปฐมมรรค-มรรคจิต-มรรคปัญญา ธรรมกายโคตรภู-ธรรมกายพระโสดา-ธรรมกายพระสกิทาคา-

ธรรมกายพระอนาคา-ธรรมกายพระอรหัต ถึงธรรมกายตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าถึงพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม) ตามศักดิ์แห่งบารมีธรรมของตนๆ เพื่อให้ได้เข้ามาศึกษาและปฏิบัติพระสัทธรรมให้เป็นปฏิเวธธรรมต่อๆ ไป ตามระดับภูมิธรรมที่ปฏิบัติได้ คือให้ปฏิบัติธรรมถึงธรรมกายของพระพุทธเจ้าและเจริญภาวนาวิชชาธรรมกาย ชั้นสูงสะสางธาตุธรรมของตนเอง และช่วยเป็นพลังในการสะสางธาตุธรรม สัตว์โลกอื่นๆ เป็นการช่วยรื้อสัตว์ ขนสัตว์เข้าสู่กระแสธรรม เพื่อเข้าสู่พระนิพพานไปด้วยกัน กล่าวคือช่วยรวมธาตุธรรมของสัตว์ที่ยังอยู่ห่างกระแสธรรมให้เข้ามาสู่กระแสธรรมเพื่อบำเพ็ญบารมีธรรมไปสู่มรรค ผล นิพพานด้วยกันตามนโยบายและวัตถุประสงค์ในการบำเพ็ญบารมีธรรมของพระมหาโพธิสัตว์เจ้า ผู้กำลังบำเพ็ญบารมีธรรมเข้าสู่พุทธภูมินั่นเอง

อนึ่ง วิชชาธรรมกายชั้นสูง เพื่อสะสางธาตุธรรมนี้เป็นวิชชาที่พระเดชพระคุณ หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ผู้ปฏิบัติภาวนาถึงธรรมกาย “ธรรมกาย” คือธรรมเป็นที่ประชุมคุณธรรมของพระอริยเจ้าถึงพระพุทธเจ้าตามระดับภูมิธรรมที่ปฏิบัติได้ ถึงพระนิพพานถอดกาย คือที่สถิตอยู่ของพระธรรมกายที่บรรลุคุณธรรมของพระอรหันต์สาวก พระอรหันต์ปัจเจกพุทธเจ้า และพระอรหันต์สัพพัญญูพุทธเจ้า (ผู้เบญจขันธ์แตกทำลาย คือ ตายแล้ว) และถึง

พระนิพพานเป็นของพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม ซึ่งเข้านิพพานเป็นด้วยทั้งพระวรกายเนื้อ คือ บำเพ็ญบารมีธรรมแก่กล้าจนพระวรกายเนื้อนั้นใสเป็นแก้ว เป็นอมตธรรม จึงเข้าพระนิพพานด้วยทั้งกายเนื้อที่ใสบริสุทธิ์ดุจเพชร นั้นแลพระเดชพระคุณหลวงพ่อ ได้ปฏิบัติเข้าถึงและรู้-เห็น แล้ว ท่านจึงได้รับรู้วิชชาสะสางธาตุธรรมนี้จากพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม ที่สถิตอยู่ ณ พระนิพพานเป็น นั้นนั่นแหละ ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อท่านได้เห็น “ผังจริง” (คือ โครงสร้าง) ของพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรมและจึงได้ทราบว่าพระเดชพระคุณหลวงพ่อนั่นเองแหละท่านมีฐานะอะไร มีหน้าที่รับผิดชอบอย่างไร ทั้งต่อตัวท่านเอง และต่อสัตว์โลกทั่วทั้งจักรวาล ถึงแสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล ฯลฯ

และได้สั่งสอน ถ่ายทอดวิธีปฏิบัติภาวนาถึงธรรมกายถึงพระนิพพานถอดกายและพระนิพพานเป็นแก่ศิษยานุศิษย์จนตลอดชีวิต และได้รับการถ่ายทอดต่อๆ กันมาจนถึงปัจจุบันผู้ปฏิบัติภาวนาได้ถึงธรรมกาย ได้เจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง ตรงตามวิธีที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อท่านได้สอนไว้แล้วก็จะได้เห็นความจริงข้อนี้ได้ด้วยตนเอง ข้าพเจ้าก็ได้ทราบความข้อนี้จากทั้งครูอาจารย์และทั้งปฏิบัติได้ผลดี และได้ทราบข้อมูลลึกๆ ว่าพระมหาโพธิสัตว์เจ้าผู้จักได้ตรัสรู้ในกาลข้างหน้าต่อๆ ไป ในปัจจุบันนี้ก็มีอยู่มาก และกำลังบำเพ็ญบารมีธรรมให้แก่กล้ายิ่งๆ ขึ้นไปเพื่อช่วยรื้อสัตว์ขนสัตว์เข้าสู่พระนิพพาน

เป็นโดยนัยเดียวกันนี้อีกด้วยเช่นกัน ข้าพเจ้าจึงได้นำพระภิกษุสามเณร วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม และญาติโยมผู้ปฏิบัติได้ถึงธรรมกายแล้ว ฝึกเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง โดยอธิษฐานรวมบารมีธรรมของบูรพาจารย์ อันได้แก่ หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่ธรรมเทพ-โลกอุดร หลวงปู่ทวด หลวงปู่สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) หลวงปู่ศุข หลวงปู่มั่น หลวงปู่ปาน ฯลฯ และรวมธาตุธรรมของผู้ปฏิบัติธรรมในสายธาตุธรรมวิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้า และขยายเขตถึงพระพุทธศาสนาโดยส่วนรวมแล้วค่อย ๆ ขยายเขตธาตุเขตธรรมถึงพุทธศาสนิกชนโดยส่วนรวม และถึงทุกสีทุกสาย ทุกกาย ทุกองค์ และทุกวงศ์ เข้ามาสู่ศูนย์กลางพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม ในที่สุดละเอียดเพื่ออาราธนาพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรมทับทวี สะสางธาตุธรรมของสัตว์โลกเท่าที่จะสามารถทำได้ อยู่เป็นประจำ

ครั้นต่อมาในระหว่างเทศกาลเข้าพรรษา พ.ศ. ๒๕๔๐ นี้ได้สร้าง "สมเด็จพระธรรมกาย รุ่นสร้างหอฉัน พิเศษ" ต่าง ๆ ได้แก่ "รุ่นเทพนิมิต (๑๙๙๙๙)" "รุ่น ๒๐๗" "รุ่น ๙๙" "รุ่น ๙๙๙๙" และ "รุ่น ๔๐" (หมายเลขของรุ่นแสดงจำนวนพระที่สร้างแต่ละรุ่นนั้น ๆ เท่าที่มวลสารจะมีให้สร้างได้) และได้พาพระภิกษุสามเณร วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม เจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง บรรจุพลังพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ และพระสังฆคุณ และอธิษฐานจิตเพื่อให้เป็นสิริมงคลแก่ผู้มีไว้ในครอบครอง ตลอด

พรรษาและยังกระทำต่อมาอีก ๑ เดือนเศษ ขณะเจริญภาวนาแต่ละครั้งก็ได้พากันอธิษฐานรวมบารมีธรรมของบูรพาจารย์ดังที่กล่าวข้างต้น มาช่วยเจริญภาวนาให้เกิดพลังเป็นมหิทธิผลเป็นประจำก็ปรากฏนิมิตของบูรพาจารย์ทุกท่านดังกล่าวข้างต้นได้หมุนเวียนกันมาปรากฏองค์ให้เห็นชัดๆ แก่ผู้นำเจริญภาวนาในขณะเจริญภาวนาอยู่ทุกรอบ

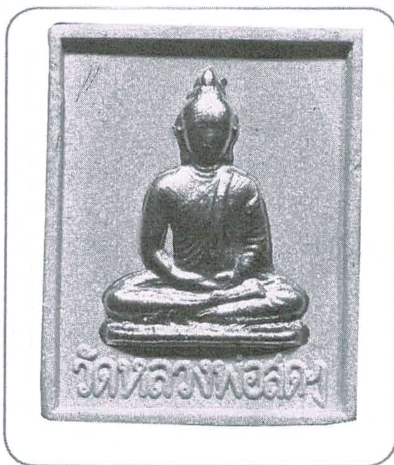
นี้เป็นการแสดงถึงการอธิษฐานรวมญาณและบารมีธรรมของบูรพาจารย์ ขณะเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูงนั้น มีความสอดคล้องกันเป็นสายธาตุธรรมเดียวกัน ตามธรรมปฏิบัติตามแนววิชชาธรรมกาย ถึงพระนิพพานถอดกาย คือพระนิพพานธรรมกาย และถึงพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรมในอายตนนิพพาน

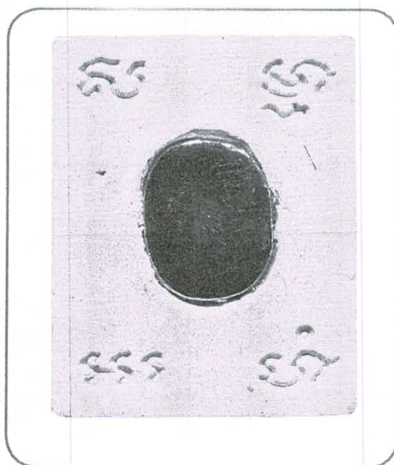
ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ก็ได้มีญาติโยมผู้มีจิตศรัทธาได้เป็นเจ้าภาพถวายรูปเหมือนหลวงปู่ทวด และสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ให้ไว้ประจำวัดอีกด้วย และมาประจวบเหมาะกับคุณโยมเจ้าสำนักหลวงปู่ทวด มีนบุรี และคณะฯ ผู้ที่มีความนับถือบูชา บูรพาจารย์ดังกล่าว ก็ได้นำพระบรมสารีริกธาตุพระธาตุ มาถวายให้ไว้เพื่อประดิษฐานในพระมหาเจดีย์ที่เคยดำริจะสร้างขึ้น เพื่อให้สาธุชนได้สักการบูชา และได้ถวายธาตุกายสิทธิ์ประเภทเหล็กไหลบารมีเพื่อใช้สร้างเป็นพระสมเด็จธรรมกาย และพระปฏิมาจำลองบูรพาจารย์/พระโพธิสัตว์ตามแต่จะเห็นสมควร เพื่อให้แก่ผู้มีจิตศรัทธาทำบุญบำรุงวัด ในการก่อสร้างถาวรวัตถุที่จำเป็นและสำคัญ

และในการให้การศึกษาอบรม เผยแผ่และปฏิบัติธรรมตามที่หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ท่านได้ปฏิบัติเข้าถึง และได้สั่งสอนให้ปฏิบัติถึงธรรมกายและพระนิพพาน ตามรอยบาทพระพุทธองค์เพื่อช่วยกันสืบบวรพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองและมั่นคงยิ่งๆ ขึ้นไป

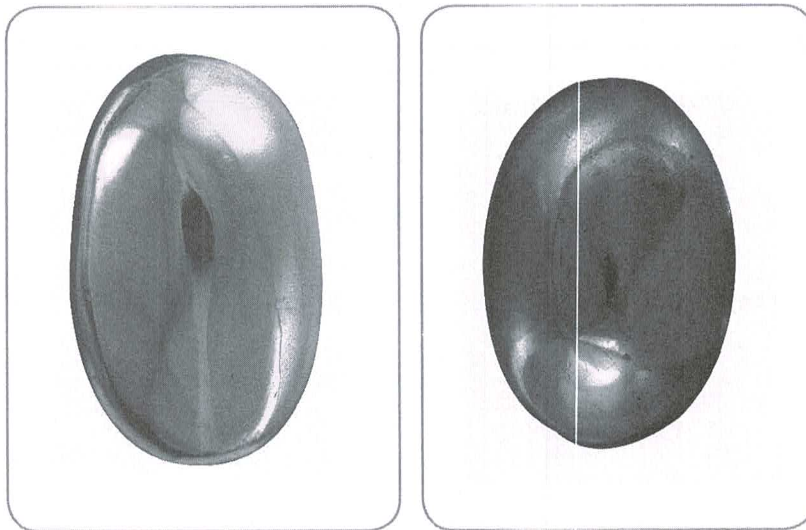

เรื่อง คดขนุนเทพประทาน
ธาตุกายสิทธิ์เทพประทาน

โดย ทวีวัฒน์ เติมฤทธิ์ (อู๋)

๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔

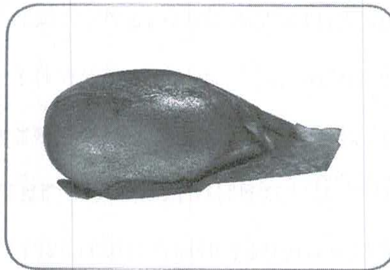
คด ก็คือ ธาตุกายสิทธิ์ ของขลังชนิดหนึ่ง ที่เกิดขึ้นเอง ตามธรรมชาติ คดมีมาช้านานแต่โบราณแล้ว นิยมพกติดตัว เพื่อป้องกันอันตรายโดยเฉพาะเป็นมหาอุด นักรบโบราณต่าง ไขว่คว้าหาคดอย่างใดอย่างหนึ่งติดตัว เพื่อให้สามารถรอดชีวิต กลับมาจากการศึกสงคราม ถ้าคดไม่ดีจริงไม่มีอานุภาพจริง คงไม่มีผู้แสวงหามาจนทุกวันนี้

คดนั้นเชื่อกันว่า เกิดขึ้นได้ก็เพราะมีกายสิทธิ์เข้าไป อาศัยอยู่ในพืชหรือสัตว์จนทำให้พืชหรือสัตว์นั้นกลายเป็นหิน ไม่เหมือนกับฟอสซิลนะครับคนละแบบกัน ฟอสซิลนั้นเกิด เพราะพืชหรือสัตว์ที่ตายแล้วอยู่ในดินเป็นเวลานานนับร้อย นับพันปี ผ่านการทับถมของดินและมีสภาพแวดล้อมอุณหภูมิ

พอเหมาะจนเกิดเป็นหินฟอสซิลขึ้นมา แต่คดนั้นเกิดได้เพราะกายสิทธิ์เขาลงไปครองพืชหรือสัตว์นั้นจนเกิดเป็นหินขึ้นมา และไม่ได้เกิดเฉพาะพืชหรือสัตว์ที่อยู่ใต้ดินตามที่บางท่านเข้าใจ คดมีอานุภาพมากน้อยตามแต่บารมีของกายสิทธิ์ที่ลงมาครองในคดนั้นนั่นเอง

คดที่คนนิยมมากที่สุดก็คือ "คดขนุน" เพราะมีขนาดพอเหมาะและชื่อดีคือชื่อว่าขนุน หรือการหนุนชีวิต หนุนฐานะ หนุนดวงของผู้เป็นเจ้าของ เกิดพบในลูกขนุน คือเมื่อกินเนื้อขนุนแล้วพบว่าเมล็ดขนุนนั้นแข็งเป็นหินมีสีน้ำตาล ที่สำคัญมีน้ำหนักมากกว่าเมล็ดขนุนธรรมดา ถ้าเป็นสีน้ำตาลเข้มอมแดงก็เรียกว่าคดขนุนทองแดง เนื่องจากสีของมันดูเหมือนสีของทองแดงแต่ไม่ใช่เป็นโลหะทองแดง ถ้าเป็นสีดำก็เรียกว่าคดขนุนทองดำ ทั้งนี้ยังไม่เคยปรากฏว่ามีคดขนุนที่เป็นเนื้อโลหะจริงๆ เกิดขึ้นมาก่อนหน้านี้เลย ครั้งนี้ ยุคของเรานี้ พ.ศ. นี้ จึงเป็นปรากฏการณ์ครั้งแรกที่เกิดคดขนุนโลหะทองคำขึ้นมาในโลก

ถ้าถามผมว่าตอนนี้ของศักดิ์สิทธิ์ หรือของขลังประเภทกายสิทธิ์อะไรมีพลังอิทธิคุณหรืออานุภาพแรงมากที่สุด ผมขอตอบเลยว่า "คดขนุนทองคำ" ที่เกิดขึ้นเองในวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี เพราะตั้งแต่ผมได้มีประสบการณ์ในการสัมผัสพลังพุทธคุณอิทธิคุณของพระเครื่องและของกายสิทธิ์ต่างๆ เช่น คดขนุน (หิน) คดไม้สัก

คดไม้ตะเคียน คดปลวก คดไม้งิ้วดำ คดตัวต่อ คดทับทิม คดหอย คดตับหิน คดสมองปลา คดดีปลา ฯลฯ ไม่มีพลังของคดใดจะแรงสู้คดขนุนทองคำได้เลย พลังของคดขนุนทองคำจัดอยู่ในระดับ A+ ซึ่งถือเป็นระดับสูงที่สุด ความแรงของระดับนี้ก็น่าจะมีเพียงเหล็กไหลชั้นหนึ่งโกฏิปีสีเขียวปีกแมลงทับเท่านั้นที่จะมีพลังใกล้เคียงในระดับเดียวกันกับ คดขนุนทองคำ ส่วนคดแบบอื่นๆ ยังนับว่าห่างกับคดขนุนทองคำมาก

คดขนุนทองคำนี้จึงเป็นสุดยอดของคด เป็นหนึ่งไม่มีสอง

ผมจึงไม่แปลกใจเลยที่ได้ยินมาว่า มีผู้เอาคดขนุนทองคำนี้ไปลองยิงแล้วยิงไม่ออก ไม่ใช่ยิงด้วยปืนธรรมดานะครับ แต่เป็นปืนเอ็ม ๑๖ ข่าวที่ได้มานี้จะเป็นจริงหรือไม่ก็ไม่อาจทราบได้เพราะเขาแอบเอาไปลองยิงกัน แต่ผมก็ได้เคยเจอตัวคนยิงผู้นั้นและได้ถามโดยตรงกับผู้ที่เอาไปลองยิงเขาก็ยืนยันว่าเป็นเรื่องจริง เขาเล่าว่าพอยิงชุดแรกไม่ออกก็เอากระสุนชุดใหม่แกะกล่องกันเลยใส่เข้าไปใหม่แล้วยิงซ้ำก็ยังยิงไม่ออกอีก แต่เมื่อเอากระสุนที่ยิงไม่ออกนั้นยิงขึ้นฟ้าก็ออกทุกนัด โดยเอาไปลองยิงกันที่รีสอร์ทแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก (แต่ผู้ที่เอาไปทดลองยิงก็ถูกท่านพระวิษณุกรรมเอาโทษ ต้องขอขมาลาโทษยกใหญ่จึงบรรเทาลงได้) หรือ

ข่าวตอนที่เกิดคดขนุนทองคำนี้ขึ้นมาใหม่ๆ ผู้ที่ได้ไปใช้ชุดแรกๆ ก็ไปโดนยิงที่สำเพ็ง ปรากฏว่ายิงไม่ออกจึงรอดตายมาได้

ล่าสุดก็ในการชุมนุมประท้วงเพื่อเรียกร้องประชาธิปไตยที่สี่แยกราชประสงค์เมื่อปี ๒๕๕๓ ที่ผ่านมา ปรากฏว่า มีทั้งสไนเปอร์ และหัวลูกระเบิดชนิดเอ็ม ๗๙ ถูกยิงตกลงมาหลังเวทีผู้ชุมนุมแต่กลับไม่ระเบิดซักลูก รอดตายกันแบบปาฏิหาริย์ จนเป็นข่าวออกทางสื่อมวลชนซึ่งหนึ่งในผู้ชุมนุมนั้นก็ได้นำคดขนุนทองคำนี้พกติดตัวไปด้วยนั่นเอง* เขาเหล่านั้นจึงเอามาเล่าให้ฟังด้วยความตื้นตันใจที่รอดชีวิตกลับมาได้

ทำไมคดขนุนทองคำนี้ จึงศักดิ์สิทธิ์และมีพลังอิทธิคุณแรงมากในระดับ A+ ทั้งๆ ที่ไม่ได้ผ่านการปลุกเสกใดๆ ทางวัดหลวงพ่อสดฯ เอง ก็ไม่ได้สร้างหรือทำคดขนุนทองคำนี้ขึ้นมา แต่เพราะคดขนุนทองคำนี้ถูกปรุงหรือทำขึ้นจากท่านจอมเทพผู้ปกครองเหล่าเทวดาหรือที่เราเรียกท่านว่า "พระอินทร์" นั่นเอง ทำไมผมถึงได้ทราบว่าเป็นของท่านพระอินทร์สร้าง ผมไม่ได้รู้เองหรอกครับ ผมทราบเพราะ

---

* ท่านเจ้าอาวาสฯ ได้เคยอัญเชิญธาตุกายสิทธิ์/พญาเหล็ก ซึ่งเป็นเหล็กไหลประเภทหนึ่งให้มาเกิดในบาตรเป็นองค์พระพิมพ์พระเจ้าชัยวรมันแจกศิษยานุศิษย์ได้ประมาณ ๔-๕,๐๐๐ ราย เป็นการภายในอยู่ ๗ ปี ต่อมาพระมหาเถระผู้เป็นอาจารย์ของท่านซึ่งเป็นเสมือนบิดาบังเกิดเกล้าฯ ได้ห้ามท่านมิให้ดังทางเป็นเกจิเช่นนี้ ท่านจึงหยุดทำมา ๕ ปีแล้ว คงสร้างแต่พระเครื่องไว้แจกแก่ศิษยานุศิษย์ผู้ใจบุญเท่านั้น จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าเพราะเหตุใดพระเครื่องของท่าน จึงเข้มขลังศักดิ์สิทธิ์มาก เป็นที่ประจักษ์ตาแก่ผู้ที่ร่วมยืนโดดเด่นบนเวทีกลางห่ากระสุนสไนเปอร์และระเบิดเอ็ม ๗๙ มาแล้วด้วยเช่นกัน

ตอนที่ผมได้สัมผัสพลังของคดขนุนทองคำในครั้งแรก ผมก็รู้สึกประทับใจและแปลกใจที่พลังของเขาหนักแน่น-รุนแรง-และว่องไวมากไม่เหมือนคดอื่นๆ ที่เคยสัมผัสมา คือใช้คดขนุนทองคำแล้วไม่จำเป็นต้องใช้คดอื่นๆ อีกเลย จึงได้สืบและสอบถามจากท่านผู้มีญาณทัศนะที่ไว้ใจได้ ก็ได้ทราบว่าผู้ที่สร้างก็คือท่านพระอินทร์นั่นเอง (สำหรับคดชนิดอื่นๆ อาจสำเร็จด้วยฤทธิ์อำนาจของเหล่าพญานาค พญาครุฑ หรือเทพอื่นๆ ฯลฯ)

โดยท่านพระอินทร์จอมเทพ ได้มีเทวราชโองการมอบหมายให้สร้างคดขนุนทองคำนี้แก่ท่านพระวิษณุกรรม ท่านพระวิษณุกรรมจึงได้ประกาศแจ้งเทวราชโองการนี้แก่เหล่าเทพยดาทั้งหลาย มีท่านพระสุริยเทพและท่านพระจันทิมเทพพร้อมบริวาร เป็นต้น ให้ได้มีส่วนร่วมในเทวราชโองการที่สำคัญนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ในการสร้างก็เพื่อให้เป็นทุนช่วยทางวัดหลวงพ่อสดฯ ก่อสร้างพระมหาเจดีย์สมเด็จฯ ให้สำเร็จเสร็จสิ้นโดยเร็วนั่นเอง

ทั้งนี้ก็เพราะท่านพระอินทร์คงจะทราบด้วยญาณทัศนะของท่านว่า ทางวัดหลวงพ่อสดฯ ได้ใช้งบประมาณในการก่อสร้างพระมหาเจดีย์ไปถึง ๑๐๐ กว่าล้านบาทแล้ว เงินทุนในการสร้างก็ร่อยหรอลงไปมาก จนอาจทำให้การก่อสร้างพระมหาเจดีย์เกิดการสะดุดลงได้ ท่านพระอินทร์ซึ่งท่านเองก็

เป็นพระอริยบุคคลในระดับพระโสดาบัน ตั้งแต่ครั้งสมัยพุทธกาล และยังทรงเป็นผู้อธิษฐานค้ำจุนพระพุทธศาสนา ท่านจึงได้มีเมตตาช่วยเหลือโดยการปรุงธาตุกายสิทธิ์คดขนุนทองคำให้แก่วัดหลวงพ่อสดฯ เพื่อมอบเป็นที่ระลึกให้แก่ผู้ร่วมสร้างพระมหาเจดีย์สมเด็จฯ และเฉพาะในช่วงนี้ก็จะมอบให้แก่ผู้ร่วมเป็นเจ้าภาพสร้างพระมหาเจดีย์สมเด็จฯ รายละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ท่านจะมอบคดขนุนทองคำให้รายละ ๑ เม็ด และ/หรือ ผู้เป็นเจ้าภาพซื้อที่ดินถมที่บริเวณรอบพระมหาเจดีย์สมเด็จฯ รายละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป เท่าที่คดพอจะมีเกิดขึ้น ซึ่งมีไม่มาก และจะหยุดรับเมื่อครบกำหนดตามจำนวนที่กำหนดไว้แล้ว

นอกจากนั้นอาจเป็นเพราะท่านพระอินทร์จอมเทพพระองค์นี้ มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์เป็นพี่น้องหรือเป็นสหายกับท่านเจ้าอาวาส วัดหลวงพ่อสด พระเทพญาณมงคล วิ. (เสริมชัย ชยมงฺคโล) ในอดีตชาติใดชาติหนึ่งที่ผ่านๆ มาก็เป็นได้ เพราะเคยมีแม่ชีผู้เจริญภาวนาวิชชาธรรมกายท่านหนึ่งในจังหวัดอุดรธานี ซึ่งสามารถสื่อสัมผัสกับท่านพระอินทร์ได้ ก็เคยมาเล่าให้ฟังว่าทุกครั้งที่ท่านพระอินทร์พูดถึงท่านเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดฯ ท่านจะเรียกว่า "พระน้อง" เสมอ

ปัจจุบันเชื่อกันว่าท่านพระอินทร์ พระวิษณุกรรม พระสุริยเทพ และพระจันทิมเทพ ต่างก็ได้บรรลุคุณธรรมสำเร็จ

เป็นพระอริยบุคคลในระดับพระอนาคามี หรือในระดับที่สูงกว่า เมื่อครั้งพุทธกาลที่พระพุทธเจ้ายังทรงมีพระชนม์ชีพอยู่

ไม่ใช่แต่เพียงแม่ชีท่านนี้เท่านั้นที่รู้เรื่องนี้ แม้แต่พระลูกวัดของหลวงพ่อสดฯ องค์หนึ่งที่มีหน้าที่จัดการดูแลรักษาคดขนุนทองคำและทองชมพูนุท ก็ยืนยันในเรื่องนี้ เพราะท่านมีหน้าที่ดูแลคดขนุน ท่านจึงได้มีโอกาสพบกับท่านพระอินทร์และพระวิษณุกรรมหลายครั้งหลายโอกาส และทุกครั้งที่ท่านพระอินทร์จะฝากเรื่องหรือพูดถึงท่านเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดฯ ท่านก็จะเอ่ยในลักษณะที่มีความสนิทสนมเป็นพิเศษ เช่น "ท่านไม่ต้องไปห่วงเขาเลย องค์นี้ (บางทีท่านเรียก "พระอนุชา") แต่อดีต (ชาติ) ท่านสร้างอะไรต่ออะไรมามากแล้วใหญ่กว่านี้ ยากกว่านี้...เช่น (ท่านเจ้าอาวาสขอไม่ระบุ)....ท่านก็สร้างมาแล้ว" เป็นต้น

นับว่าท่านพระอินทร์ ได้มีเมตตาและรักพระน้องชายของท่านองค์นี้มาก จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าทำไม ท่านพระอินทร์องค์นี้ถึงเมตตาช่วยเหลือวัดหลวงพ่อสดฯ เป็นกรณีพิเศษทั้งยังได้สร้างและมอบของศักดิ์สิทธิ์ในพระพุทธศาสนาและเทวโลกไว้ให้กับวัดหลวงพ่อสดฯ อีกมากมายหลายอย่าง (ของที่เทวดาสร้างหรือเนรมิตขึ้นมา จะสวยและประณีตกว่าของที่มนุษย์สร้างมาก จนช่างที่ชำนาญงานมาเห็นเข้าก็จะบอกว่าไม่สามารถสร้างให้สวยและประณีตอย่างที่เทวดาท่านสร้างได้)

ในช่วงแรกที่ผมได้คดขนุนทองคำมาก็ปรากฏว่ามีนิมิตฝัน เห็นกายสิทธิ์ประจำคดขนุนทองคำมาปรากฏกาย ผมเห็นเป็นเด็กอายุประมาณ ๑๕-๑๖ ปี กำลังอยู่ในวัยหนุ่มแน่นทีเดียว หน้าตาหล่อเหลา ผิวขาว ผมดำ ท่าทางใจดี แต่งตัวด้วยชุดขาว เดินเข้ามาหาด้วยความยิ้มแย้ม เหมือนการมาแนะนำตัวทุกๆ ครั้งที่ผมได้ธาตุกายสิทธิ์เหล่านี้มาครอบครองซึ่งนับว่าเป็นเด็กหนุ่มที่ถือว่ามีบารมีสูงที่สุดกว่าคดกายสิทธิ์ชนิดอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด อย่างเช่นกายสิทธิ์ของคดตัวต่อหิน (ลักษณะแข็งในขุ่นเหมือนแก้ว) ที่ผมได้มาก่อนหน้านั้นก็มาปรากฏให้เห็นเช่นกัน โดยมาในร่างของเด็กชายแต่งตัวด้วยชุดขาวอายุประมาณ ๙-๑๐ ขวบ ผิวขาว ผมดำ น่ารัก ท่าทางค่อนข้างจะซุกซนทีเดียว ยังคงมีนิสัยชอบเที่ยวชอบเล่นแบบเด็กๆ เมื่อเปรียบเทียบดูแล้ว กายสิทธิ์ของคดขนุนทองคำน่าจะมีบารมี วัยวุฒิ และคุณวุฒิสูงกว่าคดชนิดอื่นๆ มาก แต่ถ้าเป็นคดหินโดยทั่วไปจะมาในร่างของเด็กน้อยอายุประมาณแค่ ๖-๗ ขวบเท่านั้น

และถ้าเปรียบเทียบกับเหล็กไหลแล้ว ผู้ที่มาปรากฏกายให้เห็นในนิมิตฝันจะเป็นท่านพระฤาษีหนวดเคราขาวสีขาว ผมยาว หน้าตาสงบเคร่งมีตบะน่าเกรงขาม บางองค์ยืนถือไม้เท้า บางองค์ก็นั่งเข้าฌานสงบนิ่ง มีทั้งแบบครองผ้าขาวและครองผ้าลายเสือ แล้วแต่ว่าท่านพระฤาษีท่านนั้นจะครองผ้าอย่างไร บางท่านก็จะมาบอกถึงชื่อเสียงเรียงนาม เพื่อให้สามารถเรียกชื่อของท่านได้อย่างถูกต้องอีกด้วย

ดังนั้น การใช้คดขนุนและเหล็กไหลจึงมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด เพราะคดขนุนเป็นกายสิทธิ์ที่ปรุงขึ้นโดยเทพยดาอริยบุคคลสร้างไว้ให้ เราจึงสามารถที่จะขอในเรื่องโชคลาภ การค้าขาย เมตตา มหาอุด ความสำเร็จในกิจการต่างๆ ทางโลกได้มากกว่า เพราะการที่เราจะไปขอเรื่องทางโลกกับท่านพระฤๅษีซึ่งมีตบะฌานบารมีแก่กล้าย่อมไม่เป็นการสมควร เพราะท่านจะชำนาญในเรื่องของการทำฌานบารมีปฏิบัติสมาธิ ควบคุมดินฟ้าอากาศ ฟ้าฝน หรือการคุ้มครองป้องกันขับไล่สิ่งชั่ววิญญาณร้ายมากกว่า

คดขนุนทองคำเม็ดแรกพบโดยพระท่านหนึ่ง (ท่านของสงวนนาม) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ท่านเป็นพระลูกวัดหลวงพ่อสดฯ บวชที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กทม. แต่มาปฏิบัติธรรมเข้าถึงธรรมกายที่วัดหลวงพ่อสดฯ ท่านจึงไม่ขอไปที่ไหนอีกแต่ทำงานช่วยวัดหลวงพ่อสดฯ เผยแพร่ธรรมะ ในขณะนั้นท่านรับหน้าที่ดูแลพระเถระที่เข้ามาอบรมพระกรรมฐาน ซึ่งทางวัดหลวงพ่อสดฯ จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีๆ ละ ๒ รุ่น คือ รุ่นกลางปี (๑-๑๔ พ.ค.) และรุ่นปลายปี (๑-๑๔ ธ.ค.) ท่านปักกลดอยู่บริเวณวิหารหลวงพ่อสด ซึ่งบริเวณนั้นเป็นป่าปลูกมีต้นไม้อยู่หลายต้นรวมทั้งต้นขนุนด้วย ท่านเล่าว่าขณะเดินพักผ่อนรอบกลดสังเกตเห็นขนุนลูกหนึ่งถูกสัตว์กัดตกอยู่ที่พื้น ขนุนต้นนี้อยู่ข้างวิหารหลวงพ่อสดด้านทิศตะวันออกตัวต้นอยู่ในแนวบันไดขึ้นวิหาร

ด้านทิศตะวันออกเยื้องมาด้านหน้าเล็กน้อย แม้ขนุนลูกนั้นจะถูกสัตว์กัดจนร่วงลงมาแล้วก็ตาม ท่านคิดว่าเนื้อขนุนบางส่วนก็น่าจะยังพอฉันได้ ท่านจึงบอกให้สามเณรนำไปผ่าและดูแล้วนำมาถวายท่าน

ปรากฏว่ามีขนุนอยู่เมล็ดหนึ่งที่มีน้ำหนักผิดปกติ เมื่อแกะเนื้อออกมาดูก็ปรากฏว่าขนุนเมล็ดนั้นมีน้ำหนักมากกว่าปกติ ลักษณะแข็งเป็นหิน มีสีน้ำตาลอ่อน ที่เขาเรียกกันว่า "คดหิน" นั่นเอง ต่อมาก็มีขนุนตกลงมาอีก ท่านก็ให้สามเณรที่มาช่วยดูแลพระเถระด้วยกันนั้นนำขนุนผลนั้นมาแกะดู ปรากฏว่ามีขนุนอยู่เมล็ดหนึ่งมีน้ำหนักมาก สีเหลืองทองงดงามผิดไปจากเมล็ดขนุนทั่วไป มีความแข็งมาก เป็นคดขนุนโลหะสีเหลืองทอง ไม่ใช่คดหินเหมือนเมล็ดแรก ขนุนทั้งลูกเป็นคดขนุนโลหะสีเหลืองทองเพียงเมล็ดเดียวเท่านั้นท่านเองก็อยากจะรู้เหมือนกันว่าโลหะนั้นเป็นอะไรกันแน่ จึงได้วานให้ลูกศิษย์คนหนึ่งซึ่งทำงานเกี่ยวกับเครื่องประดับจิวเวอรี่มีร้านตั้งอยู่แถวถนนสีลม เอาไปให้ที่ร้านตรวจพิสูจน์ดูปรากฏว่าที่ร้านอยากได้ขอซื้อในราคานับแสนบาท เขาบอกว่าคดขนุนที่ให้ไปตรวจดูนั้นเป็นทองคำมีเปอร์เซ็นต์ทองสูงถึง ๘๕% หนักประมาณ ๔ บาท ถ้าเรียกเป็นภาษาร้านทองก็ต้องบอกว่าเป็นทอง ๒๐k (ทอง ๒๔k เท่ากับทองคำ ๙๙.๙๙% ส่วนทอง ๑๘k มีเปอร์เซ็นต์ทอง ๗๕%) แต่ท่านไม่ยอมขายเพราะมีเพียงเม็ดเดียวและเป็นของกายสิทธิ์หายากไม่เคยพบมาก่อน

ต่อมาท่านจึงได้นำคดขนุนทองคำเม็ดนั้นถวายแก่หลวงป๋า (ท่านเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดฯ) ซึ่งท่านนับถือเป็นพ่อแม่ครูบาอาจารย์ของท่าน เป็นผู้ให้ชีวิตใหม่แก่ท่าน เพราะหลวงป๋าคือผู้สอนผู้ชี้แนะการปฏิบัติจนท่านเข้าถึงธรรมกายได้นั่นเอง

เมื่อหลวงป๋าเห็นว่าคดขนุนเกิดขึ้นเองภายในวัด แสดงว่ากายสิทธิ์ที่ลงมาน่าจะยังมีอยู่อีก จึงได้ให้พระเณรลองดูที่ต้นอื่นๆ ภายในวัด ทั้งบริเวณป่ารอบโบสถ์และอาคารต่างๆ รวมถึงต้นขนุนที่อยู่หลังกุฏิของท่านเจ้าอาวาส ก็ปรากฏว่าที่ต้นอื่นก็พบคดขนุนทองคำเช่นกัน โดยมีทั้งเป็นทองคำธรรมดาและทองชมพูนุท (Pink Gold) เมื่อเอาไปให้ร้านทองตรวจสอบก็ปรากฏว่า คดขนุนแบบทองชมพูนุทมีเปอร์เซ็นต์ทองสูงกว่าคดขนุนทองคำเล็กน้อย โดยแบบทองชมพูนุทมีเปอร์เซ็นต์ทองสูงถึง ๙๐% เทียบเท่ากับทอง ๒๒k ทีเดียว

ดังนั้นคดขนุนทองคำที่เกิดขึ้นเองในวัดจึงมี ๒ สีด้วยกัน คือสีทองคำและสีทองชมพูนุท มีขนาดเล็กใหญ่ต่างกันบ้าง ขนาดใหญ่สุดจะหนักประมาณ ๕ บาท สำหรับคดขนุนทองชมพูนุทนั้น เมื่อสอบถามไปยังผู้ที่มีญาณทัศนะแล้วท่านบอกว่าเป็นกายสิทธิ์ของท่านพระสุริยเทพ ซึ่งจะมีพลังอิทธิคุณออกไปในทางเข้มขลัง รุนแรง ว่องไว เรียกตามภาษาชาวบ้านก็ต้องบอกว่าชอบออกทางแนวบู๊ มหาอุด ป้องกันภัยอันตราย และเกื้อหนุนหน้าที่การงาน

ส่วนคดขนุนทองคำสีเหลืองทองนั้นท่านว่าเป็นกายสิทธิ์ของท่านพระจันทิมเทพ พลังอิทธิคุณจะนุ่มนวลเยือกเย็นกว่าแบบทองชมพูนุท ซึ่งเชื่อกันว่าอิทธิคุณจะเด่นออกไปทางด้านเมตตามหานิยม แคล้วคลาด และโภคทรัพย์ อย่างไรก็ตามคดทั้ง ๒ แบบนี้ก็ถูกปรุงขึ้นตามเทวราชโองการของท่านพระอินทร์จอมเทพ จึงเชื่อว่าคดทั้ง ๒ แบบต่างก็มีเทวฤทธิ์อิทธิคุณครอบคลุมรอบด้านตามเจตนาของท่านผู้สร้างอยู่แล้ว เรียกว่าชอบแบบไหนก็เลือกใช้แบบนั้นทดแทนกันได้นั่นเอง

อย่างไรก็ตาม เมื่อสำรวจหาต้นขนุนกันจนทั่วทั้งวัดแล้ว แม้จะได้คดขนุนทองคำมาเพิ่มก็ยังถือว่าน้อยมาก รวมๆ แล้วก็มีเพียงไม่กี่เม็ด จึงเกิดความคิดว่าน่าจะขอโอกาสต่อท่านพระอินทร์ ในการที่ทางวัดจะทำการรวบรวมเมล็ดขนุนไว้จำนวนหนึ่ง เพื่อเร่งกระบวนการปรุงธาตุของเหล่าเทพยดา ในครั้งแรกที่จัดเตรียมเมล็ดขนุนไว้ก็ปรากฏว่าไม่ได้ผล ไม่ได้คดขนุนทองคำตามที่คาดหวัง ทั้งนี้เพราะยังเป็นการลองผิดลองถูก ยังไม่รู้ขั้นตอนที่เหมาะสมว่าควรจะจัดเตรียมอะไรบ้างนั่นเอง

ต่อมาภายหลังจึงรู้ว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องคดขนุนไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนไหนก็ตามจะต้องเป็นผู้ที่มีศีลบริสุทธิ์ เมล็ดขนุนที่เตรียมไว้เพื่อการนี้จะต้องผ่านการพรมน้ำมนต์

จากท่านเจ้าอาวาสเพื่อให้เกิดสิริมงคลก่อน หลังจากนั้นจึงอธิษฐานอัญเชิญท่านพระอินทร์จอมเทพพร้อมเหล่าเทพยดาทั้งหลาย มาทำการปรุงธาตุและอัญเชิญกายสิทธิ์ให้ลงในเมล็ดขนุนที่ได้จัดเตรียมไว้ ซึ่งวันและเวลาที่ท่านพระอินทร์จะมาก็ต้องแล้วแต่ท่าน

ผู้ที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนนี้ท่านหนึ่งได้เล่าให้ฟังว่า เมื่อท่านพระอินทร์มาถึง บริเวณนั้นจะสว่างไสวเหมือนกับการเปิดสปอตไลท์หลายๆ ดวงพร้อมกัน ท่านมาด้วยเวชยันต์ราชรถโดยมีพระวิษณุกรรมเป็นสารถี ท่านพระอินทร์จะเป็นผู้มาอธิษฐานปรุงธาตุเป็นลำดับแรก ต่อมาเป็นท่านพระวิษณุกรรม โดยท่านจะเอามือทั้งสอง มาวางเหนือพานที่ใส่เมล็ดขนุนชั่วระยะเวลาหนึ่ง

หลังจากนั้นประมาณ ๑-๒ อาทิตย์ น้ำหนักของเมล็ดขนุนจะเพิ่มมากขึ้นแสดงว่ากายสิทธิ์ได้เริ่มลงมาแล้ว แต่สำหรับผู้มีตาในแล้วจะรู้ได้ทันทีว่ากายสิทธิ์ลงมาแล้วหรือไม่โดยถ้าเห็นว่ามีแสงรัศมีสีเหลืองทองอยู่รอบๆ ภาชนะที่ใส่เมล็ดขนุนก็แสดงว่ากายสิทธิ์เขาลงมาแล้วนั่นเอง เมื่อน้ำหนักเมล็ดขนุนเพิ่มมากขึ้นจนถึงประมาณ ๑๕-๒๐ เท่าจากเดิม ก็แสดงว่ากายสิทธิ์ลงมาเต็มที่แล้ว หากเปิดภาชนะดูก็จะสามารถตรวจนับได้เลยว่าคดขนุนทองคำเกิดมีขึ้นสำเร็จแล้วจำนวนกี่เม็ดโดยมากจะเป็นขึ้นมาไม่เกิน ๓๐% ของจำนวนที่เตรียมไว้

เท่านั้น บางครั้งก็ไม่เป็นเลย ทั้งนี้ก็เนื่องจากขั้นตอนการลงของกายสิทธิ์นั้น เราไม่สามารถไปกำหนดบังคับกะเกณฑ์ได้ คงต้องแล้วแต่ความเหมาะสมที่ท่านจอมเทพจะพิจารณา และขึ้นอยู่กับความสมัครใจของเหล่ากายสิทธิ์นั้นๆ ที่ต้องการจะลงมาเพื่อช่วยพระศาสนา และสร้างบารมีร่วมกับผู้ที่จะได้เป็นเจ้าของคดนั้นนั่นเอง

แต่มีข้อสังเกตอย่างหนึ่งก็คือ ทั้งคดขนุนสีทองคำและคดขนุนสีทองชมพูนุทมักจะเกิดในคราวเดียวกัน และมีจำนวนพอๆ กันอีกด้วย นับเป็นเรื่องที่แปลกมหัศจรรย์มาก

ในขั้นตอนที่กายสิทธิ์ลงแล้วนั้น เราจะต้องระมัดระวังเป็นอย่างมาก เรียกว่าต้องดูแลประคบประหงมเป็นพิเศษ เปรียบเสมือนการดูแลรักษาทารกแรกเกิดให้เติบโตขึ้นมาทีละน้อยๆ หากเกิดการผิดพลาด เช่น ทำภาชนะที่ใส่หลุดมือตกลงพื้น คดขนุนที่เห็นว่าเป็นทองคำแล้วนั้นก็จะอันตรธานกลายเป็นไอ หายไปต่อหน้าต่อตาเลยทีเดียว เหมือนกับการหุงปรอทหรือเหล็กไหลอย่างไรอย่างนั้น คือห้ามทำหล่นในขณะที่ขั้นตอนทุกอย่างยังไม่เสร็จสิ้นนั่นเอง สรุปแล้วกว่าจะได้คดขนุนมาแต่ละเม็ดต้องใช้เวลานานนับเดือน บางเดือนไม่ได้เลยก็มี

สำหรับคดขนุนแบบที่มีเยื่อหุ้ม (รก) ติดอยู่ยิ่งยากขึ้นไปอีก เพราะต้องระมัดระวังไม่ให้เยื่อขาดหรือหลุดออกจาก

เมล็ด การควบคุมอุณหภูมิ แสงสว่าง และสภาพแวดล้อมจะต้องกระทำอย่างระมัดระวัง ซึ่งเทคนิคเคล็ดลับการดูแลในระยะต่าง ๆ มีขั้นตอนและรายละเอียดมาก

เมื่อได้คดขนุนทองคำมาในจำนวนที่สมควรแล้ว ทางวัดจึงมีความเห็นว่าน่าจะแบ่งให้แก่ผู้ที่มาทำบุญสร้างพระมหาเจดีย์สมเด็จฯ โดยเฉพาะผู้ที่ทำบุญครั้งละมาก ๆ เพื่อเป็นกำลังใจและเป็นของที่ระลึกในการทำบุญ อีกทั้งยังเป็นของกายสิทธิ์ที่เชื่อว่าสามารถคุ้มครองป้องกันภัยอันตราย และเกื้อหนุนฐานะของผู้เป็นเจ้าของได้อีกด้วย ต่อมาทางวัดก็ได้มอบให้แก่ผู้มีจิตศรัทธาร่วมเป็นเจ้าภาพสร้างพระมหาเจดีย์สมเด็จ รายละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท และ/หรือ ร่วมทำบุญซื้อที่ดินเพื่อถมที่รอบพระมหาเจดีย์สมเด็จฯ รายละ ๒๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปเพิ่มเติมอีกทางหนึ่ง พระท่านจะมอบคดขนุนทองคำหรือทองชมพูนุทให้รายละ ๑ เม็ด

บางท่านที่ได้ไปก็ยังอดสงสัยไม่ได้ว่า ข้างในคดขนุนจะต้องเป็นทองทั้งเมล็ดหรือไม่หรือเป็นทองแต่เพียงเฉพาะผิวด้านนอกเท่านั้น เมื่อความสงสัยมีมากขึ้น ๆ ก็เลยเอาเลื่อยมาผ่าคดขนุนที่ได้มานั้นดู ปรากฏว่าข้างในก็มีลักษณะตันทั้งเมล็ด บางรายลองเอาไปขัด/ฝนดูเนื้อใน ก็ปรากฏว่า สีสันข้างในก็เหมือนกันกับข้างนอกทุกประการ แต่ก็ปรากฏว่าผู้ทำเช่นนั้นก็ได้รับโทษถึงเจ็บป่วยมาก ต้องรักษาตัวอยู่เป็นนานจึงทุเลา

สรุปว่าคดขนุนทองคำที่เทวดาท่านสร้างนั้น ท่านสร้างไว้อย่างสมบูรณ์จริงแท้แน่นอนทุกประการ และขอท่านอื่นๆ อย่าได้เอาคดขนุนไปผ่าแบบนี้ หรือไปขัด/ฝนดูเนื้อใน และ/หรือ เอาไปทดลองยิงอีกเลย พอเห็นหรือดูด้วยตาเปล่า ก็รู้ว่าเป็นของแท้อยู่แล้ว ก็ควรจะพอใจได้แล้ว เพราะการกระทำที่ไม่สมควรหรือลบหลู่แก่ธาตุกายสิทธิ์เทพประทานเช่นนี้ ก็ย่อมมีผลตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เช่นกัน

ยังมีเรื่องเหลือเชื่อที่อยากจะเล่าให้ฟังอีกเรื่องหนึ่ง คือ ปรากฏว่าคดขนุนทองคำที่อยู่กับหลวงป๋าหรือท่านเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดฯ ได้ปรากฏว่ามีกายสิทธิ์ของเหล็กไหลเข้าไปผสมกับคดขนุนทองคำเพิ่มเติมเข้าไปอีก คดเม็ดนั้นเลยเป็นทั้งคดขนุนทองคำและคดขนุนเหล็กไหลในเม็ดเดียวกัน ซึ่งมีเพียงไม่กี่เม็ดเท่านั้น ท่านบอกว่ามันเป็นของมันเองท่านไม่ได้ไปทำอะไรเลย และเกิดขึ้นเพียงครั้งนั้นครั้งเดียว มันเป็นเรื่องมหัศจรรย์และเกิดขึ้นเฉพาะตน แล้วแต่วาสนาบุญบารมีของแต่ละคน เพราะคนอื่นๆ ที่ได้คดขนุนทองคำไปก็ไม่เคยมีเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นเลย แต่คดขนุนเหล็กไหลนี้ไม่ได้มีไว้เพื่อการทำบุญแต่อย่างใดเพราะเป็นของเฉพาะตน ซึ่งถ้าท่านผู้ใดอยากมีอยากได้ไว้บ้าง ก็คงต้องไปอธิษฐานกันเอาเอง

การค้นพบคดขนุนทองคำที่วัดหลวงพ่อสดฯ ครั้งนี้ ถือเป็นเรื่องที่น่ายินดีและเป็นเรื่องมหามงคลอย่างยิ่ง เพราะ

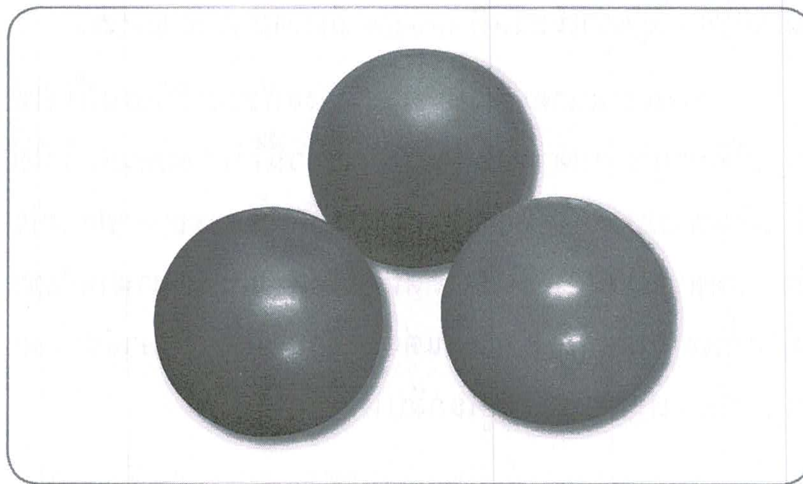
นับเป็นครั้งแรกของประเทศไทยและของโลก ที่เกิดคดขนุนธาตุกายสิทธิ์เทพประทานอันศักดิ์สิทธิ์สำคัญแบบนี้ขึ้นมา พวกเราซึ่งเป็นพุทธศาสนิกชน ก็น่าจะใช้โอกาสอันเป็นมงคลนี้ร่วมทำบุญสร้างพระมหาเจดีย์สมเด็จฯ กันอย่างพร้อมเพรียง มีมากก็ทำมากมีน้อยก็ทำน้อย และจะเป็นการร่วมแรงร่วมใจกันระหว่างเทพยดาและมนุษย์ ที่จะบำรุงรักษาค้ำชูพระพุทธศาสนา ให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงตราบนานเท่านานในแผ่นดินทองของพวกเราแห่งนี้

เมื่อท่านได้อ่านบทความนี้แล้ว ก็อย่าเพิ่งชะล่าใจว่าที่วัดยังจะมีคดขนุนทองคำนี้อยู่เรื่อยๆ นะครับ จำนวนที่มีอยู่ในปัจจุบันก็ไม่ว่ามีมาก อนาคตเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน คดขนุนนี้อาจจะเกิดมีขึ้นมาหรือหยุดลงเมื่อใดก็ได้ เพราะเป็นของที่เกิดขึ้นเองด้วยเทวฤทธานุภาพของเหล่าเทพยดาอริยบุคคล และปัจจัยที่ได้จากคดขนุนทองคำนี้ทั้งหมด ก็จะนำไปสร้างพระมหาเจดีย์สมเด็จฯ จึงมีอานิสงส์มาก เป็นบุญบารมีติดตัวท่านไปทุกภพทุกชาติ ให้ท่านเป็นผู้เจริญด้วยคุณธรรม โดยการศึกษาสัมมาปฏิบัติพระสัทธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงจะได้รับอานิสงส์เป็นความเจริญรุ่งเรือง มีความปลอดภัย สันติสุข และมั่นคงในชีวิต อย่างแน่นอนแท้จริง ตามพระพุทธดำรัสว่า "ธมฺโม หเว รกฺขติ ธมฺมจารี ฯ" แล

ท่านสามารถติดต่อเพื่อร่วมทำบุญสร้างพระมหาเจดีย์สมเด็จฯ และขอชมคดขนุนทองคำนี้ได้ที่ประชาสัมพันธ์ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ริมถนนสายบางแพ-ดำเนินสะดวก กม.ที่ ๑๔ ต.แพงพวย อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ๗๐๑๓๐ โทรศัพท์ ๐๘-๓๐๓๒-๘๙๐๗, ๐๘-๖๓๐๖-๐๙๒๐, ๐๘-๖๓๐๖-๐๙๒๑, ๐๘-๖๓๐๖-๐๙๒๒, ๐-๓๒๗๔-๕๑๘๑ กดต่อ ๒๒๐/๑๙๑ หรือเข้าเยี่ยมชมกิจกรรมของวัดได้ที่เว็บไซต์ http://www.dhammakaya.org

ดวงแก้วพญานาค

เป็นแก้ววิเศษประจำตัวพญานาค ที่สามารถป้องกันภัยอันตรายสำหรับพญานาค และเป็นแก้วสารพัดนึก ดลบันดาลได้ทุกอย่าง เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะของเราเดินทางไปประเทศอินเดียเพื่อสักการะสังเวชนียสถานที่

พุทธคยา สถานที่ตรัสรู้ และไปเยี่ยมบ้านนางสุชาดา ฝั่งตรงข้ามพระเจดีย์พุทธคยา และต้นศรีมหาโพธิ์ เสร็จแล้วเดินข้ามกลางแม่น้ำเนรัญชรามาใกล้ฝั่งพระเจดีย์และต้นศรีมหาโพธิ์ที่พระพุทธองค์ทรงอธิษฐานลอยถาดทองคำ กะประมาณเอาจากริมฝั่งแม่น้ำเนรัญชรา ๘๐ ศอก ตรงที่ถาดทองคำจมลง คณะของเรามีพระอาจารย์มหาศักฎา สุมโน นำสวดมนต์ และเจริญภาวนาอธิษฐานจิตเพื่อเป็นพุทธบูชา ตรงที่กาลนาคราชนอนอยู่ บริวารของกาลนาคราชก็นำดวงแก้วมาถวายให้ คือผุดขึ้นจากพื้นทรายในแม่น้ำเนรัญชราเมื่อวันที่ ๑๑-๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ท่านกาลนาคราชบอกว่า "ดวงแก้วของดีวิเศษนี้ไว้ให้มนุษย์ที่ทำคุณงามความดี จะได้ดวงแก้วนี้ไว้ครอบครอง ไว้ใช้ป้องกันเหตุเภทภัยได้หลายประการ อยู่ในถ้ำขาดอากาศหายใจก็จะรอดตาย อยู่ใต้น้ำก็ได้ ใต้ดินก็ได้ ดวงแก้วพญานาคนี้เขาได้ให้กันตกทอดสืบ ๆ มาตั้งแต่ต้นแผ่นดินเพื่อรักษาสัตว์โลกมนุษย์โลก เทวดา ให้อยู่คู่โลกสืบไป"

พญานาคฝูงนี้เป็นบริวารของพญานาคชื่อ "กาลนาคราช" ที่นอนอยู่ใต้บาดาล เมื่อได้ยินเสียงถาดทองคำที่พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ทรงฉันข้าวมธุปายาส แล้วลอยถาดทองคำนั้นเมื่อพญานาคได้ยินเสียงดังของถาดทองคำนั้น จึงรู้ได้ทันทีว่าพระพุทธเจ้าทรงตรัสรู้อีกหนึ่งพระองค์แล้ว

วิธีใช้ดวงแก้ว หรือแก้วสารพัดนึก ให้เราอธิษฐานตามความต้องการ หากเรามีโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ขอให้หายจากทุกข์โศก มีความสุขสบาย และขอให้ได้ทรัพย์สินเงินทองที่เราเคยสั่งสมมาตั้งแต่อดีต และชาตินี้ จงสำเร็จดั่งความปรารถนา "จงสำเร็จ จงสำเร็จ จงสำเร็จ"

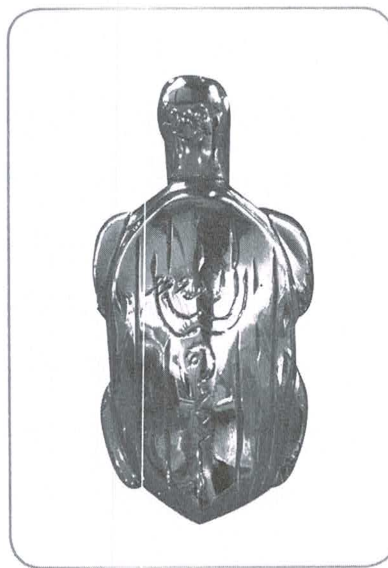
พญาเต่าเรือน (เต่าเรือ) พระโพธิสัตว์

ชาติหนึ่งของ

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสมณโคดม

พญาเต่าเรือนนั้นจัดเป็นเครื่องรางของขลังที่กล่าวกันว่ามีอานุภาพสูงในทางเมตตามหานิยมมีผลอำนาจในการทำให้กิจการการค้าก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในธุรกิจหน้าที่การงาน เพราะพญาเต่าเรือนนั้นแท้จริงคือชาติหนึ่งขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์สมณโคดมของเรานั่นเอง ดังมีปรากฏเรื่องราวในปัญญาสชาดกคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาเรื่องสุวรรณกัจฉปชาดก กล่าวไว้ว่าชาติหนึ่งพระองค์ได้เสวยชาติเป็นพญาเต่าทองอาศัยอยู่ในท่ามกลางมหาสมุทร พญาเต่าโพธิสัตว์นั้นมีร่างกายที่ใหญ่โตมากเทียบได้กับเรือลำใหญ่หรือเรือนที่คนอาศัยอยู่ คือมีตัวกว้างและยาวประมาณ ๒๐ วาเท่ากัน มีวรรณแห่งสรีระดังสีทองธรรมชาติ มีนามว่าสุวรรณกัจฉปะ เที่ยวหาอาหารอยู่ในมหาสมุทรอาศัยเชิงบรรพตอันมีอยู่ที่เกาะใหญ่เป็นที่อาศัย ครั้งนั้นวันหนึ่งได้มีเรือเดินสมุทรบรรทุกสินค้าถูกคลื่นใหญ่ลมจัดจึงอับปางกลางมหาสมุทร ผู้คนจำนวนมากต่างพยายามหนีขึ้นฝั่ง มีคนจำนวนไม่น้อยที่ต้องโดนสัตว์ร้ายทำลายชีวิตลงไปและที่จมน้ำตายลงไปก็มีมาก แต่ก็ยังมีผู้คนอีกจำนวนมากเช่นกันที่ยังมีชีวิตรอดอยู่ คนเหล่านั้นพากันร้องไห้ปริเวทนาการ ส่งเสียงดังและกราบไหว้บนบานเทวดาอารักษ์ต่างๆ ฝ่ายพญาเต่าทองโพธิสัตว์โผล่ขึ้นมาจากมหาสมุทร แลไปเห็นคนเหล่านั้นร้องไห้ปริเวทนาการอยู่ บังเกิดความเมตตากรุณาเป็นกำลัง จึงให้คนเหล่านั้นขึ้นบนหลังตนพาข้ามสมุทรไปโดยลำดับจนถึงเกาะใหญ่ คนเหล่านั้นมิได้กิน

อาหารเลย พากันนอนอ่อนเพลียอยู่บนหาดทราย พญาเต่าทองโพธิสัตว์นั้น คิดว่า เราจักให้เนื้อของเราเป็นทานแก่พวกคนเหล่านี้ จึงคลานขึ้นไปบนบรรพต ครั้นถึงยอดภูเขาแล้วตั้งจิตปรารถนาพระสัมมาสัมโพธิญาณว่า หมู่เทพยดาทั้งหลายอันสิงสถิตอยู่ ณ ที่นี้ ขอจงร่วมอนุโมทนามังสทานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจักให้ชีวิตของข้าพเจ้าเป็นทาน ข้าพเจ้าจักได้เป็นพระพุทธเจ้าในอนาคต ดังนี้แล้ว ทำการอธิษฐานว่า ถ้าว่าข้าพเจ้าจักได้สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าไซร้ ขอกระดูกอกของข้าพเจ้าจงแตกทำลาย เลือดและเนื้อของข้าพเจ้าจงเป็นก้อนน้อยก้อนใหญ่ แต่กระดองของข้าพเจ้า อย่าแตกทำลายกระดูกหลังนั้น จงเป็นนาวา พาคนทั้งหลาย ให้พ้นจากความตาย ดังนี้แล้ว ทำตนให้ตกจากบรรพต ลงไปกระทบเชิงภูเขาเสียงดังสนั่น กระดูกส่วนอกก็แตกทำลาย เลือดเนื้อก็บังเกิดเป็นก้อนน้อยใหญ่ แต่กระดองมิได้แตกทำลาย พญาเต่าทองโพธิสัตว์นั้น เมื่อสิ้นชีวิตแล้วก็ไปบังเกิดในดุสิตเทวพิภพ คนทั้งหลายได้อาศัยเลือดเนื้อพญาเต่าทองมาเป็นอาหารประทังชีวิต อีกทั้งยังได้ใช้กระดองของพญาเต่าทองแทนลำเรือล่องมหาสมุทรกลับยังถิ่นฐานบ้านเรือนของตนได้อย่างปลอดภัย หลังจากนั้นผู้คนจึงพากันสรรเสริญคุณของพญาเต่าทองที่ได้เมตตาสละเลือดเนื้อชีวิตทำให้ตนรอดมาได้ เป็นพระคุณอันสูงล้ำ ยากที่จะมีผู้ใดเสียสละตนเองเช่นพญาเต่าทองและบังเกิดความนับถือสืบกันว่าหากผู้ใดทุกข์ร้อนให้พึงระลึกถึงพญาเต่าทองเพราะพญาเต่าทองเป็นพระมหาโพธิสัตว์

ที่จะสามารถบำบัดความทุกข์เดือดร้อนทั้งหลายนำความร่มเย็นเป็นสุขมาสู่ผู้นั้น ครูบาอาจารย์จึงได้สร้างรูปพญาเต่าเรือนไว้เป็นพุทธบูชาเพื่อระลึกถึงชาติหนึ่งที่พระองค์ทรงเสวยชาติเป็นพญาเต่าทองอันเป็นชาติหนึ่งที่ทำปรมัตถบารมีเสียสละชีวิตเลือดเนื้อ แก่คนผู้มีทุกข์เดือดร้อน และด้วยบุญบารมีนั้นครูบาอาจารย์ท่านสรรเสริญว่า อำนาจจากพญาเต่าเรือนจึงเป็นเลิศทางด้านเมตตาคุณและยังความสุขความเจริญมาให้แก่ผู้บูชาทั้งยังช่วยให้บ้านเรือนที่ได้บูชาเป็นสถานที่ปลอดภัย ห่างไกลเหตุร้ายทุกข์ร้อนทั้งปวงด้วย และด้วยเหตุนี้เองวัตถุมงคลพญาเต่าเรือนจึงถืออุบัติขึ้นตามคติพระพุทธศาสนานับแต่อดีตกาลมาพญาเต่าเรือนจึงกลายเป็นเครื่องรางของขลังที่คนทั้งหลายรู้จักกันดีและมีผู้คนนิยมกันมาก

อานุภาพของพญาเต่าเรือนนั้นครูบาอาจารย์ในอดีตได้กล่าวไว้ว่า

๑. ด้านทำมาค้าขายให้โชคให้ลาภ ติดตัวหรือบูชาไว้ในบ้านเรือน ร้านค้าหรืออาคารสำนักงานเพื่อเรียกโชคลาภหรือลูกค้า และรายได้เจริญก้าวหน้า มีแต่เจริญขึ้นไปอย่างเดียวไม่มีเสื่อมถอย (ตามลักษณะของเต่าที่มีแต่เดินหน้าอย่างเดียวถอยหลังไม่เป็น)

๒. ด้านเมตตามหานิยม ติดตัวหรือบูชาไว้ที่บ้านให้เกิดเมตตามหานิยม (โดยธรรมชาติแล้วนั้นเต่าเป็นสัตว์ที่น่ารักน่าเอ็นดู ใครพบเห็นก็บังเกิดความรักใคร่เกิดความเอ็นดู)

๓. ด้านปกป้องคุ้มครองป้องกันภัยนานัปการ ติดตัวไว้เพื่อคุ้มครองป้องกันภัย (เชื่อกันว่าเหมือนมีกระดองเต่ามาปกป้องคุ้มครองรักษาตัว)

๔. ด้านทำให้สิ่งร้ายกลับกลายเป็นดี (ด้วยอำนาจพญาเต่าทองที่มีจิตเมตตากรุณาเป็นที่ตั้งไม่คิดร้ายต่อผู้ใด)

๕. ด้านทำให้มีสุขภาพกายแข็งแรงไม่เจ็บ ไม่ป่วย ไม่ไข้ (เต่านั้นถือเป็นสัตว์มีชีวิต อายุยืน แข็งแรง กล่าวกันว่าอายุขัยของเต่านั้นประมาณ ๒๕๐ ปี หรือมากกว่านั้น)

อานุภาพพระของขวัญ/ประสบการณ์
พระที่ระลึกในการทำบุญ
วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

อานุภาพ **แห่งคุณพระรัตนตรัย**

เรียบเรียงจากบันทึก ของ

หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล

เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี
เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐

หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล

ได้รับการผ่าตัดรากฟันกรามที่คลินิก "ศูนย์ทันตกรรมเสนานิคม" ซอยเสนานิคม ๑ ถนนพลโยธิน กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นการผ่าตัดในช่องปากที่ใหญ่พอสมควร

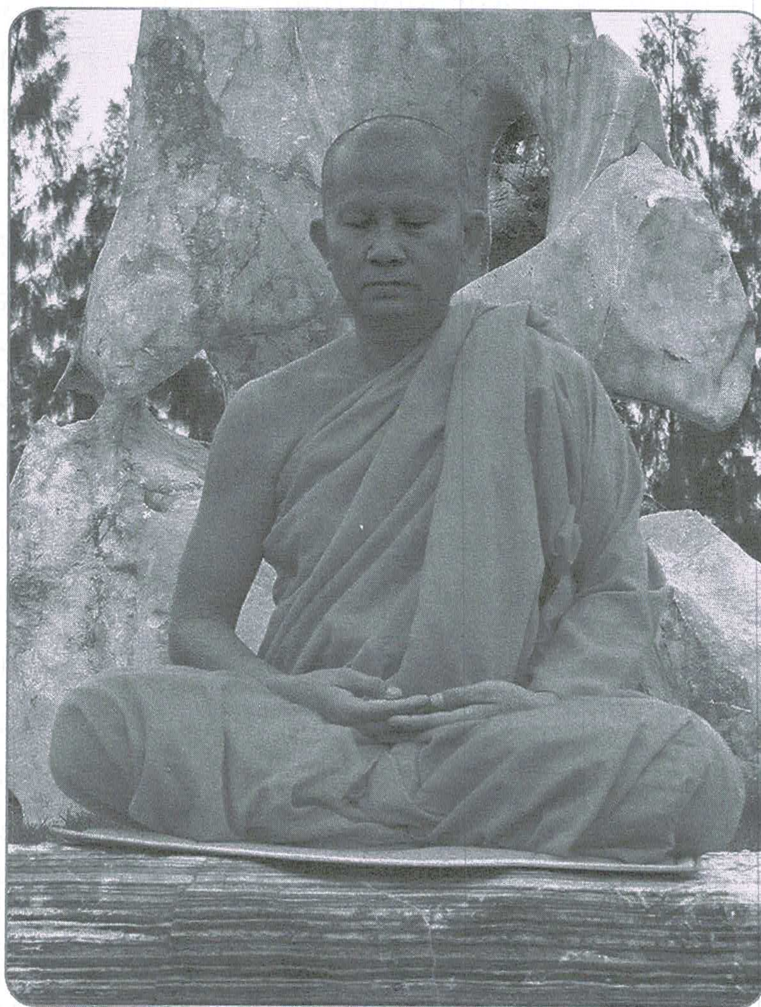
เริ่มต้น นายแพทย์ได้ฉีดยาชาที่เหงือก แล้วเซาะเปิดเหงือก จากนั้นจึงตัดรากฟันกรามบนด้านซ้าย ๒ ซี่ เมื่อเรียบร้อยแล้วได้เย็บแผลและปิดปลาสเตอร์ให้

ออกจาก "ศูนย์ทันตกรรมเสนานิคม" แล้ว หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ก็เดินทางกลับวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ด้วยพาหนะรถตู้

ระยะแรกๆ ที่ออกจากสถานพยาบาลมีความรู้สึกเจ็บตรงรอยผ่าตัดเพียงเล็กน้อย และมีเลือดออกแค่ซึมๆ (บ้วนน้ำลายแต่ละครั้งเป็นสีชมพูจางๆ)

รถตู้ที่หลวงพ่อนั่ง ขึ้นทางด่วนจากเปรมประชามุ่งไปทางสายดาวคะนอง เพื่อเข้าสู่ถนนพระราม ๒ (สายธนบุรี-ปากท่อ) ขณะที่รถแล่นอยู่บนทางด่วน ใกล้จะถึงสะพานแขวนหลวงพ่อพระมหาเสริมชัยรู้สึกเจ็บปวดตรง แผลผ่าตัดมากขึ้นเรื่อยๆ คงเนื่องจากยาชาหมดฤทธิ์นั่นเอง

ความเจ็บปวดทวีความรุนแรงอย่างรวดเร็ว เมื่อรถแล่นขึ้นสะพานแขวน หลวงพ่อรู้สึกรับรู้ว่ามีเลือดอุ่นๆ เค็มๆ (Bleed)

พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล
เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐

ไหลออกจากบาดแผลจำนวนมาก เมื่อบ้วนน้ำลายปรากฏว่ามีแต่เลือด พร้อมกันนั้นอาการเจ็บปวดได้แผ่ซานไปทั่วบริเวณแก้มและริมฝีปาก แล้วลามขึ้นไปถึงแก้วหูด้านซ้าย นับเป็นอาการเวทนาอย่างรุนแรง

หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ระลึกขึ้นมาได้ว่าท่านได้นำพระพญาเหล็กสีเงินยวงที่เคยอธิษฐานจิตให้มีอานุภาพช่วยรักษาบรรเทาอาการของโรคร้ายต่างๆ มาด้วย จึงได้นำพระมาแนบที่แก้มซ้ายตรงบริเวณแผลผ่าตัด พร้อมกับเจริญภาวนาสมาธิและอธิษฐานจิตว่า "โคนานะ...เลือดหยุดนะ...หายปวดนะ"

แนบพระอยู่นานประมาณ ๓-๔ นาที รู้สึกว่าอาการปวดค่อยๆ ผ่อนคลายลงและเลือดก็ไหลน้อยลง

รถแล่นมาอีกประมาณ ๕ นาที ก็สุดทางด่วน เข้าสู่ถนนพระราม ๒ (สายธนบุรี-ปากท่อ) ปรากฏว่าเลือดหยุดไหลเกือบเป็นปกติบ้วนน้ำลายลงกระโถนมีเพียงสีชมพูจางๆ ส่วนความเจ็บปวดที่ผ่อนคลายบรรเทาจางหายไปเป็นลำดับ กระทั่งเกือบปกติอีกเช่นกัน หลวงพ่อพระมหาเสริมชัยจึงได้นำพระเก็บไว้ดังเดิม

อาการเทวนาอันเนื่องมาจากการผ่าตัดหยุดหายไปนานพอสมควร ครั้นรถแล่นมาถึงทางแยกจากถนนใหญ่ จะเลี้ยวขึ้นสะพานลอยเข้าแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม ความเจ็บปวดได้ย้อนคืนกลับมาอีก และเลือดก็เริ่มไหล

จากแผลผ่าตัดที่เย็บไว้ หากทว่าไม่รุนแรงเท่ากับครั้งแรก

หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ตระหนักดีว่าความเจ็บปวดทางกายซึ่งกำลังรุมเร้าอยู่นั้นพอทนได้ แต่ภารกิจที่ต้องรับผิดชอบนี่สิ จำเป็นต้องให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทั้งเบื้องต้นเบื้องกลาง และเบื้องปลาย ทั้งนี้เนื่องจากวันที่ ๒ ธันวาคม ท่านต้องนำพระภิกษุ-สามเณร รวมทั้งข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน นักเรียน, นักศึกษา จำนวน ๒-๓ พันคน เจริญภาวนอธิษฐานจิตแผ่เมตตาถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยมี พระเทพญาณมุนี เจ้าคณะจังหวัดราชบุรี เป็นประธานฝ่ายสงฆ์ และผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี เป็นประธานฝ่ายคฤหัสถ์ และจะมีการบันทึกเทปโทรทัศน์และวิทยุ เพื่อนำไปออกอากาศเนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ในปีนั้นด้วย

หากแผลผ่าตัดเกิดอักเสบขึ้นมา จนทำให้ใบหน้าบวมและพูดเปล่งเสียงไม่ได้ หรือพูดไม่ชัดถ้อยชัดคำ ย่อมเป็นอุปสรรคต่องานใหญ่ที่จะมาถึงได้ ตรงนี้เองที่ทำให้หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย วิตกกังวลยิ่งกว่าเทวนาที่รุมเร้าอยู่

ด้วยเหตุนี้ ท่านจึงนำพระผงสมเด็จธรรมกายรุ่น ๒๐๗ ที่นำมาติดตัวมา แนบกับแก้มซ้ายตรงกับแผลผ่าตัดรากฟัน

ตั้งจิตอธิษฐานน้อมรำลึกถึง พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ บารมีธรรมของ หลวงพ่อสดวัดปากน้ำ และอานุภาพสูงสุดของวิชชาธรรมกาย แล้วเจริญภาวนาสมาธิ อธิษฐานว่า "โคนานะ เลือดหยุดเด็ดขาดนะ ไม่บวมและไม่อักเสบเด็ดขาดนะ"

๓-๔ นาทีผ่านไป ขณะรถแล่นผ่านศาลากลางจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อตรงไปอำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ความรู้สึกเจ็บปวดก็ค่อยๆ ดับหายไป เลือดที่ไหลก็หลุดโดยเด็ดขาด

และตั้งแต่นั้นอาการเวทนาทางกายไม่ปรากฏขึ้นอีกเลย ไม่มีผลข้างเคียงหรือการอักเสบใด ๆ ปรากฏขึ้นเลย ไม่มีผลข้างเคียงหรืออักเสบ ๆ ใด \ที่แผลผ่าตัด จึงทำให้การเตรียมงานพิธี เจริญจิตภาวนาถวายเป็นพระราชกุศลในวันเฉลิมพระชนมพรรษาปีนั้น สำเร็จลุล่วงเป็นได้ด้วยดี ตราจนสิ้นงานพิธี

ความอัศจรรย์แห่งนี้...พุทธานภาพ ธรรมานุภาพ สังฆนุาพ ย่อมเป็นที่สูงสุด และเป็นอมตะความจริงเช่นนี้

ที่ปรากฏแก่

พระครูโพธารามพิทักษ์

เจ้าอาวาสวัดโบสถ์ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
(ปัจจุบันดำรงสมณศักดิ์เป็นที่ พระมงคลชัยสิทธิ์)

เรียบเรียงจากบันทึกของ

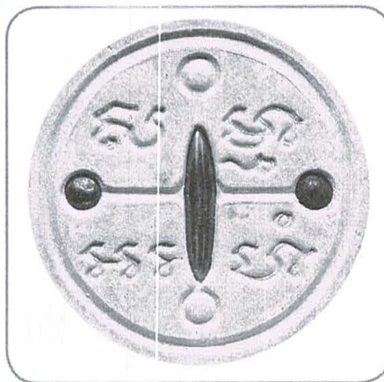
คุณวิทยา ประทุมธารารัตน์

จังหวัดนนทบุรี

วัดโบสถ์ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางของศรัทธาสาธุชนโดยทั่วไป ในแต่ละวันจะมีประชาชนทุกฐานะอาชีพเดินทางไปยังอาราม นามว่าวัดโบสถ์นี้เป็นจำนวนมาก เพราะไม่เพียงแต่จะได้รับคววามสงบเย็นจากร่มเงาบวรพระพุทธศาสนาแล้ว ยังได้รับความชุ่มเย็นจากน้ำพระพุทธมนต์ ช่วยชำระความเศร้าหมองของชีวิตให้บรรเทาผ่อนคลายไป

พระสมเด็จธรรมกาย รุ่น ๒๐๗
มีอานุภาพบรรเทา/รักษาโรค เป็นอัศจรรย์

เมื่อครั้งที่พระครูโพธารามพิทักษ์ เจ้าอาวาสวัดโบสถ์ และดำรงตำแหน่งเจ้าคณะอำเภอโพธาราม เกิดอาพาธที่บริเวณรอบ ๆ

ลำคอภายนอก เป็นเม็ดตุ่มเล็ก ๆ ผุดขึ้นมา แล้วแตกออกเป็นแผลชุ่มน้ำเหลืองเรียงรายหลายที่มีอาการอักเสบเป็นไข้และรู้สึกปวดมากเป็นเวลาร่วมเดือนมาแล้ว

ท่านพระครูโพธารามพิทักษ์ ดูเหมือนจะไม่ใส่ใจต่อเวทนาทางกายของท่านเอาเสียเลย ด้วยเห็นเป็นเรื่องปกติธรรม เมื่อโรคาพยาธิมารบั่นรอนสังขารขันธ์ แต่ศิษย์นุศิษย์ทั้งห่างไกลและใกล้ชิดมิได้คิดเช่นนั้น พากันรบเร้าอ้อนวอนให้ท่านไปรักษาจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางโรคผิวหนัง ซึ่งท่านก็ยอมอนุโลมตามความต้องการของศิษย์

น่าแปลกที่การรักษาด้วยตัวยาวิทยาศาสตร์สมัยใหม่จากนายแพทย์ไม่ปรากฏผลบรรเทาอาการเวทยาเอาเสียเลย

หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม เคยถวาย "พระสมเด็จธรรมกาย รุ่น ๒๐๗" ๒ องค์ แก่พระเดชพระคุณพระเทพญาณมุนี เจ้าคณะจังหวัดราชบุรี

เมื่อท่านเจ้าคณะพระเทพญาณมุนี ทราบว่าพระครูโพธารามพิทักษ์ อาพาธด้วยโรคตุ่มที่คอ จึงได้ถวาย "พระสมเด็จธรรมกายรุ่น ๒๐๗" องค์หนึ่งแก่พระครูเจ้าคณะอำเภอโพธาราม พร้อมกับแนะนำให้ลองอาราธนา และวางพระสมเด็จแตะที่ตุ่มแผล แล้วอธิษฐานจิตรำลึกถึงพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ ให้ช่วยผ่อนคลายเวทนา

ทราบว่าอีก ๑ วันต่อมา ลักษณะอาการอาพาธของพระครูโพธารามพิทักษ์ มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เมื่อคุณวิทยา ประทุมธารารัตน์ เดินทางไปกราบนมัสการและสนทนากับท่านเจ้าอาวาสวัดโบสถ์ ด้วยเวลาพอสมควร ได้สังเกตเห็นอาการอาพาธตุ่มแผลบริเวณโดยรอบลำคอยุบหายไปหมด เหลือเพียงสุเก็ดแห้งบางๆ เล็กน้อยเท่านั้น...

ซึ่งท่านพระครูโพธารามพิทักษ์ก็ได้ยืนยันว่าที่ท่านได้หายจากโรคดังกล่าวโดยอัศจรรย์นั้นน่าจะมีสาเหตุมาจากพลานุภาพแห่ง "พระสมเด็จธรรมกาย รุ่น ๒๐๗" ของวัดหลวงพ่อ

สดธรรมกายาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี เป็นแน่แท้!!............

เป็นที่น่าสังเกตว่า "พระสมเด็จธรรมกายรุ่น ๒๐๗" นี้ นอกจากจะมีพุทธคุณในด้านแคล้วคลาดปลอดภัยแล้ว ยังมีพลานุภาพพิเศษที่นับว่าเด่นทางด้านรักษาโรค-ถอนพิษไข้ด้วย

ดังจะเห็นได้ชัดเจนจากประสบการณ์โดยตรงของพระเถระทั้ง ๒ รูป คือ หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ชยมงฺโล เจ้าอาวาสวัด

หลวงพ่อสดธรรมกายาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี และท่านพระครูโพธารามพิทักษ์ เจ้าคณะอำเภอโพธาราม จังหวัดกาญจนบุรี วัดโบสถ์ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

และที่เพิ่งปรากฏพลานุภาพให้เห็นเป็นอัศจรรย์ล่าสุดนี้ ก็คือคุณลักษมี เติมฤทธิ์ (อยู่บ้านเลขที่ ๒๐ หมู่ ๗ ซอยพุทธรักษา ถนนโชคชัย ๔ ลาดพร้าว กรุงเทพฯ) ดังนี้

เมื่อเช้าตรู่วันอาทิตย์ ที่ ๒๖ กรกฎาคม ที่ผ่านมา คุณลักษมีได้นำภัตตาหารไปถวายหลวงพ่อพระมหาเสริมชัย และพระภิกษุสามเณรวัดหลวงพ่อสดฯ ที่เดินทางมาสอนกรรมฐานที่ มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย ณ ศาลาการเปรียญวัดสระเกศฯ กรุงเทพฯ เป็นปกติตามที่เธอได้เคยปฏิบัติเป็นกิจวัตร

แต่วันนี้สภาพร่างกายของเธอไม่ปกติดังเช่นทุกวัน

คุณลักษมีเป็นโรคภูมิแพ้ (สภาพที่ร่างกายมีปฏิกิริยาผิดปกติต่อสิ่งที่เข้าสู่ร่างกาย) มาตั้งแต่เด็กไม่ว่าจะเป็นฝุ่นละออง, อากาศหรือแม้แต่อาหารโดยเฉพาะอาหารทะเลแล้วเธอจะมีอาการแพ้เป็นพิเศษ อาการแพ้อาหารก็จะมีลักษณะเหมือนผู้ที่แพ้ยาโดยทั่วๆ ไป

เช้าวันอาทิตย์ หลังจากที่คุณลักษมีได้ถวายภัตตาหารเช้าแก่พระภิกษุ-สามเณรแล้ว เธอได้แจ้งแก่มารดาที่เดินทางมาด้วยกันว่าเธอเจ็บปวดตามผิวหนังและร่างกายมากเนื่องจากได้รับประทานอาการทะเลเข้าไปเมื่อเย็นวันเสาร์ซึ่งมารดาก็สังเกตเห็นว่าบุตรสาวมีอาการบวมช้ำไปทั่วตัว ตามผิวหนังมีสีคล้ำซีด จึงคิดว่าควรจะรีบไปพบแพทย์ในทันที

หากแต่คุณลักษมีเห็นว่าจะเป็นการขัดขวางทางแห่งบุญกุศลของมารดา และผู้อื่นโดยใช่เหตุ จึงได้บอกกล่าวเชิงผ่อนผันว่าให้มารดาได้ปฏิบัติสมาธิภาวนาเสร็จเสียก่อนเมื่อเสร็จจากถวายภัตตาหารเพลแล้วจึงค่อยไปพบแพทย์โดยเธอขออนุญาตนอนพักผ่อนสักครู่ก็คงจะดีขึ้น

เหตุการณ์ดังกล่าวได้ล่วงรู้ไปถึงหลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ท่านจึงได้มอบ "พระสมเด็จธรรมกาย รุ่น ๒๐๗" ให้คุณลักษมีได้นำไปอธิษฐานเพื่อรักษาโรคภูมิแพ้เฉพาะหน้าดูเพราะเหตุว่าตัวท่านเอง และท่านพระครูโพธารามพิทักษ์

เจ้าคณะอำเภอโพธาราม ก็ได้ประจักษ์ถึงพลานุภาพจากองค์พระฯ ในการรักษาโรคมาแล้ว จึงมีความเชื่อมั่นว่าอาการภูมิแพ้ที่บังเกิดศิษย์จะบรรเทาเบาบางลงได้ด้วยพลานุภาพจากพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ และอานุภาพแห่งพลังวิชชาธรรมกาย ที่ประจุอยู่ในองค์พระฯ

เวลาผ่านไปประมาณ ๑ ชั่วโมง ด้วยพลานุภาพแห่ง "พระสมเด็จพระธรรมกาย รุ่น ๒๐๗" อาการบวมช้ำไปทั่วลำตัว และอาการปวดแสบปวดร้อนที่บังเกิดขึ้นกับคุณลักษมี เติมฤทธิ์ ได้มลายหายไปสิ้น

คุณลักษมี และมารดาได้ประจักษ์ใจนับแต่บัดนั้นมา คุณของพระรัตนตรัยนั้นมีอยู่จริง และคุณของวิชชาธรรมกายก็ได้สถิตสถาพรอยู่คู่กัน!!.....

อานุภาพอัศจรรย์
พระผงวัดหลวงพ่อสดฯ ในต่างแดน

เรียบเรียงจากคำบอกเล่าของ

คุณโนรี รักษาบุญ

บ้านเลขที่ ๔๐ หมู่ที่ ๒ บ้านดอนคง

ตำบลอุ่มจาม กิ่งอำเภอประจักษ์ศิลปคม

จังหวัดอุดรธานี

ดิฉันและสามีเริ่มรู้จักวิชชาธรรมกาย เป็นครั้งแรกจากท่านพระอาจารย์อาทิตย์ อนาลโย เจ้าอาวาสวัดลุมพินีวันวราราม กิ่งอำเภอประจักษ์ศิลปคม จังหวัดอุดรธานี ซึ่งท่านเมตตาอบรม และสั่งสอนวิธีปฏิบัติแก่ประชาชนผู้มีความสนใจ และเลื่อมใสศรัทธา โดยทั่วไป ดิฉันและสามีจึงขอสมัครเข้าปฏิบัติด้วย

สำหรับตัวดิฉันเองนั้น มีสุขภาพไม่ค่อยแข็งแรงเป็นปกติเช่นบุคคลอื่น มักจะเจ็บป่วยออดๆ แอดๆ เรื้อรังมาโดยตลอด แม้จะทำการรักษาอย่างไรก็ไม่เคยหายขาดเสียทีเข้าทำนองสามวันดีสี่วันไข้ ทำให้หมดเปลืองค่ารักษาพยาบาลตัวเองไปไม่น้อยเลย

หลังจากที่ดิฉันมาปฏิบัติกรรมฐานเจริญสมาธิตามแนวทาง "วิชชาธรรมกาย" ของหลวงพ่อสดวัดปากน้ำ ที่วัดลุมพินีวันวราราม ซึ่งได้สั่งสอนสืบต่อกันมา และได้เล่าเรื่องสุขภาพของตัวเองให้พระอาจารย์อาทิตย์ฟัง ท่านได้แนะนำให้มาปฏิบัติสมาธิที่วัดทุกคืน ดิฉันก็ปฏิบัติตาม

เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง ดิฉันสังเกตว่าสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจดีขึ้น ผิดกว่าแต่ก่อนมากทีเดียว อาการสามวันดีสี่วันไข้ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วไม่ปรากฏอีกเลยทำให้ดิฉันมีกำลังใจเป็นอย่างยิ่ง พร้อมกับเกิดศรัทธาในการปฏิบัติสมาธิ ตามแนวทางวิชชาธรรมกายอย่างมั่นคง

ในห้องเวลานั้น สามีเดินทางไปทำงานที่ประเทศลิเบียสังกัดอยู่กับบริษัทดองอา ของเกาหลีใต้ มีหน้าที่เป็นพนักงานขับรถให้กับนายแพทย์ประจำบริษัท ซึ่งเดินทางไปตรวจรักษาคนงานของบริษัทตามแคมป์ต่างๆ ส่วนดิฉันอยู่กับลูกๆ ๓ คนซึ่งเป็นผู้หญิงทั้งหมดที่อุดรธานี

ก่อนวันออกพรรษา พระอาจารย์อาทิตย์ได้ปรารภจะไปทอดกฐินที่ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี และได้บอกบุญให้ญาติโยมในหมู่บ้านร่วมกันสร้างกุศลครั้งนี้ด้วย ตามกำลังศรัทธา แต่ถ้าใครบริจาคทำบุญตั้งแต่ ๑๐๐ บาทขึ้นไป พระอาจารย์อาทิตย์จะมอบพระผงจันทร์ลอย (ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อสดครึ่งองค์ ด้านหลังเป็นซุ้มปราสาททำวิชชา) เป็นที่ระลึก ๑ องค์ ซึ่งดิฉันก็ได้ร่วมบริจาคทำบุญด้วยเช่นกัน

หลังจากทอดกฐินลุล่วงไปแล้ว พระอาจารย์อาทิตย์ก็ได้มอบ พระผงจันทร์ลอยวัดหลวงพ่อสดฯ ให้จำนวน ๑ องค์

ดิฉันได้นำพระผงจันทร์ลอยไปอัดกรอบพลาสติกไว้ พอดีมีคนรู้จักกันไปทำงานที่ลิเบียแล้วกลับมาเยี่ยมบ้าน เมื่อเขากลับไปทำงานที่ลิเบียต่อ ดิฉันจึงได้ฝากพระผงฯ องค์ดังกล่าวไปให้สามีเพื่อคุ้มครองตัว

ต่อมา ประมาณเดือนกรกฎาคม ๒๕๓๙ ดิฉันได้ทราบข่าวร้ายจากลิเบียว่าสามีประสบอุบัติเหตุจากรถชนกันอย่างรุนแรง กล่าวคือ ขณะที่สามกำลังขับรถไปกับนายแพทย์เพื่อออกไปปฏิบัติหน้าที่ มีรถยนต์คันหนึ่งซึ่งขับโดยชาวลิเบียแล่นสวนทางมา ด้วยความเร็วสูงบนถนนอีกสายหนึ่ง ซึ่งเป็นทางคู่ขนาน โดยมีเกาะกลางถนนกั้นแบ่งเส้นทางเอาไว้ จู่ๆ รถของชาวลิเบียเกิดเสียหลักพุ่งลอยข้ามเกาะกลางถนน ดิ่งเข้าชน

พระสมเด็จธรรมกายพิมพ์จันทร์ลอย
ช่วยชีวิตหนุ่มไทยในต่างแดน

ประสานงากับรถของสามีที่กำลังแล่นไปตามปกติ ผลก็คือ รถทั้งสองคัน แหลกยับเยินไม่มีชิ้นดี

ผู้ประสบเหตุซึ่งมีทั้งคนงานชาวไทยและชาวลิเบีย รีบเข้ามาช่วยเหลือเพื่อนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาล ปรากฏว่า ชาวลิเบียที่ขับรถด้วยความเร็วสูงและโดยความประมาทบาดเจ็บสาหัส อาการเป็นตายเท่ากัน แต่เมื่อมาช่วยสามีและนายแพทย์ ที่มาด้วยกันออกจากซากรถ ทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือแขกอาหรับต่างอัศจรรย์ใจไปตามๆ กัน เพราะนายแพทย์ที่นั่งรถมากับสามี บาดเจ็บเพียงเล็กน้อย

ส่วนสามีดิฉันไม่เป็นอะไรเลย!

ทั้งๆ ที่สภาพของรถซึ่งสามีเป็นผู้ขับพังยับเยิน แทบจะกลายเป็นเศษเหล็กไปทั้งคันไม่น่าเชื่อว่าผู้ขับขี่และผู้นั่งมาในรถจะรอดชีวิตได้ โดยมีผู้บาดเจ็บนิดหน่อยเพียงคนเดียว ส่วนคนขับ (สามีดิฉัน) ไม่มีร่องรอยบาดแผล แม้แต่รอยข่วน

คราวนี้ในหมู่คนงานไทยด้วยกันก็ถามกันให้วุ่นว่าสามีดิฉันมี "ของดี" อะไรคุ้มครองป้องกันตัว สามีบอกว่ามีพระผงวัดหลวงพ่อสดฯ ราชบุรี ห้อยคอเพียงองค์เดียวเท่านั้น มีคนไทยหลายคนอยากได้พระผงฯ ของสามี ถึงกับเสนอราคาขอบูชาต่อ ด้วยตัวเลขหลักหมื่นขึ้นไป แต่สามีไม่ยอมตกลงด้วยทุกกรณีเพราะเขารอดชีวิตมาได้ก็ด้วยบารมีของพระผงฯ องค์นี้

นี่คือเรื่องอัศจรรย์จากอานุภาพของพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ อันเนื่องกับพระผงจันทร์ลอย วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ที่ไปปรากฏในต่างแดน ซึ่งดิฉันผู้เล่ามีความเชื่อมั่นในคุณพระรัตนตรัย โดยเฉพาะคุณของวัตถุมงคลตระกูลวัดปากน้ำ โดยสิ้นความลังเลสงสัยใดๆ ทั้งสิ้นค่ะ.....

ฝรั่งเหลือเชื่อ!!
พุทธานุภาพ
พระสมเด็จพระธรรมกาย

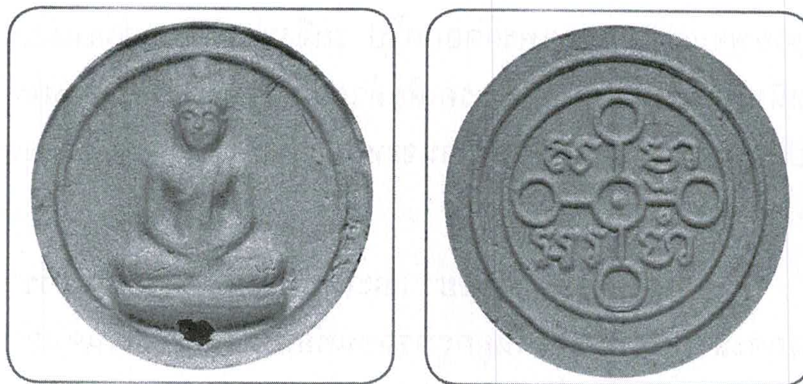
เรียบเรียงจากข้อมูลของ

คุณปิยะบุตร ชลวิจารณ์

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในเดือนตุลาคม ๒๕๓๒ ที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ คุณปิยะบุตร ชลวิจารณ์ เป็นศิษย์ผู้ อุปัฏฐาก วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี อีกผู้หนึ่งเมื่อครั้งที่จัดงานทอดกฐินวัดหลวงพ่อสดฯ ราชบุรี ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ (สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย) คุณปิยะบุตรได้รับมอบพระสมเด็จธรรมกายพิมพ์จันทร์ลอย ธาตุ ๖ ฐานตรง เป็นที่ระลึก คุณปิยะบุตรจึงได้นำไปล้อมกรอบแล้วมอบให้บุตรชาย คือเด็กชายพจน์ปรีชา ชลวิจารณ์ คล้องคอเป็นประจำ

พระสมเด็จธรรมกาย

พิมพ์จันทร์ลอย ธาตุ ๖ ฐานตรง

ต้นเดือนตุลาคม ๒๕๓๒ คุณปิยะบุตร พร้อมครอบครัว เดินทางไปพักผ่อนที่ประเทศอังกฤษ โดยพำนักอยู่ที่บ้านพักส่วนตัวในกรุงลอนดอน

วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๓๒ คุณปิยะบุตร จะพาครอบครัวไปจับจ่ายซื้อของที่ซุปเปอร์มาร์เกตแห่งหนึ่ง คุณปิยะบุตรพร้อมทั้งภรรยาได้เดินมาที่รถซึ่งจอดไว้ข้างถนนริมซอย

ขณะทุกคนเดินอ้อมรถเพื่อจะไปเปิดประตูรถด้านขวาขึ้นไปนั่ง เด็กชายพจน์ปรีชา บุตรชายคนเล็กอายุ ๘ ขวบ (ขณะนั้น) เกิดวิ่งเกือบถึงกลางถนนโดยคุณพ่อคุณแม่ คว้าจับไว้ไม่ทัน

เป็นจังหวะเดียวกับมีรถยนต์คันหนึ่งแล่นมาด้วยความเร็วสูง เนื่องจากผู้ขับขี่กำลังเร่งรีบจะไปทำงาน เมื่อเด็ก

ชายพจน์ปรีชา ถลาพรวดออกไป รถจึงพุ่งเข้าชนเต็มเหนี่ยว ชนิดที่คนขับไม่ทันแตะเบรคเสียด้วยซ้ำ ร่างของเด็กชายพจน์ปรีชา กระเด็นลอยขึ้นไป ก่อนจะหล่นลงมาฟาดพื้นห่างจากจุดที่ถูกชนประมาณ ๕-๘ เมตร

คุณปิยะบุตร, ภรรยา และพี่ๆ ของเด็กชายพจน์ปรีชา ตกตะลึงพรึงเพริดที่เห็นลูกถูกรถชนต่อหน้าต่อตา ส่วนคนขับรถรีบเบรครถกระทั่งรถหยุดห่างออกไปนับ ๑๐ เมตร

ทุกคนคิดเหมือนกันว่าเด็กชายพจน์ปรีชา ต้องเสียชีวิตอย่างแน่นอน พอดีเด็กร้องไห้จ้าลั่นถนน แต่ละคนจึงได้หายตะลึง วิ่งไปอุ้มเด็กชายพจน์ปรีชาขึ้นมา แล้วนำมานอนราบกับเบาะรถ จากนั้นได้โทรศัพท์ไปแจ้งแก่ตำรวจให้นำรถพยาบาลมารับโดยด่วน

ขณะเกิดเหตุ คุณปู่ (คุณบรรเจิด) ก็เห็นเหตุการณ์ด้วย ถึงกับเป็นลมด้วยความตกใจและเป็นห่วงหลาน ต้องดมยากันวุ่นวายอยู่พักใหญ่

เมื่อตำรวจนำรถพยาบาลมารับเด็กและพาไปส่งโรงพยาบาลแล้ว แพทย์ตรวจดูอาการบาดเจ็บ และเอ๊กซเรย์ดูอวัยวะภายในหมดทุกส่วน ก็ต้องแปลกใจอย่างมาก เพราะเด็กไม่ได้รับบาดเจ็บอะไรเลย นอกจากรอยถลอกและฟกซ้ำนิดหน่อยเท่านั้น ซึ่งเป็นไปไม่ได้ทุกกรณีที่เด็กถูกรถยนต์แล่น

ด้วยความเร็วสูงพุ่งเข้าชนเต็มที่อย่างนั้น จะปลอดภัยไม่ได้รับอันตรายเช่นนี้

เป็นเรื่องเหลือเชื่อสำหรับฝรั่งที่รับรู้เหตุการณ์อุบัติเหตุร้ายแรงครั้งนี้!

แต่มิใช่เรื่องเหลือเชื่อสำหรับผู้เคารพศรัทธาหลวงพ่อวัดปากน้ำ เมื่อเด็กชายพจน์ปรีชา เล่าให้คุณพ่อคุณแม่ฟังว่าเขาไม่ทราบว่าถูกรถชน รู้สึกแต่เพียงว่าเห็นเป็นดวงสว่างหุ้มตัวเขาลอยละลิ่วขึ้นไปแล้วก็หล่นลงมา รู้สึกเจ็บเมื่อกระทบพื้นผิวถนนจึงได้ร้องไห้

หลังจากแพทย์ให้คำรับรับว่าเด็กชายพจน์ปรีชาปลอดภัย และอนุญาตให้พาเด็กกลับบ้านได้ เด็กชายพจน์ปรีชาก็ลุกเดินไปขึ้นรถกลับบ้านเองด้วยอาการปกติ

จากเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นและจบลงไปด้วยดีอย่างเหลือเชื่อดังกล่าว ทำให้ทุกคนในครอบครัว "ชลวิจารณ์" ไม่เพียงแต่ปีติยินดีเท่านั้น ยังบังเกิดความศรัทธาเชื่อมั่นว่าการที่เด็กชายพจน์ปรีชารอดชีวิตมาได้ดุจปาฏิหาริย์ครั้งนี้เนื่องจากอานุภาพอันศักดิ์สิทธิ์ของพระพุทธานุภาพแห่งพระสมเด็จพระธรรมกาย ซึ่งเด็กชายพจน์ปรีชาคล้อยคออยู่อย่างแน่นอนเพราะไม่มีเหตุผลอื่นใดจะมารองรับให้มีประเด็นแปลกแยกไปในทางอื่นอีกแล้ว

สำหรับคุณปิยะบุตร มีความปลอดโปล่งสบายใจเป็นพิเศษ เนื่องจากท่านมีความจำเป็นต้องเดินทางกลับประเทศไทยล่วงหน้าก่อนครอบครัวในวันรุ่งขึ้น (วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๒) ทั้งนี้เพื่อมาเตรียมงานทอดกฐินสามัคคี ที่สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี (วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม) ในฐานะประธานกรรมการอุปถัมภ์ในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๒ ต่อไป.....

ประสบการณ์

พระผงสมเด็จธรรมกาย
พิมพ์ธาตุ ๖

วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

เรียบเรียงจากเรื่องของ

สามเณรยศพล โพธิจันทร์ทอง

วัดวาฬุการาม อ.พล จ.ขอนแก่น

สามเณรยศพล โพธิจันทร์ทอง อายุ ๑๑ ปี บรรพชาเป็นสามเณรที่วัดวาฬุการาม บ้านโจดหนองแก ตำบลบ้านโจดหนองแก อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น เคยมาอบรมปฏิบัติสมาธิกรรมฐาน ตามแนวทางวิชชาธรรมกาย กับคณะพุทธภาวนาวิชชาธรรมกายและเคลื่อนที่ ซึ่งเป็นการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนเมื่อต้นปีนี้ ที่วัดบ้านหนองยายพิมพ์ อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

ก่อนบวชสามเณรยศพลเคยได้รับพระผงสมเด็จพระธรรมกาย พิมพ์ (ด้านหลัง) ธาตุ ๖ หนึ่งองค์ สามเณรยศพลมีความยึดมั่นศรัทธาพระผงสมเด็จองค์นี้มาก ต่อมาได้นำไปอัดกรอบพลาสติก และรักษาติดตัวไว้ตลอดเวลา

ช่วงเปิดภาคเรียนปกติ สามเณรยศพลเรียนหนังสือระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนวัดวาพุการาม เมื่อปิดภาคเรียนประจำปีก็จะเข้าโครงการบวชสามเณรภาคฤดูร้อน ซึ่งมีการจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี

ฐานะของสามเณรในพระพุทธศาสนาหมายถึงนักบวชผู้ซึ่งเข้ามาอบรมขัดเกลาเพื่อเตรียมตัวอุปสมบทเป็นพระภิกษุเมื่อมีอายุครบ ๒๐ ปี รับบรรพชาด้วยไตรสรณคมน์ ถือสิกขาบท ๑๐ และกิจวัตรบางอย่างเป็นปกติไม่มีข้อวัตรปฏิบัติเคร่งครัดสำรวมเท่าพระภิกษุ

(พระราหุล เป็นสามเณรองค์แรกในพระพุทธศาสนา)

ครอบครัวของสามเณรยศพลมีอาชีพทำนา และเมื่อมีเวลาว่างสามเณรยศพล (ขณะที่ยังไม่บวช) ชอบที่จะติดตามโยมบิดาไปดูการทำนา หรือช่วยหยิบนั่นฉวยนี่ เป็นการช่วยเหลือโยมบิดาเท่าที่จะทำได้

วันหนึ่งเป็นวันหยุดเรียนหนังสือสุดสัปดาห์ (เหตุการณ์นี่เกิดขึ้นขณะที่สามเณรยศพลยังไม่บวช จึงขอใช้สรรพนามแทนว่า "เด็กชาย") เด็กชายยศพลได้ติดตามบิดาไปทำนาด้วย เมื่อไปถึงกลางทุ่งนาบิดาก็เริ่มขุดดินทำคันนา ด้วยวิธีเหวี่ยงจอบไปทางด้านข้าง แล้วตักดินขึ้นมาพอกทำคันนา ขณะที่บิดากำลังขุดดินไปเรื่อยๆ เด็กชายยศพลเดินเข้าไปนั่งเล่นข้างๆ โดยที่บิดาไม่รู้และไม่ทันได้มอง จึงเหวี่ยงจอบเข้าสับดินสุดแรง แต่คราวนี้คมจอบไม่ถูกดิน แต่สับเข้าใส่ตรงหัวไหล่ลูกชายเต็มเหนี่ยว ถึงกับล้มกลิ้ง

บิดาตกใจสุดขีด รีบเหวี่ยงจอบทิ้ง แล้วถลันเข้าไปอุ้มลูกชายขึ้นมา เพราะคิดว่าคมจอบคงต้องสับเอาเลือดโชกเป็นแผลเหวอะหวะแน่ๆ แต่บิดาถึงกับตะลึงเมื่อบริเวณหัวไหล่ของเด็กชายยศพลมีเพียงรอยช้ำแดงตามแนวคมจอบเท่านั้น ไม่มีบาดแผลหรือมีเลือดไหลซึมแม้แต่น้อย

บิดาและเพื่อนบ้านที่ทำนาใกล้ๆ กันเห็นเหตุการณ์ผันแปรจากความหวาดเสียว กลายเป็นความอัศจรรย์เช่นนี้ จึงสอบถามเด็กชายยศพลว่ามี "ของดี" อะไรในตัว? เด็กชายยศพลจึงนำ "พระผงสมเด็จธรรมกาย พิมพ์ธาตุ ๖" ซึ่งกลัดติดเสื้อออกมาให้ดู บอกว่ามีพระวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม จังหวัดราชบุรี เพียงองค์เดียว

บิดาและเพื่อนบ้านจึงเชื่อว่าที่เด็กชายยศพลไม่ได้รับอันตรายร้ายแรง เป็นเพราะคุณพระรัตนตรัย และอานุภาพของพระผงสมเด็จธรรมกาย ปกครองคุ้มครองอย่างแน่นอน

ด้วยความอัศจรรย์เช่นนี้ สามเณรยศพลจึงได้เขียนจดหมายเล่าเรื่องซึ่งเกิดขึ้นแก้ตามายังวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม เพื่อให้บันทึกไว้เป็นหลักฐาน.....

ตายแล้วฟื้น

เรียบเรียงจากคำบอกเล่าของ

พระมหาวิชชา ญาณเมธี (ป.ธ.๘)

บัณฑิตมหาจุฬาฯ

ความตายเป็นเรื่องปกติธรรมดาของสัตว์โลก สรรพสิ่งที่มีชีวิตย่อมมีวาระสุดท้าย คือต้องตายด้วยกันทั้งสิ้น ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดหลีกหนีความตายพ้นไปได้ แม้กระทั่ง.........ทุกชีวิตต่างก็

ไม่ปรารถนา เผชิญหน้ากับความตาย เพราะมันหมายถึงการพลัดพรากจากทุกสิ่งที่ตนเป็น ตนรักใคร่พอใจ และยังมีกิเลสหลงติดคิดว่าสิ่งนั้นสิ่งนี้เป็นของตนเองอยู่

เมื่อความตายมาถึง นั่นคือรูปกายสังขารได้ถึงกาลแตกดับในภาพชาติหนึ่ง เหลือเพียงวิญญาณเท่านั้นที่ไปผุดเกิดในชาติกำเนิดต่างๆ ตามพลังแห่งกรรมดีของกรรมเลวของตน

ผู้ที่ตายตามอายุขัย คือตายด้วยกำหนดเวลาซึ่งมีไม่เพียงเท่านั้น ย่อมไม่มีอานุภาพแห่งปาฏิหาริย์ใดๆ มาช่วยให้ฟื้นคืนกลับมาได้

สำหรับผู้ซึ่งยังไม่ถึงกำหนดเวลาตายที่แน่นอน แต่ให้มีอันต้องเป็นถึงขั้นสิ้นลมหายใจ อวัยวะภายในหยุดทำงาน ก็เท่ากับตายไปแล้วอย่างสมบูรณ์เช่นกัน ในกรณีนี้บางคนอาจจะฟื้นขึ้นมาใหม่ได้

เช่นบุคคลที่ตายแล้วฟื้น ที่ปรากฏอยู่บ่อยๆ

เหตุปัจจัยที่ทำให้ตายแล้วฟื้นนั้นมีอยู่มากมาย และมีความซับซ้อนอย่างพิสดาร มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับเรื่องของกรรมเป็นส่วนใหญ่ หรือเป็นไปด้วยพลานุภาพอันวิสุทธิ์จากพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพสามารถช่วยชีวิตให้ฟื้นขึ้นมาได้ (เฉพาะผู้ที่ยังไม่ถึงอายุขัย) หรือตายด้วยกรรมหนักมาบั่นทอน)

เดือนตุลาคม ๒๕๔๐ พระมหาวิชชา ญาณเมธี สังกัดจำพรรษาที่วัดหลวงพ่อสด ธรรมกายาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ได้เดินทางกลับไปโปรดโยมบิดา-มารดา ที่บ้านเกิด คือบ้านขอบเหล็ก จังหวัดหนองบัวลำภู โดยมีเพื่อนพระภิกษุที่สนิทกัน และจำพรรษาร่วมอารามเดียวกันเดินทางไปด้วยหลายรูป ไปถึงบ้านขอบเหล็กแล้วได้ขออนุญาตเจ้าอาวาสประจำตำบลพักเป็นการชั่วคราว

ระหว่างที่พระมหาวิชชาโปรดโยมบิดา-มารดา ที่บ้านขอบเหล็ก จังหวัดหนองบัวลำภู แม่เฒ่าเพื่อนบ้านของโยมมารดาอายุประมาณ ๗๐ ปี ซึ่งมีเคหสถานบ้านเรือนอยู่ติดๆ กัน ได้สิ้นใจตายไปอย่างกระทันหัน ทั้งๆ ที่มีสุขภาพแข็งแรง มิได้เจ็บไข้ได้ป่วยเรื้อรังมาก่อนแต่อย่างไร ยังความเศร้าโศกอาลัยให้แก่บรรดาลูกหลานญาติมิตรที่อยู่เบื้องหลังอย่างยิ่ง

แม่เฒ่าเสียชีวิตไปเพียงไม่กี่นาที ข่าวนี้ก็กระจายไปทั่วทั้งหมู่บ้าน ผู้คนซึ่งรู้จักคุ้นเคยกับแม่เฒ่าจึงพากันมาเยี่ยมศพแสดงความอาลัยกันเต็มบ้าน

นางเพ็ง โยมมารดาของพระมหาวิชชาซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของผู้ตาย ก็ไปที่บ้านของแม่เฒ่าผู้จากไปไม่มีวันกลับทันที อีกทั้งยังอาราธนานิมนต์พระมหาวิชชา-บุตรชาย และพระเพื่อนซึ่งร่วมทางมาด้วยกันไปยังบ้านผู้ตายพร้อมๆ กัน

วิธีชีวิตในสังคมชนบท ยังมีความผูกพันซึ่งกันและกันดุจเป็นญาติร่วมครัวเรือน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ยินดีให้ความช่วยเหลือจนเต็มกำลังความสามารถ เช่นเดียวกับกรณีแม่เฒ่าคนเก่าคนแก่บ้านขอบเหล็กที่เสียชีวิตอย่างกระทันหัน เพื่อนบ้านอาวุโสต่างมาชุมนุมประชุมกันพร้อมหน้า ร่วมปรึกษาหารือกับญาติของผู้ตายเรื่องจัดเตรียมงานศพตามขบบประเพณีพื้นบ้าน ตั้งแต่การจัดหาโลงมาบรรจุศพไปจนถึงอาหารการกินซึ่งต้องช่วยกันทำเพื่อจัดเลี้ยงแขกผู้มาร่วมงาน ตลอดจนพิธีการทางศาสนา

ขณะนั้น ผู้ตายเสียชีวิตไปยังไม่ครบชั่วโมง นางเพ็งโยมมารดาของพระมหาวิชชา นั่งอยู่ใกล้โลงศพ แม่เฒ่ามากที่สุด พิจารณาหน้าตาผิวพรรณผู้ตายยังสดใสมีเลือดฝาด มิได้ซีดเซียวเขียวคล้ำดังเช่นคนตายทั่วๆ ไป ลองจับเนื้อตัวดูก็มีสภาพนุ่มนิ่ม แม้ผิวเนื้อจะเริ่มเย็นแล้วก็ตาม แต่ไม่ถึงขั้นเย็นเฉียบแข็งทื่อ เหยียดกระด้างไปทั้งตัว นางเพ็งก็เกิดความคิดขึ้นมาตามประสาคนบ้านนอกว่า หากผู้ตายยังพอมีบุญวาสนาเกื้อกูลอยู่ บางทีคุณบารมีอันศักดิ์สิทธิ์ ของพระรัตนตรัยอาจจะช่วยให้เพื่อนบ้านฟื้น ขึ้นมาจากความตายได้

เมื่อนางเพ็งคิดเช่นนี้ จึงประกาศออกไปด้วยเสียงดังๆ ว่า ใครมีพระดี ขอเอามาคล้องคอช่วยยายคนตายหน่อย ผู้ที่อยู่บนเรือนเวลานั้นต่างก็พากันเงียบ เนื่องจากไม่เชื่อมั่นว่าพระเครื่อง ของขลังที่ตนคล้องคออยู่นั้นเป็น "ของดี" จริง

พระมหาวิชชา ซึ่งนั่งอยู่ในที่อันควร ได้ยินโยมมารดากล่าวออกมาเช่นนั้น ก็ไม่เข้าใจจุดประสงค์อันแท้จริง คิดแต่เพียงว่าโยมมารดาคงมีเจตนาต้องการพระไปคล้องคอศพผู้ตายเพื่อชี้ทางสว่างให้วิญญาณผู้ตายไปสู่สุคติ ขณะเดียวกันก็นึกขึ้นมาได้ว่าตนเองมี พระสมเด็จ ธรรมกายรุ่นธาตุ ๖ เหรียญภัตตาหารจักรพรรดิสมบัติ ร้อยสายสร้อยเก็บไว้ในย่ามจึงได้อาราธนาออกจากย่ามมอบให้โยมมารดาไป

นางเพ็งรับพระสมเด็จฯ และเหรียญมาแล้วก็นำไปคล้องคอศพ อธิษฐานขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยช่วยดลบันดาลให้แม่เฒ่ามีลมหายใจฟื้นขึ้นมาถ้ายังไม่หมดอายุขัยหรือถ้าไม่ฟื้นห็ขอให้ไปดีไปสู่สุคติด้วยเถิด

พระมหาวิชชาเล่าว่า ท่านไม่ได้คิดอะไรเพราะคนที่ตายไปแล้ว จะฟื้นคืนกลับมามีชีวิตอีกคงหาได้ยากโดยเฉพาะแม่เฒ่าผู้ซึ่งเสียชีวิตและกำลังนอนเหยียดยาวอยู่ตรงหน้ามีอายุมากถึง ๗๐ ปี หากจะกล่าวว่าเป็นการตายจากไปด้วยวัยอันสมควรก็คงไม่ผิดนัก ดังนั้นโอกาสฟื้นเห็นทีจะเป็นไปไม่ได้ แต่ท่านก็ไม่ได้พูดอะไรให้โยมแม่เสียกำลังใจ ระหว่างนั้นก็สนทนากันด้วยเรื่องจัดงานศพเป็นส่วนใหญ่ กระทั่งเวลาผ่านไปนานพอสมควรเหตุการณ์เหลือเชื่อก็เกิดขึ้น

จู่ๆ ร่างของแม่เฒ่าผู้ตายซึ่งนอนสงบแน่นิ่งเกิดการขยับเคลื่อนไหวอย่างเห็นได้ชัด คราวนี้เสียงพูดคุยดังเซ็งแซ่พลันเงียบสนิทเหมือนปลิดทิ้ง สายตาทุกคู่จับจ้องมองมาที่ร่าง

ผู้ตายเป็นจุดเดียว ส่วนนางเพ็งโยมมารดาของพระมหาวิชชา ซึ่งนั่งอยู่ใกล้ศพมากที่สุดดูเหมือนจะตกใจมากกว่าใครอื่น ถึงกับนั่งตะลึงตัวแข็งทื่อ

ร่างของแม่เฒ่าขยับอีก และมีเสียงพูดแหบแห้งอ่อนระโหยว่า

"ฉันคืนมาแล้ว....ฉันไม่ตายแล้ว....ขอน้ำกินหน่อย"

คราวนี้โยมมารดาพระมหาวิชชาได้สติตะโกนเสียงลั่นบอกกับทุกคนที่รายล้อมอยู่เต็มห้องว่า "ยายคืนแล้ว ยายคืนแล้ว" (คืน=ฟื้น)

ลูกหลานญาติมิตร ทุกคนที่อยู่บนเรือนต่างปิติดีใจเหลือจะกล่าว หลังจากแม่เฒ่าได้ดื่มน้ำเข้าไปเต็มอีกแล้วก็พอมีแรงลุกขึ้นนั่งและเล่าให้ฟังว่าก่อนสิ้นลมหายใจเกิดอาการจุกเสียดแน่นหน้าอก หายใจไม่ออก แล้วความรู้สึกทั้งหมดก็ดับวูบไป มารู้สึกตัวอีกครั้งปรากฏว่ากำลังเดินอยู่บนเส้นทางสายหนึ่ง เป็นทางเดินแคบ ๆ ทอดยาวไปไกลมากจนไม่รู้ว่าไปสิ้นสุดตรงไหนหรือไปบรรจบกกับอะไร บรรยากาศที่ครอบคลุมตลอดเส้นทางสายนั้นอับชื้นและมือสลัวดูน่ากลัวมาก มอบไม่เห็นคนอื่น ๆ อยู่ในบริเวณนั้นเลย ทุกสิ่งทุกอย่างเงียบเชียบสงบสงัด แม่เฒ่าก็เดินไปเรื่อย ๆ ความรู้สึกขณะนั้นคล้ายกับมี อำนาจอะไรอย่างหนึ่งบงการบัญชาให้เดินไปข้างหน้า เป็นอำนาจที่ยิ่งใหญ่จนไม่อาจขัดขืนได้เลย

เดินไปครู่หนึ่ง ก็เห็นแสงสว่างอยู่ตรงหน้า จึงเร่งฝีเท้าก้าวเดินเข้าไปหา ยิ่งเข้าใกล้ก็ยิ่งสว่างไสวเจิดจ้ามากเข้าทุกที แสงสว่างดังกล่าวมีรัศมีเป็นวงกลม และมีแต่ความเย็นสบาย พอเดินเข้าไปอยู่กลางแสงสว่างไสวเต็มตัว ความรู้สึกก็ดับวูบไปอีก พอรู้สึกตัวจึงได้รู้ว่าฟื้นจากความตาย

คราวนี้ นางเพ็ง-โยมมารดาของพระมหาวิชชา เป็นฝ่ายเล่าให้แม่เฒ่าฟังบ้างว่าที่แม่เฒ่าฟื้นคืนชีวิตมาได้เช่นนี้ คงเนื่องจากตนนำพระสมเด็จของพระมหาลูกชาย ไปคล้องคอให้ แล้วอธิษฐานว่าหากแม่เฒ่ายังไม่ถึงที่ตายยังไม่สิ้นอายุขัย ก็ขอให้อำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ของคุณพระรัตนตรัยช่วยชีวิต และอานุภาพอันศักดิ์สิทธิ์ก็ช่วยชีวิตแม่เฒ่าไว้จริงๆ

แม่เฒ่าจึงเข้ามากราบนมัสการพระมหาวิชชา ด้วยความปิติตื้นตันใจ พร้อมกับบอกว่าแสงอันสว่างไสวซึ่งตนเห็นขณะที่ตายไปแล้วนั้น คงเป็นรัศมีจากคุณพระรัตนตรัยที่แผ่ไปจากพระสมเด็จฯ ซึ่งคล้องคอตนแน่ๆ

นี่คือประสบการณ์ ของพระมหาวิชชา ญาณเมธี ที่ท่านเคยผ่านมา พระมหาวิชชาไม่อาจยืนยันได้ว่า แม่เฒ่าเพื่อนสนิทของโยมมารดาท่านฟื้นจากความตาย เนื่องจากพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ ของพระสมเด็จธรรมกายรุ่นธาตุ ๖ และเหรียญภัตตาหาร (สมบัติจักรพรรดิ) หรือไม่ เพราะเกิดวิสัยที่จะหยั่งรู้ได้ แต่พระมหาวิชชากล้ายืนยันได้ว่า คุณพระรัตนตรัย มีอานุภาพปกป้องคุ้มครองผู้ซึ่งประพฤติดี ปฏิบัติชอบได้จริงๆ....

คุณเปรม แสงวิโรจนพัฒน์

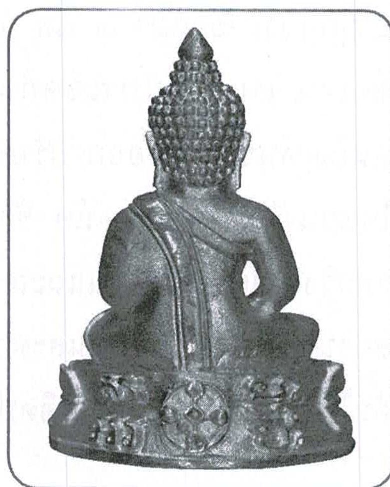

ครั้งหนึ่ง ภรรยาผมเดินทางเข้ากรุงเทพฯ โดยไปกับเพื่อนร่วมงานอีก ๓ คน ขับรถไปกันเอง แต่ภรรยาของผมไม่ใช่คนขับ ระหว่างทางที่วิ่งเข้ากรุงเทพฯ จู่ๆ ยางล้อของรถบรรทุกขนาดใหญ่ด้านหน้าเกิดหลุดออกมาแล้วก็วิ่งตรงเข้ามาที่รถที่ภรรยาผมนั่งอย่างรวดเร็ว ภรรยาผมเล่าว่าคนในรถตัวแข็งตกใจ จับมือกันทั้งคัน แต่ไม่ทราบด้วยเหตุใด ก่อนที่ล้อจะกลิ้งมาถึงตัวรถ มันกลับเลี้ยวปัดออกข้างทาง

ผมก็ถามว่า เพราะแนวล้อมันบังเอิญกลิ้งเลี้ยวก่อนจะถึงตัวรถพอดีหรือเปล่า ก็ได้คำตอบจากภรรยาว่า "ก็ไม่รู้เหมือนกัน แต่ด้วยความรู้สึก ถ้ามันจะพุ่งเข้ามา ก็พุ่งเข้ามาได้" * วันนั้น ภรรยาผมแขวนพระรอดพญาเหล็กกลางเที่ยงเพียงองค์เดียว

ประสบการณ์ คุณโรจน์ ยิ้มสุวรรณ

ข้าพเจ้านายโรจน์ ยิ้มสุวรรณ อายุ ๔๖ ปี เป็นชาวดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ได้เคยรับพระชัยวัฒน์ เนื้อชุบทองไมครอน รุ่นฉลองการเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระเทพญาณมงคล วิ. ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ผมได้รับมากับมือ จากพระเทพญาณมงคล วิ. (เสริมชัย ชยมงฺคโล) เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม

วันหนึ่ง เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้ไปช่วยตำรวจ สภ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ข้าพเจ้าไปในฐานะอาสาสมัครตำรวจชุมชน โดยไปล่อซื้อยาเสพติดกับคนขายที่ลานตลาดนัดวัดอมรญาติสมาคม อำเภอดำเนินสะดวก พอตำรวจแสดงตนเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ คนขายก็ชักปืน .๓๘

ออกมายิงใส่ข้าพเจ้าซึ่งอยู่ช่วยงานตำรวจนอกเครื่องแบบ ปรากฏว่ายิงออกมา ๓ นัด มีเสียงดังแชะๆ ๓ ครั้ง ซึ่งได้ยินชัดเจน เพราะอยู่ประชิดกันระยะห่างกันไม่เกิน ๑ เมตร คนยิงเห็นว่ายิงไม่ออก ก็รีบขึ้นรถจักรยานยนต์ขี่หนีออกไปในสวนด้านหลังตลาดนัด ข้าพเจ้ากับตำรวจขี่จักรยานยนต์และวิ่งตามทันทีจนทันและสามารถจับกุมตัวได้ จึงได้ส่งให้สถานีตำรวจ สภ.ดำเนินสะดวก ดำเนินคดีต่อไป (หมายเหตุค้นในตัวคนขายได้ยาเสพติดประมาณ ๒๐ เม็ด)

เรื่อง อภินิหารของพระนั่งเมืองแก้ว

โดย

นายคณาเชษฐ์ สรรพดนตรี

วันหนึ่งเดินทางไปช่วยงานศพโยมพ่อของหลวงพี่ชินวิชญ์ ที่เกาะช้าง จ.ตราด เย็นวันนั้น (เวลา ๑๗.๐๐ น.) ต้องเดินทางกลับวัดหลวงพ่อสดฯ เพื่อช่วยจัดงานหล่อฐานพระธาตุกายสิทธิ์ (หลวงพ่อสด) ปรากฏว่า เครื่องยนต์เกิดความร้อนขึ้นสูง (over heat) จึงเปิดฝากระโปรงรถแล้วเติมน้ำจนเต็ม เมื่อขับไปไม่ถึง ๕ นาที รถก็เกิดความร้อนอีกจึงเติมน้ำใหม่ แล้วก้มไปมองใต้ท้องรถ จึงเห็นมีน้ำหยดลงมา คล้ายคนเปิดน้ำทิ้ง แล้วได้ถ่ายวิดีโอเก็บไว้ หลังจากนั้นจึงขับรถเข้า

ตัวเมืองตราดเพื่อหาอู่ซ่อม แต่ไม่มีอู่ไหนซ่อมได้ เนื่องจากเคยเปลี่ยนเครื่องเป็นเครื่องของโตโยต้า (SPRA) ซึ่งไม่มีอะไหล่ ช่างจึงแนะนำให้ไปดูที่ จ.จันทบุรี แต่ก็ไม่มีอะไหล่เช่นกัน ในเวลานั้น คือ ๒๐.๐๐ น. อู่เริ่มปิดหมด และผมก็กังวลเรื่องค่าใช้จ่ายเนื่องจากไม่ได้เตรียมเงินไว้สำหรับซ่อมรถ แต่ต้องรีบกลับให้ถึงวัดในเวลาเช้ามืดเพื่อเตรียมงาน ในเวลานั้นมีหนทางเดียวคือ พึ่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จึงนึกถึงพระนั่งเมืองแก้วและหลวงพ่อสด แล้วขอให้กลับมาวัดเพื่อจัดงานในเช้าวันรุ่งขึ้น จากนั้นจึงขับรถกลับวัด และแวะทุกปั๊ม เพื่อเติมน้ำใส่หม้อน้ำทุกครั้งที่แวะปั๊มจะมีควันสีขาว (ไอน้ำ) ออกมาจากห้องเครื่องจนแทบมองไม่เห็นหัวรถ และมีคนบอกให้จอด อย่าขับต่อทุกครั้งที่จอด แต่ก็จอดนานไม่ได้เพราะจะไม่ทันเวลาจัดงานในเช้าวันรุ่งขึ้น จึงต้องฝืนขับต่อจนถึงวัด เวลาเช้ามืดพอดี หลังจากนั้น เมื่อมีโอกาสจึงนำรถไปซ่อมท่อน้ำที่รั่วปรากฏว่าเครื่องยนต์ และฝาสูบเป็นปกติไม่เสียหายจากอาการ over heat แต่อย่างใดจะมีก็แต่เพียงท่อน้ำรั่ว เป็นเหตุให้เครื่องเกิดความร้อนขึ้นสูงเท่านั้น ในเวลานั้นเชื่อว่าเป็นเพราะปาฏิหาริย์ของพระนั่งเมืองแก้วที่พระมหาเจดีย์ที่ช่วยให้กลับมาถึงวัดได้อย่างปาฏิหาริย์และทันเวลาเตรียมงานพิธีหล่อฐานหลวงพ่อสดธาตุกายสิทธิ์ อีกทั้งไม่มีอะไรเสียหายเพิ่มจากการฝืนขับรถ โดยเครื่องยนต์ร้อนจัด ท่อน้ำรั่ว แต่อย่างใดซึ่งถ้าไม่เกิดกับตนเองก็คงไม่เชื่อ ถ้ามีคนมาเล่าเรื่องให้ฟังเช่นนี้

ประสบการณ์ นายรุ่งวิทย์ สวนทวี

ครั้งที่ ๑ ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๒๕ กระผมนายรุ่งวิทย์ สวนทวี ได้ขี่รถจักรยานยนต์ไปเล่นกีฬาฟุตบอลที่อำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี แต่บ้านผมอยู่ที่ท่าเรือคลองเตย ขณะที่ขี่รถจะกลับบ้านถึงสี่แยกบางเขน จะเลี้ยวขวาไปถนนวิภาวดีรังสิต (ในสมัยนั้นเลี้ยวได้) แต่บังเอิญไฟเริ่มเหลืองแล้วก็แดง ผมจึงทำการรีบหยุดรถแล้วมองไปที่กระจกส่องหลังก็ไม่เห็นมีรถตามมาเลย แต่จู่ๆ ก็มีรถมาจากไหนไม่ทราบชนรถจักรยานยนต์ของผมกระเด็นไปไกล ๕-๖ เมตร ตัวผมลอยขึ้นไปในอากาศ ลักษณะขาชี้ฟ้า หัวปักดิน ในขณะที่ลอยอยู่ในอากาศนั้น มีลมเหมือนพายุหอบเอาตัวผมไว้เสียงดังมาก วันนั้นผมแต่งกายแค่เสื้อผ้าร่มแขนยาว และใส่กางเกงฟุตบอล

เท่านั้นผมหล่นลงบนพื้นถนนในลักษณะหัวลงก่อน (ดีว่าใส่หมวกกันน็อค) ตัวผมไถลไปตามพื้นถนน ๔-๕ เมตร แต่ผมเหมือนอยู่ในที่นอนนิ่มมากๆ ตามตัวผมไม่มีรอยถลอกใดๆ ทั้งสิ้น มีแต่หมวกกันน็อคที่เจาะเป็นรูลึกพอประมาณ ผมคิดว่าผมรอดตายในครั้งนี้ก็ด้วยพุทธานุภาพของพระผงจันทร์ลอยรุ่นแรกด้านหลังเป็นปราสาททำวิชชาซึ่งแขวนอยู่ที่คออย่างแน่นอน ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ผมได้ไปแข่งฟุตบอลที่จังหวัดภาคอีสานรถออกที่กรุงเทพฯ ประมาณ ๕ ทุ่มเกือบเที่ยงคืน รถที่ผมนั่งเป็นรถตู้นั่งได้ประมาณ ๑๒ ที่นั่ง ผมนั่งหน้าคู่คนขับ ขณะที่รถออกมาได้ ๑-๒ ชม. ตัวผมเองเพลียมากจึงหลับไป มารู้สึกตัวอีกทีเหมือนมีคนมาปลุกให้ตื่น ผมมองไปหน้ารถเห็นมีรถเปิดไฟสูง กำลังมุ่งหน้ามายังรถที่ผมนั่ง ตอนนั้นผมเข้าใจได้เลยว่าเป็นรถสิบล้อแน่ๆ เมื่อผมหันหน้าไปทางซ้ายมือเพื่อจะดูว่าเรามาถึงไหน แต่ผมก็ต้องตกใจเพราะมีรถบัส (รถทัวร์) ตีคู่กับรถที่ผมนั่งอยู่ มีลักษณะว่ารถที่ผมนั่งพยายามจะแซงรถบัสแต่แซงไม่ได้ กำลังรถคงไม่พอ มันก็เลยวิ่งตีคู่กันไปบนถนน (ในสมัยนั้นสายที่จะไปโคราช จะวิ่งเลนเดียว) ผมหันหน้าไปมองคนขับรถ คนขับรถมองหน้าผม เอาละซิข้างหน้ารถ ๑๐ ล้อกำลังตรงเข้ามาใกล้รถผมนั่งเข้ามาทุกที ผมมองไปหลังรถเห็นทุกคนที่นั่งมาหลับหมด ผมเริ่มจรดใจ นึกถึงหลวงพ่อสด พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) เริ่มภาวนาสัมมาอะระหัง

มองไปที่หน้ารถ ทันใดนั้นขณะที่รถสิบล้อ ใกล้จะถึงรถที่ผมนั่ง รถสิบล้อ คันดังกล่าวก็หักหลบลงท้องนาไปเลย ทำให้ทุกคนในรถที่ผมนั่งรอดตายอย่างหวุดหวิด ผมคิดว่าด้วยอานุภาพของพระผงจันทร์ลอย รุ่นแรกที่ผมแขวนติดตัว

ครั้งที่ ๓ หลังจากเหตุการณ์ที่ ๒ ไม่นาน ผมก็ได้ออกต่างจังหวัดไปเป็นเพื่อนภรรยาไปจังหวัดเพชรบุรี ภรรยาผมเป็นคนขับ ตัวผมเองไม่ได้ขับ เพราะทำงานรอบดึกมายังง่วงนอนอยู่ วันนั้นเราออกจากกรุงเทพฯ เพื่อจะไป จ.เพชรบุรี ใช้เส้นทางธนบุรี ปากท่อ เส้นทางรถจะเป็น ๒ เลนใหญ่ คือไปด้านหนึ่ง กลับอีกด้านหนึ่ง ขณะที่รถขับไปก่อนจะเข้า จ.เพชรบุรี จะมีอยู่ ๑ ช่วงที่เป็นถนนเลนเดียว มีการชนกันตายบ่อยมาก ก่อนที่จะถึงช่วงเลนเดียว อยู่ๆ รถเกิดการส่ายไปมาขวางถนนเลย รถที่ตามมาข้างหลังต่างชะลอกันหมด ผมซึ่งนั่งอยู่ข้างๆ ก็ตกใจคิดว่า รถมีปัญหา ผมรีบเอามือจับพวงมาลัย บอกว่าให้อยู่นิ่งๆ เสร็จแล้วให้ภรรยาขับรถจอดข้างทางผมก็ตรวจเช็ครถดูทุกอย่างก็ปกติ ผมก็เลยเป็นคนขับเองพอขับมาได้สักพักถนนก็รวมเป็นเลนเดียว ผมก็ขับไปเรื่อยๆ แล้วเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น เมื่อรถบรรทุกสิบล้อ ๒ คันแข่งกันมามุ่งหน้าตรงมาที่รถผม ทีแรกผมก็ตกใจ แต่ผมมีประสบการณ์แล้วเลยหักรถหลบลงข้างทางเลย รถสิบล้อทั้งสองคันมันแข่งกันไม่เลิกวิ่งไปอีกไกลเลย ผมเลยมานั่งคิดถ้าไม่มีเหตุการณ์

รถของผมส่ายไปส่ายมาละก็ ภรรยาผมขับก็ไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น คนส่วนใหญ่คงคิดว่ารถสิบล้อมันขับแซงกันเดี๋ยวใกล้ถึงเราก็คงจะหลบกันพ้น แต่ถ้าไม่พ้นละ ก็คงจะตายอย่างเดียว นี่คือคุณพระผมแขวนพระผงจันทร์ลอยองค์เดิมครับ ได้มาเตือนให้ผมเป็นคนขับ

ครั้งที่ ๔ ลืม IPHONE ไว้ในห้องน้ำ ที่ Costeo ที่อเมริกาคล้ายๆ กับห้างสรรพสินค้าบ้านเรา คนจะเยอะมาก ไปเข้าห้องน้ำแล้วก็เอาโทรศัพท์มือถือวางทิ้งไว้ เมื่อเดินซื้อของเสร็จประมาณ ๑ ชม. ก็นึกขึ้นได้ รีบกลับไปดูที่ห้องน้ำ แต่ก็หายไปเสียแล้ว พยายามโทรเข้าเครื่องแต่ก็ไม่มีคนรับ ผมเลยต้องรีบไปยกเลิกซิมให้โทรศัพท์ที่หายใช้โทรไม่ได้ ผมคิดว่าคงจะไม่ได้คืนแล้ว เมืองที่อยู่ก็ใหญ่มาก โอกาสจะได้คืนแทบไม่มีเลย พอกลับถึงบ้านผมก็เลยจรดใจเข้าที่ศูนย์กลางกาย อธิษฐานจิตกับพระผงจันทร์ลอยองค์เดิมลงไป ขอให้คนที่เก็บได้ให้นำมาคืนด้วย และก็อธิษฐานบอกหลวงพ่อสดด้วย โทรศัพท์เครื่องที่หาย เป็นของภรรยาผม เขาเพิ่งจะซื้อมาราคาในสมัยนั้นแพงมาก เล่นเอาคืนนั้นนอนไม่หลับและด้วยความเสียดาย พอเช้าวันต่อมา มีคนโทรศัพท์มาเข้าเบอร์ที่ผมแจ้งหาย เขาโทรมาถามว่า มีคนทำโทรศัพท์หายหรือเปล่า เขาว่าภรรยาเขาเก็บได้ ผมรีบตอบเลยว่าโทรศัพท์เราเอง เขาก็ให้บ้านเลขที่มา เราก็รีบขับรถไปเอา สามีของคนที่เก็บได้เขาว่าภรรยาเขาเก็บมาได้

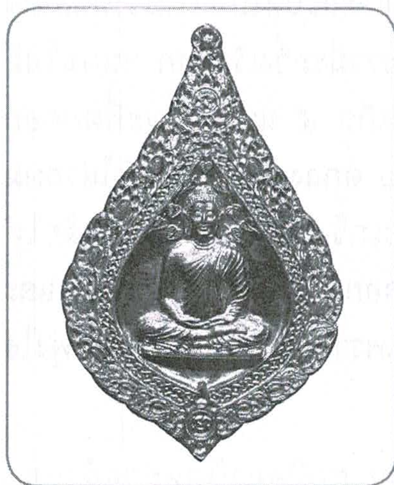
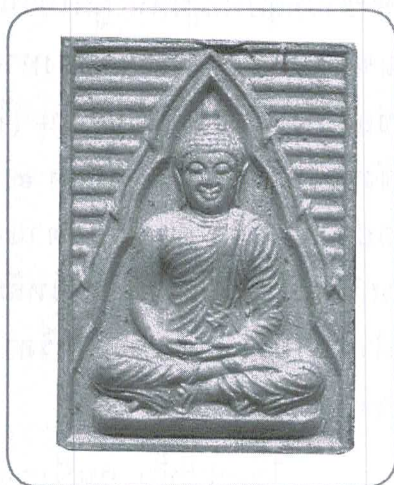
เขาก็บอกว่าให้รีบไปคืนเจ้าของแต่เขาไม่สามารถติดต่อเราได้ แต่พอตอนเช้า เขาเอาโทรศัพท์มาเปิดทดลองค้นหา เบอร์ในโทรศัพท์ใหม่อีกแกบอกว่าอยู่ๆ เบอร์โทรของเราก็โชว์ขึ้นมาในโทรศัพท์ ก็เลยลองโทรตามเบอร์ที่โชว์ก็เลยเจอ แปลกตรงที่ผมแจ้งยกเลิกเบอร์ในเครื่องเก่าเรียบร้อยแล้ว แต่ทำไมถึงมีเบอร์นั้นโชว์ในเครื่องได้ ด้วยอำนาจพระพุทธคุณอีกละครับ ที่ดลจิตดลใจ ให้เขาต้องนำโทรศัพท์มาคืนให้เจ้าของ

ครั้งที่ ๕ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ผมไปเจาะเลือดเพื่อตรวจสุขภาพประจำปีปรากฏว่า เจาะแล้วเลือดไม่ไหลออกมา ก่อนจะเจาะเลือด ผมคิดในใจว่าจะเจาะได้หรือไม่ทั้งที่แขวนพระอยู่ มีเหรียญรูปหลวงพ่อพระเทพญาณมงคล

(หลวงปํ๋า) เนื้อทองแดงหน้ากากทอง (ทำบุญ ๑๒,๐๐๐ บาท) กับคดขนุนชมพูนุท ต่อมาผมเอาพระและคดขนุนออก แล้วให้เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล (เป็นคนอเมริกัน) เจาะใหม่ ปรากฏว่าเลือดไหลออกมาตามปกติ แสดงว่าเหรียญและคดขนุนที่ผมแขวนมีอานุภาพคุ้มครองจริงๆ ทำให้ผมมั่นใจในอานุภาพพระรัตนตรัยและบารมีพระเดชพระคุณพระเทพญาณมงคล (หลวงปํ๋า) และพระสุริยเทพและจันทิมเทพ

ประสบการณ์จากพระของขวัญ
วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
โดย ปรีชา เอกอรัญพงษ์

ประสบการณ์ตรงที่ผมเจอเองมากับตัวนั้นมีหลายเรื่อง แต่ขอเล่าเบื้องต้นไว้ ๓ เรื่อง เนื่องจากพระเครื่องที่ติดตัวนั้นมีเพียงพระของขวัญของหลวงพ่อสดฯ เท่านั้น ซึ่งในเวลานั้นทางหลวงป๋า ยังไม่มีการเชิญธาตุกายสิทธิ์ ผมจึงห้อยพระผงพระเหรียญ ที่ได้จากการทำบุญทั่วไป พระหยก และจุยเจียที่นิยมกันในเวลานั้น

เรื่องที่ ๑ เป็นเรื่องแรกในชีวิต ที่เกิดขึ้นอย่างอัศจรรย์ ราวปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ผมขับรถมาทำบุญที่วัดตามปกติ โดยใช้

ถนนพระรามสอง เมื่อขับผ่านตลาดมหาชัยเมืองใหม่สักระยะ มีรถปิกอัพขนตู้เบรกเกอร์ไฟฟ้าบ้าน (เป็นตู้เหล็กสีเทาๆ ขนาดเท่ากล่องลังใส่น้ำอัดลม) มาเต็มคันรถ ขวางหน้ารถผมเป็นเวลานาน (ความเร็วประมาณ ๘๐ กม.ต่อ ชม.) ผมสังเกตเห็นตาข่ายคลุมรถมุมหนึ่งผูกไม่แน่นและสะบัดไปมา ผมจึงตัดสินใจแซงรถคันดังกล่าว แต่ช่องทางขวามีรถวิ่งเร็วมาก จนผมไม่มีช่องว่างให้แซง ในขณะนั้น (ไม่เกิน ๕ นาที) ขณะที่ผมคอยจังหวะที่จะแซงนั้น ตู้เหล็ก ๓ ใบ ตกลงมาแล้วพุ่งเข้าใส่รถผมอย่างรวดเร็ว ผมจึงหรี่ตาและเกร็งแขน จับพวงมาลัยให้รถวิ่งตรงต่อไปเนื่องจากตู้เหล็กลอยมาบริเวณกระจกหน้า และฝากระโปรงรถ ผมจึงรีบหรี่ตา เพราะเคยมีคนถูกกระจกพุ่งใส่ตาบอดทั้ง ๒ ข้างมาแล้ว

ในเวลานั้น คนที่มาด้วย ยกมือมาปิดหน้าแล้วแอบมองผ่านร่องมือปรากฏว่าตู้เหล็กใบที่ ๑ เมื่อลอยมาใกล้กระจกเหมือนกระทบเกราะป้องกันที่มองไม่เห็น แล้วกระเด็นขึ้นไปบนท้องฟ้า ๔๕ องศา ข้ามหลังคารถผมไปตกที่ถนนด้านท้ายรถผม

ใบที่ ๒ พุ่งมาที่ฝากระโปรง อยู่ๆ ก็กระเด็นไปด้านซ้ายมือตกลงในคูน้ำข้างทาง

ใบที่ ๓ พุ่งมาที่กันชนหน้ารถผม อยู่ๆ ก็มุดลงใต้ท้องรถและมีเสียงเล็กน้อยใต้ท้องรถ

หลังจากนั้นต่างฝ่ายต่างชะลอรถจอดข้างทาง เพื่อลงมาดูปรากฏว่ารถของผมไม่เป็นอะไรเลย มีเพียงรอยฉีกที่มุมกันชนเล็กน้อย ยาวประมาณ ๕ ซม. เป็นผลของตู้เหล็กใบที่ ๓ นั่นเอง หลังจากนั้นจึงเดินทางมาทำบุญที่วัดต่อ

เมื่อกลับถึงกรุงเทพฯ ผมนำรถเข้าศูนย์บริการ ให้ทางศูนย์ฯ ตรวจเช็คเพื่อความปลอดภัยว่าถังน้ำมันมีรอยรั่วหรือไม่ เมื่อยกรถลอยขึ้นมา ก็มีเพียงรอยสะกิดที่แชสซี เหมือนมีใครเอาเล็บมาจิกจนยางดำๆ ที่พ่นกันสนิมไว้หลุดออกเป็นรอยเล็บเล็กๆ เท่านั้น

จากเหตุการณ์ครั้งนี้ ผมและเพื่อนที่นั่งไปด้วยกันได้มานั่งคุยถึงอุบัติเหตุแล้วมีความเห็นเหมือนกันว่า ตู้เหล็กทั้ง ๓ ใบ เมื่อตกลงมาใกล้รถของผม อยู่ๆ ก็กระเด็นออกไปอย่างผิดธรรมชาติ เหมือนมีเกราะหุ้มรถไว้ แต่มองไม่เห็นเมื่อตู้เหล็กมากระทบก็กระเด็นไปคนละทิศละทาง จึงสรุปได้ว่าเป็นเพราะพระของขวัญที่ได้มาจากวัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามแน่นอน เพราะมีผมคนเดียวที่ห้อยพระและไม่มีพระของที่อื่นเลย (ผมห้อยพระของวัดหลวงพ่อสดฯ เท่านั้น) จึงมั่นใจในวิชชาธรรมกายที่บรรจุลงในพระของขวัญทุกรุ่นของวัดหลวงพ่อสดฯ

เรื่องที่ ๒ ให้ชื่อเรื่องว่า "พระดีเกินไป"

หลายคนบอกว่าพระเครื่องของวัดหลวงพ่อสดฯ ไม่ดี ไม่เห็นแสดงปาฏิหาริย์ให้ใครเห็นเลย แท้จริงแล้วพระของขวัญนั้นดีมาก จนผู้ครอบครองไม่เคยเห็น

เรื่องนี้เกิดขึ้นโดยผมไม่เคยรู้มาก่อน จนกระทั่งน้องชายมาเล่าให้ฟัง เหตุการณ์นี้ เกิดขึ้นประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ แต่ผมมารู้ตอน พ.ศ. ๒๕๕๕ เรื่องมีอยู่ว่า คนในครอบครัวของผมคนหนึ่ง โกรธที่ผมยืมเงินไปแต่ยังคืนไม่ครบ (เพราะตกงาน) จึงจ้างมือปืนมายิงผม ในเวลานั้นมือปืนมาดักยิงผม แล้วลั่นไกไม่สำเร็จ จึงโทรมายกเลิกภารกิจ เนื่องจากทำไม่สำเร็จ เวลาผ่านไปนาน คนที่จ้างวานเข้าใจในตัวผม และกลับมาคุยกันตามปกติ แต่ไม่ได้บอกอะไรผม อยู่มาวันหนึ่งคนจ้างวาน (พี่สาว) ได้คุยเล่นกับน้องชายของผมว่า

พี่สาว : เก้านี่มันดวงแข็งจริงๆ

น้องชาย : ทำไมเหรอ

พี่สาว : นานมาแล้ว เคยจ้างมือปืนไปฆ่าเก้า แต่มือปืนโทรมาบอกว่าขอยกเลิก เนื่องจากทำแล้วหลายครั้งแต่ไม่สำเร็จ ทั้งกระสุนด้าน ยิงไม่ออก และครั้งสุดท้ายใกล้เคียงที่สุด แต่มีคนมาบังไว้จึงตัดสินใจยกเลิกการจ้างวานในภารกิจนี้

เมื่อน้องชายมาเล่าให้ผมฟัง ผมถึงกับอึ้ง และนึกถึงคำพูดของบางคนที่บอกว่า "พระเครื่องของวัดหลวงพ่อสดฯ ไม่เห็นดังเลย...ไม่เคยเจอประสบการณ์เด็ดๆ เหมือนวัดอื่น"

แท้จริงแล้ว พระของขวัญของวัดหลวงพ่อสดฯ นั้น "ดีเกินกว่าคนจะรู้" แม้กระทั่งผู้ครอบครองเอง เนื่องจากหลวงป๋าท่านอธิษฐานให้ปัดภัย ไม่ให้เกิดขึ้นนั่นเอง แปลว่า ป้องกันไม่ให้เกิดภัย แต่ถ้าเกิดแล้วก็จะช่วยให้รอดพ้นโดยไม่เป็นอะไร

ดังนั้น หลายคนจึงไม่เคยรู้ว่า ภัยได้เกิดขึ้นกับตนแล้ว แต่พระของขวัญวัดหลวงพ่อสดฯ ได้ระงับภัยนั้นไม่ให้เกิด จนผู้ครอบครองไม่เคยรู้เลยว่า เคยมีภัยร้ายแรงเกิดขึ้นกับตน

เรื่องที่ ๓ "เรื่องของฟรี ก็ศักดิ์สิทธิ์" (ดับไฟใต้)

เรื่องนี้เกิดขึ้นกับ ต.ช.ด. ในเหตุการณ์มัสยิดกรือเซะ

วันอาทิตย์ผมจะมาวัดหลวงพ่อสดฯ เป็นประจำ วันหนึ่งเมื่อมาถึงวัดผมเดินขึ้นไปทำบุญที่ประชาสัมพันธ์ แต่แปลกใจที่ได้เห็นตำรวจทั้งในเครื่องแบบ และชุดครึ่งท่อน ประมาณ ๕๐ นาย ในเวลานั้นคิดว่ามีคนร้ายมางัดเอาของมีค่าแล้วทำร้ายพระ

เนื่องจากในช่วงนั้นเป็นช่วงเศรษฐกิจตก จึงมีโจร และขโมย เข้ามายกตู้บริจาคอยู่บ่อยครั้ง ผมจึงเดินเข้าไปถามตำรวจนายหนึ่งว่า

ผม : พี่ๆ มีอะไรเหรอ ทำไมตำรวจมากันเยอะแยะ

ต.ช.ด. : มาเช่าพระ

ผม : อ้อ...../แล้วผมเห็น ต.ช.ด. นายนั้นหยิบเหรียญ "ดับไฟใต้" ขึ้นมา ผมจึงบอกไปว่า "ทำไมไม่ทำบุญเอาเหล็กไหลล่ะ ดีกว่าตั้งเยอะ"

ต.ช.ด. : ไม่เอา....ดีแค่ไหน ผมก็ไม่เอา....ผมจะเอาเหรียญนี้

ผม : (กำลังงง)....แล้วแกล้งถามไปว่า "เหรียญนี้ดียังไง"

ต.ช.ด. : เล่าให้ผมฟังว่า

ในเหตุการณ์มัสยิดกรือเซะ ผม (ต.ช.ด.) ได้รับแจ้งว่ามีเหตุระเบิดที่มัสยิด ผมและคณะเป็นกลุ่มแรกที่เข้าไปเคลียร์พื้นที่ เวลาประมาณ ๑๙.๐๐ น. เมื่อไปถึงเห็นมัสยิดโดนระเบิดไฟดับ และมืดมาก จึงเข้าไปตรวจหาสาเหตุเมื่อเดินเข้าไปในมัสยิดสักครู่ ก็มีเสียงปืนกล ยิงรัวเข้ามาทุกทิศ จะมองเห็นก็เพียงแต่แสงจากปากกระบอกปืนที่กะพริบอยู่รอบตัว ไม่นานผมรู้สึกว่ามีอะไรมากระทบที่หน้าอกด้านซ้าย (บริเวณหัวใจ)

ผมจึงรู้ว่าถูกยิงแล้วล้มทั้งยืน นอนนิ่งๆ อยู่กับพื้น แล้วเห็นเพื่อนๆ ถูกยิงทีละคน

เมื่อเสียงปืนยิงตอบโต้กันหยุดลง ประมาณ ๕-๑๐ นาที ผมได้ยินเสียงชายกลุ่มหนึ่งเดินเข้ามา แล้วคุยกันด้วยภาษายาวี จากนั้นก็เอาไฟฉายส่อง ต.ช.ด. ที่บาดเจ็บ แล้วยิงซ้ำจนตายทีละคน ผมจึงนอนนิ่งๆ แล้วดึงศพเพื่อนมาคลุมร่างไว้

เวลาประมาณตีสี่ ก็ได้ยินเสียงชายอีกกลุ่มหนึ่ง แต่ฟังดูแล้วเป็นทหาร (พวกเดียวกัน) เข้ามาเคลียร์พื้นที่ ผมจึงขยับตัวขอความช่วยเหลือแล้วมีทหารนายหนึ่ง ตะโกนว่า มีคนรอด แล้วเอามือล้วงเข้าไปที่กระเป๋าเสื้อด้านซ้าย (จุดที่ผมถูกยิง) ถามผมว่ามีของดีอะไร แล้วหยิบเหรียญดับไฟใต้ออกมาดู

กระเป๋าเสื้อด้านซ้ายที่หน้าอก เป็นรูกระสุนเอ็ม ๑๖ กระทบกับเหรียญดับไฟใต้ (เหรียญไม่มีรอยยิงเลย) แล้วเสื้อก็ไม่ทะลุ...ทหารนายนั้นจึงกระชากเสื้อผมออก แล้วเห็นรอยช้ำเป็นรูปเหรียญดับไฟใต้

ต.ช.ด. ท่านนั้นเล่าต่อว่า (ผมลืมถามชื่อ) ในวันที่หลวงป๋าเอาเหรียญดับไฟใต้ไปแจกนั้น ผมไม่รู้จักและไม่ศรัทธาเพราะไม่ใช่พระที่มีชื่อเสียง ส่วนเหรียญดับไฟใต้ก็ไม่สนใจเพราะเป็นพระสร้างใหม่ไม่ใช่พระจากเกจิฯ เมื่อรับมาแล้วก็ไม่สนใจ เอาใส่กระเป๋าเสื้อไว้แล้วลืมเอาออก

ต.ช.ด. เล่าต่อว่า โดยปกติ เมื่อได้พระดีๆ มาผมจะเอาเก็บไว้บูชาบนหิ้งพระ แต่ครั้งนี้เห็นว่าเป็นเหรียญธรรมดา จึงไม่สนใจแล้วลืมทิ้งไว้ในชุดยูนิฟอร์ม

หลังจากปลดประจำการภาคใต้ (เปลี่ยนกะทุก ๓ เดือน) กลับมาถึงกรุงเทพฯ จึงชวนคณะทั้งหมดในชุดนั้น มาหาเช่าเหรียญดับไฟใต้ที่วัดหลวงพ่อสดฯ

ปล. เหรียญดับไฟใต้ เป็นเหรียญที่สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อแจกฟรีแก่ทหาร ตำรวจที่ประจำการทาง ๓ จังหวัดชายแดนใต้ แต่เนื่องจากมีการผลัดเปลี่ยนกำลังพลทุก ๓ เดือน จึงหมดโดยรวดเร็ว

พระนั่งเมืองแก้ว

เหตุการณ์นี้ เกิดขึ้นในคืนวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๐ ในวันนั้น ผมไปนอนที่วัดหลวงพ่อสดฯ เพื่อจะร่วมมุทิตาวันคล้ายวันเกิดหลวงป๋า (๖ มี.ค.) หลังจากทำวัตรเย็นมีพิธีสามีจิกรรม และขอขมาหลวงป๋า ผมและเพื่อนได้ไปนอนที่โรงเรียนพระปริยัติธรรมหลังจากอาบน้ำเสร็จก็นอนคุยกัน (คนละมุ้ง) ตั้งแต่เวลา ๒๓.๓๐ น. ถึง ๐๑.๐๐ น. แล้วต่างคนต่างก็เริ่มนอน เพราะต้องตื่นมาทำวัตรเช้า (ตั้งนาฬิกาปลุกไว้ ๐๔.๕๐ น.)

โดยปกติ ผมเป็นคนที่นอนหลับง่าย (หลับได้ภายใน ๕ นาที) แต่คืนนั้นนอนพลิกตัวไปมาอยู่นาน จึงหยิบนาฬิกาขึ้นมาดู เป็นเวลา ๐๒.๑๕ น. เลยคิดในใจว่า สงสัยไม่ได้นั่งสมาธิ

ก่อนนอน จึงลุกขึ้นมาในท่านั่งสมาธิ ในขณะที่กำลังจะลุกนั่ง แล้วเริ่มจะหลับตา อยู่ๆ ก็มีภาพเศียรพระนั่งเมืองแก้ว พุ่งเข้ามาที่หน้าเหมือนพุ่งเข้ามาจ้องหน้าใกล้ๆ แล้วพูดขึ้นมาว่า

พระนั่งเมืองแก้ว : เธอเอาเท้าชี้มาที่ฉันทำไม

ผม : มีอะไรครับ (แล้วคิดในใจว่า ก็พระยังสร้างไม่เสร็จแล้วยังไม่ได้ทำพิธีพุทธาภิเษกนี่)

พระนั่งเมืองแก้ว : ก็ในเศียรของฉันมีพระบรมสารีริกธาตุ แล้วเธอก็เห็นแล้วไม่ใช่หรือว่า ที่เจดีย์มีพระบรมสารีริกธาตุมาประดิษฐาน (ในวันงาน)

ผม : (คิดในใจ) อ้อ......จริงด้วย....ตอนเดินไปทำวัตรเย็นได้เห็นพระบรมสารีริกธาตุมาประดิษฐาน เพื่อให้ญาติโยมได้สักการะ

พระนั่งเมืองแก้ว : เธอกำลังชี้เท้าไปที่พระบรมสารีริกธาตุ ซึ่งเป็นการลบหลู่ไม่เคารพพระพุทธเจ้า

จากนั้น จึงได้คำตอบว่า ทำไมถึงนอนไม่หลับ แล้วพลิกตัวไปๆ มาๆ เป็นชั่วโมง...หลังจากนั้นจึงนั่งสมาธิจนจบขั้นตอนตามที่หลวงป๋าสอนไว้เมื่อออกจากสมาธิจึงหันหัวกลับด้าน โดยหันศีรษะไปทางพระมหาเจดีย์ฯ แล้วก็หลับไปทันที (ไม่เกิน ๓-๕ นาที)

เช้าวันต่อมา จึงได้ทบทวนดูว่าพระนั่งเมืองแก้วนี้ศักดิ์สิทธิ์ตั้งแต่ยังไม่เสร็จตามที่ได้เคยคุยกับพี่อ้อยทิพย์ วิมลโนช จริงๆ แต่ครั้งนี้ได้มาเจอกับตัวเอง จึงรู้สึกประทับใจและขอบคุณท่านที่มาเตือนให้เรารู้ก่อนที่จะทำบาปโดยไม่รู้ตัวอีก

๒. เรื่องบอกให้ขับรถแซงไปมา

วันหนึ่ง น้องชายชวนไปนอนที่แม่กลอง (บ้านริมน้ำ) ผมขับรถไปทางถนนธนบุรี-ปากท่อ โดยปกติผมจะขับรถเร็วประมาณ ๑๒๐-๑๔๐ กม. ต่อชั่วโมง แต่เช้าวันนั้น กำลังเดินทางไปพักผ่อน จึงขับช้าๆ แบบสบายๆ ที่ความเร็วไม่เกิน ๑๐ กม. ต่อชั่วโมง

ในวันนั้น รถในถนนก็มีพอสมควร แต่ไม่หนาแน่นเหมือนวันหยุดยาวๆ ผมก็ขับชิดซ้ายไปแบบเรื่อยๆ....อยู่ๆ ก็มีเสียงว่าให้แซงขวา...แล้วแซงซ้าย...ฯลฯ ผมก็งง แต่ก็ขับแซงไปเรื่อยๆ ตามที่เสียงบอกให้แซงให้แซงเป็นระยะๆ คือมีเสียงบอกให้แซง ผมก็แซง...มีเสียงบอกให้แซงขวา ผมก็แซงตามเสียงที่บอก....จนระยะเวลาผ่านไปประมาณ ๑๕ นาที ก็บอกให้ชิดซ้าย แล้วรักษาระดับความเร็วไว้ที่ ๑๐๐ กม. ต่อชั่วโมง.... ในเวลานั้น รอบตัวผมไม่มีรถอยู่เลย คือ มีรถผมวิ่งอยู่คันเดียวโดยไม่มีใครตามมาด้านหลังสักคัน

ไม่ถึง ๕ นาที ต่อมา ผมมองเห็นไกลๆ ว่ามีอุบัติเหตุอยู่ข้างหน้า โดยมีรถชนกัน ๓ คัน ที่เลนขวาสุด แล้วกินเลนมาด้านซ้ายเล็กน้อย....ผมก็ขับไปเรื่อยๆ จนผ่านกลุ่มรถที่เกิดอุบัติเหตุนั้นไป แล้วในใจก็ผุดขึ้นมาว่าถ้าผมไม่แซงมาเช่นนี้ อาจจะมีรถที่วิ่งมาด้วยกันใช้ความเร็วสูงจนเบรคไม่ทัน แล้วต้องหักมาชนผมได้

ในเวลานั้น ผมนึกถึงพระประจำตัวขึ้นมาทันที (พระชัยวรมัน) ว่าท่านรู้เหตุการณ์ล่วงหน้า ว่าจะมีอันตรายอะไรรออยู่ จึงให้ผมขับรถแซงไปแซงมาอยู่ระยะหนึ่ง จนไม่มีใครข้างหน้า และด้านหลังแล้ว จึงให้ผมรักษาระดับความเร็วไว้แบบเดิม คือ ขับช้าๆ แบบสบายๆ

วิธีบูชาสมเด็จพระธรรมกาย
(ตระกูลวัดปากน้ำ)

น้อมใจให้หยุดอยู่ ณ ศูนย์กลางกายตัวเรา เหนือระดับสะดือ ๒ นิ้วมือ พิจารณาพระให้จำได้ แล้วหลับตาน้อมองค์พระนั้นไปตั้งไว้ ณ ศูนย์กลางกาย ตรึกนึกให้เห็นองค์พระนั้นด้วยใจให้เหมือนกับเห็นด้วยนัยน์ตาจริงๆ พร้อมกับบริกรรมภาวนาคือท่องในใจว่า

"สัมมาอรหัง ๆ ๆ ๆ"

พยายามนึกให้เห็นไว้เสมอ ในอิริยาบถทั้ง ๔ คือ นั่งก็เห็น นอนก็เห็น ยืนก็เห็น เดินก็เห็น

เมื่อทำให้เห็นดังนี้เสมอ พระท่านก็จะโปรดเรา จะปาฏิหาริย์นิรมิตองค์ท่านให้โตออกไปบ้าง เล็กเข้ามาบ้าง เป็นสีต่างๆ บ้าง เป็นสีขาวสะอาดบ้าง เป็นสีใสเหมือนเพชรบ้าง

ถ้าเห็นเช่นนี้แล้ว อย่ายินดียินร้าย ทำใจให้เฉยเป็นอุเบกขาไว้ แล้วน้อมใจหยุดในหยุดลงไปที่ศูนย์กลางองค์พระที่เห็นนั้น จะเห็นที่หมายเป็นจุดเล็กใสเท่าปลายเข็ม

พอใจหยุดนิ่งได้ถูกส่วนก็จะเห็นดวงกลมใสแจ่ม ณ ศูนย์กลางกายกลางองค์พระนั้นต่อไปอีก ก็จะเห็นดวงและองค์พระใสบริสุทธิ์ยิ่งขึ้น ขยายส่วนโตขึ้น มีรัศมีสว่างกว่าเดิม จรดใจไว้เช่นนี้ทุกอิริยาบถ จนกระทั่งพระปาฏิหาริย์จนเต็มส่วนของท่าน เป็นองค์พระธรรมกาย เกตุดอกบัวตูม ใสเหมือนเพชรหมดทั้งองค์ งามไม่มีที่ติ ผิวพระพักตร์ไปทางเดียวกับเรา

เมื่อเข้าถึงองค์พระดังนี้แล้ว ต้องการอะไร (ในทางที่ชอบประกอบด้วยธรรม) ก็อาราธนาให้ท่านช่วย ย่อมสำเร็จเสมอ จะทำงานรับราชการ ค้าขาย ทำไร่ ทำสวน ก็ให้สำเร็จราบรื่น จะเดินทางไปไหน ทางน้ำ ทางบก ก็ให้ไปดีมาดี สวัสดีมีชัยในกาลทุกเมื่อฯ

ปณิธาน และวัตถุประสงค์ การสร้างพระชัยวรมันที่ ๗

โดย เอกชัย เครือวัลย์

คืนวันหนึ่ง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖ พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมเถร (วีระ คณุตฺตโม) ได้เรียกศิษย์คือข้าพเจ้าไปหาเป็นการเฉพาะ ได้สั่งให้ข้าพเจ้าไปจังหวัดสุโขทัย เพื่อนำพระชัยวรมันที่ ๗ ที่บรรจุอยู่ที่ปล้องไฉนขององค์พระเจดีย์ ข้าพเจ้าจึงได้ไปและพบตามที่หลวงพ่อฯ สั่ง แล้วนำพระชัยวรมันที่ ๗ ซึ่งเป็นศิลปะนครวัดบายนมาถวายหลวงพ่อฯ หลวงพ่อฯ ได้บอกให้ข้าพเจ้านำพระชัยวรมันที่ ๗ องค์นี้ไปให้เจ้าของ ข้าพเจ้าจึงได้ถามหลวงพ่อฯ ว่า เจ้าของคือใคร

หลวงพ่อฯ ก็ตอบว่า "หลวงป๋าของเอ็งนั่นแหละ" ข้าพเจ้าจึงรีบนำพระชัยวรมันที่ ๗ (ศิลปะนครวัดบายน) ไปถวายหลวงป๋าตามคำสั่งของหลวงพ่อฯ

ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๕๘ หลวงป๋าได้สั่งให้ข้าพเจ้านำพระชัยวรมันที่ ๗ องค์นี้ ไปถอดแบบแล้วหล่อพระชัยวรมันที่ ๗ จำนวน ๔๐ องค์ ให้เป็นเนื้อธาตุกายสิทธิ์สุริยันราชา จำนวน ๒๐ องค์ และเนื้อธาตุกายสิทธิ์ทองท้องปลาไหล จำนวน ๒๐ องค์

เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑ หลวงป๋าได้ดำริและสั่งให้คณะศิษย์จัดสร้างพระชัยวรมันที่ ๗ (ศิลปะนครวัดบายน) เพิ่มจำนวน ๓,๖๐๐ องค์ โดยให้เป็นเนื้อธาตุกายสิทธิ์สุริยันราชา จำนวน ๑,๘๐๐ องค์ และเนื้อธาตุกายสิทธิ์ทองท้องปลาไหล จำนวน ๑,๘๐๐ องค์ เพื่อมอบให้ผู้ร่วมสร้างพระมหาเจดีย์สมเด็จฯ ให้แล้วเสร็จ ตามที่ท่านตั้งใจและปรารถนาไว้

